

















Nyhetsklipp

Fiskerettigheter og samfunnsansvar	 Finnmark Dagblad	14.01.2013	3
Leveringsplikt og samfunnsansvar	 Nordlys	15.11.2012	5
Pliktindustri	 Dn.no	09.11.2012 07:00	8
Pliktindustri	 Dagens Næringsliv Morgen	09.11.2012	10
Aker i nordavind	 Dagens Næringsliv Morgen	06.11.2012	11
Distrikt eller profitt	 Dag og Tid	31.08.2012	13
En bransje med mange muligheter	 Dagligvarehandelen	21.08.2012 16:42	17
Nærhet til havet er ikke nok	 Dagligvarehandelen	17.08.2012	19
Nærhet til fisken ikke lenger en fordel	 Dagligvarehandelen	13.08.2012 07:31	20
Nærhet til fisken ikke lenger en fordel	 Tidens Krav	13.08.2012	21
Filetindustrien i dyp krise	 Trønder-Avisa	13.08.2012	22
FISKEINDUSTRIEN SLITER	 Nordlys	13.08.2012	23
Fiskeindustri sliter i nord	 Klassekampen 1	13.08.2012	25
Nærhet til fisken ikke lenger en fordel	 Fremover	13.08.2012	27
- Nærhet til fisken ikke lenger en fordel	 Finnmarken	13.08.2012	29
Nærhet til fisken ingen fordel	 Lofotposten	12.08.2012 17:02	31
Nærhet til fisken ikke lenger en fordel	 Sunnmørsposten	12.08.2012 13:17	33
Nærhet til fisken ingen fordel	 Kvinnheringen	12.08.2012 13:14	35
Havet koker over av fisk - landanleggene sliter	 Nordlys	12.08.2012 11:31	37
Nærhet til fisken ikke lenger en fordel	 Byggeindustrien	12.08.2012 10:04	39
Nærhet til fisken ikke lenger en fordel	 NTBtekst	12.08.2012 08:01	41
Ad rapport om norsk filetindustri	 Fremover	30.06.2012	43
Norsk filetindustri bygger	 Finnmark Dagblad	29.06.2012	45
Norsk filetindustri bygger	 Finnmarken	29.06.2012	46
Om leveringsplikten til trålerne	 Finnmark Dagblad	27.06.2012	47
Like mye forventningskrise som industrikrise	 Nordlys	27.06.2012	49
Løsrevne sitater	 Framtid i Nord	26.06.2012	51
Svar til Steinar Eliassen om leveringsplikten	 Lofotposten	26.06.2012	54
Krisen som ikke tar slutt	 Nofima	14.06.2012 14:57	57
Fra optimisme til krise på kysten	 Nordlys	09.06.2012	59
Uegnet som politikk	 Morgenbladet	08.06.2012	61
Krisen som ikke tar slutt	 Kyst.no	06.06.2012 08:25	62
- Filétindustrien vil fortsette å dø ut	 NRK Troms og Finnmark	05.06.2012 12:05	64
Kvaliteten på fisk synker	 Finnmarken	25.05.2012	65
Møter kystfiskerne	 Lofotposten	18.04.2012 17:06	66
Baner vei for norske reker	 Troms Folkeblad	08.04.2012 09:22	67

Reker fra nord kan innta europa	VG R	07.04.2012	68
Norsk rekefiske er bærekraftig	Forskning.no	28.03.2012 05:12	69
Rekefisket MSC-sertifisert	Kyst.no	23.03.2012 07:06	71
For lite flink til å premiere fisk	Lofotposten	07.03.2012	74
Juksafiskerne best på kvalitet	Finnmarken	24.02.2012	76
Dårligere kvalitet på norsk fisk	NRK Nordland	05.02.2012 18:11	77
Dårligere kvalitet	iTromsø	03.02.2012 06:53	79
Dårligere kvalitet	iTromsø	03.02.2012	82
- Råstoffkvaliteten blir dårligere	Fish	02.02.2012 21:19	85
Dårligere kvalitet på nordnorsk fisk	Harstad Tidende	02.02.2012	87
Great catching efficiency gains over quality, Norwegian study finds	Fish Update	01.02.2012 13:04	90
Kvaliteten blir dårligere	Kyst.no	01.02.2012 07:32	91
Kvaliteten blir dårligere	Forskning.no	01.02.2012 05:34	93
Kvaliteten blir dårligere	Nofima	31.01.2012 07:59	95
Kystflåten prioriterer torsk	Fish	23.01.2012 17:10	96
Kystflåten fokuserer på torsk, og overlater hyse og sei til	Finnmark Dagblad	23.01.2012	99
Kystflåten prioriterer torsk	Nofima	17.01.2012 14:28	100

Fiskerettigheter og samfunnsansvar

Finnmark Dagblad. Publisert på trykk 14.01.2013.

Petter Holm,|Edgar Henriksen,|Kathrine Tveiterås|Bjørn-Petter Finstad. Seksjon: General.

Side: 18,19.

Del: 01.

KRONIKK

Debatten om Aker og trålernes leveringsplikt fortsetter. Spørsmålet gjelder rammevilkårene i en av de viktigste eksportindustrier i Norge. Samtidig berører det et av de eldste stridsspørsmål i fiskeripolitikken og Nord-Norge. Hvem skal ha adgang til å utnytte fiskeressursene? Hvilket samfunnsansvar må følge en slik adgang?

Fisken tilhører det norske folk. For at slike felles ressurser skal gi grunnlag for verdiskapning, må enkeltaktører trå til på fellesskapets vegne. De som får anledning til å utnytte ressursene må yte noe tilbake til samfunnet. En slik samfunnskontrakt kan utformes på ulike måter. For de norske petroleumsressursene skjer dette ved at store selskaper utvinner ressursene mot en ressursskatt.

I fiskerierne er det annerledes. Historisk sett har fisken vært hovedgrunlaget for bosettingen langs kysten. Fellesskapets interesser ble sikret direkte, ved at kystens folk utnyttet lokale ressurser. Adgangen til fisket var likevel ikke helt uregulert. For at fiskeriallmenningen skulle tjene samfunnet, måtte den forbeholdes kystfolket. Frykten for at industrikapitalister skulle overta og fortrenge kystfiskerne fra fiskefeltene har vært et gjennomgangstema, med Trollfjordslaget i 1890 som milepæl. Det særegne ved norsk fiskeripolitikk er at kystfiskerne vant fram og har hatt myndighetene og opinionen på sin side.

Til tross for endringer i fiskeripolitikken de siste tiårene, gjelder denne samfunnskontrakten fremdeles, uttrykt ved råfiskloven og deltakerloven. Bare aktive fiskere kan eie fiskefartøyer og det er fiskerne som har det avgjørende ordet i fastsettelsen av fiskeprisene. På denne måten har industriselskaper som en hovedregel vært utestengt.



Filetindustrien, inkludert trålerne som forsyner dem, representerer et unntak. Disse kom inn i fiskerinæringa i etterkrigstida som ledd i forsøket på å modernisere Nord-Norge og løfte landsdelen ut av fattigdom. Industriell filetproduksjon skulle skape lønnsomme arbeidsplasser på land og gi bedre pris til fiskerne. At planen møtte motstand er lett å forstå. En av forutsetningene var trålere for å sikre råstofftilførsel - en løsning kystfiskerne hadde kjempet mot siden begynnelsen av 1900-tallet. Likevel ble filetbedrifter bygd og trålerne slapp til, riktignok med strenge krav om at samfunnsansvaret måtte ivaretas. Unntaket fra hovedregelen om at fisken står til rådighet for kystens folk, var akseptabelt bare i den grad og så lenge trålerdrift og filetproduksjon kunne bidra til viktige samfunnsmessige mål.

Når regjeringa nå varsler en innskjerping av leveringsforpliktelsen, holder den seg til en solid tradisjon. Samfunnskontrakten tydeliggjøres, og fiskeriministeren stiller opp for permitterte filetarbeidere og ordførere i kamp for kystens folk.

Men selv om det er riktig og viktig å forhindre at kløktige kapitalister stikker av med fellesskapets ressurser, er det tvilsomt om leveringsplikt er et godt virkemiddel. Filetprodusentene sliter med lønnsomheten, og den blir neppe bedre av at staten vil detaljstyre driften. Det er flott at regjeringa stiller opp for kystbefolkninga. Men det er synd at det skjer ved å holde liv i en industripolitikk som for lengst har utspilt sin rolle.

Tiden er moden for å trekke opp en ny samfunnskontrakt for fiskeriene. Samfunnets interesser kan ikke sikres ved å holde liv i ulønnsom produksjon. Utdrøingen blir derfor å legge til rette for en mer hensiktsmessig industripolitikk, og samtidig ivareta samfunnets kontroll med disponering av fiskeressursene. En mulig løsning er å bygge på modellen i petroleumssektoren, slik at samfunnets interesser sikres ved at de som får fiskekvoter må betale en ressursavgift til staten. En annen er å følge mønsteret fra kraftsektoren, med et ressurselskap under offentlig kontroll.

I dagens debatt er det de industrieide trålerne som får gjennomgå for den kapitalistiske dreiningen i fiskeriene. Men etter introduksjon av regulering og fartøyskvoter, er adgangen til å delta i fisket stengt for de fleste. Det viktigste premisset for den gamle samfunnskontrakten i fiskeriene er derfor brutt. Problemet er ikke bare at Røkke forsøker å gjøre seg rik på fellesskapets bekostning. Vel så problematisk er det at de fiskereide fartøy allerede har sluppet unna sitt samfunnsansvar.

En reformulering av samfunnskontrakten vil gjøre det mulig å utvide perspektivet.

« Vel så problematisk er det at de fiskereide fartøy allerede har sluppet unna sitt samfunnsansvar.»

Petter Holm er professor ved Norges fiskerihøgskole, UiT og forsker ved Nofima, Næring og bedrift, Tromsø.

Edgar Henriksen er forsker ved Nofima, Næring og bedrift, Tromsø

Kathrine Tveiterås er forsker ved Norges fiskerihøgskole, UiT

Bjørn-Petter Finstad er førsteamanuensis ved Norges fiskerihøgskole, UiT

Bildetektst: Tiden er inne for å trekke opp en ny samfunnskontrakt for fiskeriene, skriver kronikkforfatterne. På bildet ser vi statsminister Jens Stoltenberg som besøker Aker Seafood og Kari Anne Magnessen i Mehamn.

© Finnmark Dagblad



Leveringsplikt og samfunnsansvar

Nordlys. Publisert på trykk 15.11.2012. Seksjon: MENING.

Side: 54.

Del: 01.

Av Petter Holm, professor ved Norges fiskerihøgskole, Universitetet i Tromsø og forsker ved Nofima, Næring og bedrift, Tromsø, Edgar Henriksen, forsker ved Nofima, Næring og bedrift, Tromsø, Kathrine Tveiterås, forsker ved Norges fiskerihøgskole, Universitetet i Tromsø, Bjørn-Petter Finstad, førsteamanuensis ved Norges fiskerihøgskole, Universitetet i

...Tromsø. Debatten går høyt om Aker og trålerens leveringsplikt. Spørsmålet gjelder rammevilkårene i en av de viktigste eksportindustrier i Norge. Samtidig berører det et av de eldste stridsspørsmål i fiskeripolitikken og Nord-Norge. Hvem skal ha adgang til å utnytte fiskeressursene? Hvilket samfunnsansvar må følge en slik adgang?

Fisken tilhører det norske folk. For at slike felles ressurser skal gi grunnlag for verdiskaping, må enkeltaktører stå til på fellesskapets vegne. De som får anledning til å utnytte ressursene, må vite noe tilbake til samfunnet. En slik samfunnskontrakt kan utformes på ulike måter. For de norske petroleumressursene skjer dette ved at staten skaper en større ressursene med en ressurslukt.

Hovedgrunnlaget
Fisken er det amerikanske. Historisk sett har fisken vært hovedgrunnlaget for Nordnorsk befolkning. Fellesskapets interesse i fiskeressursene, ved at kystens folk selv sto fritt til å utnytte de lokale ressursene.

Adgangen til fisket var likevel ikke helt uregulert. For at fiskeressursene skulle kunne utnyttes måtte den forbeholdes kystfolket. Frykten for at industrikapitalistene

Fisken tilhører det norske folk. For at slike felles ressurser skal gi grunnlag for verdiskaping, må enkeltaktører stå til på fellesskapets vegne. De som får anledning til å utnytte ressursene, må vite noe tilbake til samfunnet. En slik samfunnskontrakt kan utformes på ulike måter. For de norske petroleumressursene skjer dette ved at store selskaper utvinner ressursene mot en ressurslukt.

Hovedgrunnlaget

I fiskerierne er det annerledes. Historisk sett har fisken vært hovedgrunnlaget for bosettingen langs kysten. Fellesskapets interesser ble sikret direkte, ved at kystens folk selv sto fritt til å utnytte de lokale ressursene.

Adgangen til fisket var likevel ikke helt uregulert. For at fiskerierne skulle tjene samfunnet, måtte den forbeholdes kystfolket. Frykten for at industrikapitalistene skulle overta og fortrenge kystfiskerne fra fiskefeltene har vært et gjennomgangstema, med Trollfjordslaget i 1890 som milepæl. Det særegne ved norsk

54 TORSDAG 15. NOVEMBER 2012
MENING
NORDLYS

MENNINGER

Tiden er moden for å trekke opp en ny samfunnskontrakt for fiskerierne. Samfunnets interesser kan ikke sikres ved å holde liv i ulønnsom filetoproduksjon. Utfordringen blir derfor å legge til rette for en mer hensiktsmessig industripolitikk, og samtidig ivareta samfunnets kontroll med disponering av fiskeressursene.

Leveringsplikt og samfunnsansvar

Av Petter Holm, professor ved Norges fiskerihøgskole, Universitetet i Tromsø og forsker ved Nofima, Næring og bedrift, Tromsø, Edgar Henriksen, forsker ved Nofima, Næring og bedrift, Tromsø, Kathrine Tveiterås, forsker ved Norges fiskerihøgskole, Universitetet i Tromsø, Bjørn-Petter Finstad, førsteamanuensis ved Norges fiskerihøgskole, Universitetet i Tromsø.

Debatten går høyt om Aker og trålerens leveringsplikt. Spørsmålet gjelder rammevilkårene i en av de viktigste eksportindustrier i Norge. Samtidig berører det et av de eldste stridsspørsmål i fiskeripolitikken og Nord-Norge. Hvem skal ha adgang til å utnytte fiskeressursene? Hvilket samfunnsansvar må følge en slik adgang?

Fisken tilhører det norske folk. For at slike felles ressurser skal gi grunnlag for verdiskaping, må enkeltaktører stå til på fellesskapets vegne. De som får anledning til å utnytte ressursene, må vite noe tilbake til samfunnet. En slik samfunnskontrakt kan utformes på ulike måter. For de norske petroleumressursene skjer dette ved at staten skaper en større ressursene med en ressurslukt.

Hovedgrunnlaget
Fisken er det amerikanske. Historisk sett har fisken vært hovedgrunnlaget for Nordnorsk befolkning. Fellesskapets interesse i fiskeressursene, ved at kystens folk selv sto fritt til å utnytte de lokale ressursene.

Adgangen til fisket var likevel ikke helt uregulert. For at fiskeressursene skulle kunne utnyttes måtte den forbeholdes kystfolket. Frykten for at industrikapitalistene

ker sikret av med fellesskapets ressurser, har industriaktører trukket et godt penn. Filetoproduksjon leverer god penger. Samfunnets interesser kan ikke sikres ved å holde liv i ulønnsom filetoproduksjon. Utfordringen blir derfor å legge til rette for en mer hensiktsmessig industripolitikk, og samtidig ivareta samfunnets kontroll med disponering av fiskeressursene. En mulig løsning er å bygge på modellen i petroleumressursene, slik at samfunnets interesser sikres ved at de som får tilknytning til bedriftene i ressursene, må vite noe tilbake til staten. En annen er å følge modellen i petroleumressursene, med et ressurslukt med offentlig kontroll.

Større politiske
I dagens debatt er det de industrielle ressursene som får gjennomslag for den kapitalistiske driften i fiskerierne. Men etter intensjonen av regulering og fattigkassen, er adgangen til de lokale ressursene viktig. Det vil være grunnlaget for den gamle samfunnskontrakten i fiskerierne og derfor bra.

Problemet er ikke bare at fiskeressursene er like høyt som i fellesskapets bevisning. Vel så problematisk er det at de fiskerierne faktisk allerede har sluppet omma ut samfunnsansvar. En reformulering av samfunnskontrakten vil gjøre det mulig å leve opp til dette.

«Elefantene i møterommet»

Av Jørn Berg, redaktør i Bjarkøy

Svar på artikkelen i avisen Nordlys 27. oktober av journalist Oddvar Nygård

Det framstår meg at journalistene kaster fram de merkelige bevisningene med bakgrunnsinformasjon. Her må være klar over at det ikke er slik at jeg eller mine medarbeidere har vært involvert i noen av de saker som er nevnt i artikkelen. Det er heller ikke slik at jeg eller mine medarbeidere har vært involvert i noen av de saker som er nevnt i artikkelen. Det er heller ikke slik at jeg eller mine medarbeidere har vært involvert i noen av de saker som er nevnt i artikkelen.

fiskeripolitikk er at kystfiskerne vant fram og har hatt myndighetene og opinionen på sin side.

Til tross for endringer i fiskeripolitikken de siste tiårene, gjelder denne samfunnskontrakten fremdeles, uttrykt ved råfiskloven og deltakerloven. Bare aktive fiskere kan eie fiskefartøyer, og det er fiskerne som har det avgjørende ordet i fastsettelsen av fiskeprisene. På denne måten har industriselskaper som en hovedregel vært utestengt.

Unntak

Filetindustrien, inkludert trålerne som forsyner dem, representerer et unntak. Disse kom inn i fiskerinæringa i etterkrigstida som ledd i forsøket på å modernisere Nord-Norge og slik løfte landsdelen ut av fattigdom. Industriell filetproduksjon skulle skape lønnsomme arbeidsplasser på land og gi bedre pris til fiskerne.

At planen møtte motstand, er lett å forstå. Den var basert på løsninger kystfiskerne hadde kjempet mot i generasjoner. Likevel ble filetbedrifter bygd og trålerne slapp til, riktignok med strenge krav om at samfunnsansvaret måtte ivaretas. Unntaket fra hovedregelen om at fisken står til rådighet for kystens folk, var akseptabelt bare i den grad og så lenge trålerdrift og filetproduksjon kunne bidra til viktige samfunnsmessige mål.

Aker har fått en dominerende posisjon i Finnmark og Nordland med løfte om å overholde denne samfunnskontrakten. Når selskapet forsøker å frigjøre seg fra sine forpliktelser, men fortsatt vil disponere kvotene, vekker det sterke reaksjoner. Røkke går inn i rollen som kapitalistisk utbytter, nøyaktig det fiendebildet som er dyrket fram og institusjonalisert gjennom mer enn 100 års politisk kamp.

Møtet mellom kapitalisten og kystens folk portretteres fint av Brennpunkt-programmet nylig. I konfrontasjonen med den nordnorske røkla blir Røkke redusert til en sutrekopp. Storkapitalisten må gi tapt og kystallmuen vinner.

Utdatert virkemiddel

Når regjeringa nå varsler en innskjerping av leveringsforpliktelsen, holder den seg til en solid tradisjon. Samfunnskontrakten tydeliggjøres, og fiskeriministeren stiller opp for permitterte filetarbeidere og ordførere i kamp for kystens folk. Trollfjordslaget utkjemper på nytt, etter velkjent manus og med samme regi. Vi fryder oss langt ned i bunnen av vår nordnorske identitet.

Men selv om det er riktig og viktig å forhindre at kapitalisten Røkke stikker av med fellesskapets ressurser, har industrialisten Røkke et godt poeng. Filetproduksjon lønner seg ikke, i hvert fall så lenge staten blander seg opp i detaljer i driften. Leveringsplikt er et utdatert virkemiddel.

Det er flott at regjeringa stiller opp for kystbefolkninga. Men det er synd at det skjer ved å holde liv i en industripolitikk som for lengst har utspilt sin rolle.

Tiden er moden for å trekke opp en ny samfunnskontrakt for fiskeriene. Samfunnets interesser kan ikke sikres ved å holde liv i ulønnsom filetproduksjon. Utfordringen blir derfor å legge til rette for en mer hensiktsmessig industripolitikk, og samtidig ivareta samfunnets kontroll med disponering av fiskeressursene. En mulig løsning er å bygge på modellen i petroleumssektoren, slik at samfunnets interesser sikres ved at de som får fiskekvoter må betale en ressursavgift til staten. En annen er å følge mønsteret fra kraftsektoren, med et ressurselskap under offentlig kontroll.

Stengt for de fleste

I dagens debatt er det de industrieide trålerne som får gjennomgå for den kapitalistiske dreiningen i fiskeriene. Men etter introduksjon av regulering og fartøyskvoter, er adgangen til å delta i fisket stengt for de fleste. Det viktigste premisset for den gamle samfunnskontrakten i fiskeriene er derfor brutt.

Problemet er ikke bare at Røkke forsøker å gjøre seg rik på fellesskapets bekostning. Vel så problematisk er det at de fiskereide fartøy allerede har sluppet unna sitt samfunnsansvar. En reformulering av samfunnskontrakten vil gjøre det mulig å utvide perspektivet.

Tiden er moden for å trekke opp en ny samfunnskontrakt for fiskeriene. Samfunnets interesser kan ikke sikres ved å holde liv i ulønnsom filetproduksjon. Utfordringen blir derfor å legge til rette for en mer hensiktsmessig industripolitikk, og samtidig ivareta samfunnets kontroll med disponering av fiskeressursene.

Bildetekst: DEBATT OM LEVERINGSPLIKT: Aker Seafoods-tråleren «Jergul» ved kai ved Norway Seafoods anlegg i Båtsfjord.

© Nordlys

Dagens Næringsliv

Pliktindustri

Dn.no. Publisert på nett 09.11.2012 07:00.
PÅ INNSIDEN PÅ INNSIDEN BÅRD BJERKHOLT.

Å regulere seg frem til lønnsomme arbeidsplasser, er ikke mulig, hverken i fiskefiletindustrien eller andre steder.

PÅ INNSIDEN PÅ INNSIDEN BÅRD BJERKHOLT

Siste 5 artikler av Bård Bjerkholt, Dagens Næringsliv

Det er et stort fortrinn for norsk filetindustri at en har tilgang til ferskt råstoff av høy kvalitet.

Høringsnotat av 6. november 2012, FiskeridepartementetNærheten til havet gir norsk filetindustri et stort fortrinn, kan en lese i et høringsnotat som kom fra Fiskeridepartementet denne uken.

Det er riktig i den forstand at det antagelig er lettere å drive filetproduksjon på finnmarkskysten enn på Gjøvik, men det konkurransemessige fortrinnet geografien en gang ga de norske filetfabrikkene, er borte for lenge siden. Det er druknet i overkapasitet og konkurrert bort av lavkostland i Europa og Asia.

Siden 1987 kan norske filetbedrifter kun rapportere om tre år med overskudd (se figur). Det er også forklaringen på at næringen som ved inngangen til 1980-tallet sysselsatte nesten 4000 personer i dag teller drøye 700 arbeidstagere, flertallet utlendinger hyret inn av bemanningsbyråer, ifølge forskerne Edgar Henriksen, Petter Holm og Bjørn-Petter Finstad.

De forklarer den politiske motviljen mot å se realitetene i øynene med filetfabrikkenes særstilling som drivkraft i moderniseringen av norsk fiskeindustri i etterkrigstiden.

De siste årene er det Kjell Inge Røkkeles inntog i bransjen som har skapt kontroverser. Med 11 torsketrålere og syv landanlegg er Røkkles Aker Seafoods den desidert største aktøren.

Mens han ble tatt imot som redningsmann da han begynte å kjøpe opp anlegg og trålkvoter på

The screenshot shows a news article on the website DN.no. The main headline is "Pliktindustri" with a sub-headline: "Å regulere seg frem til lønnsomme arbeidsplasser, er ikke mulig, hverken i fiskefiletindustrien eller andre steder." The author is identified as Bård Bjerkholt. The article text discusses the challenges of the fish fillet industry, mentioning overcapacity and competition from low-cost countries. The screenshot also shows a navigation menu, a search bar, and various advertisements, including one for "Gratis aksjehandel!" and another for "Uansett livsfase, får du en spareplan tilpasset deg og bare deg."

2000-tallet, er tonen blitt en ganske annen nå.

Lokalpolitikere i Nord-Norge bekymrer seg for at Røkke skal legge ned de landbaserte filetfabrikkenes og stikke av med de tilhørende trålkvotene.

De er blitt hørt. Fiskeriminister Lisbeth Berg-Hansen truer Røkke med å ta fra ham fiskekvotene dersom han legger ned bearbeiding på land. Det kan hun gjøre siden et vilkår for kvotene, som staten deler ut gratis, er leveringsplikt til anlegg på land. Denne plikten har hittil blitt praktisert som en forkjøpsrett til markedspris, men nå varsler departementet innstramninger.

Spørsmålet er hvorfor politikerne er så oppsatt på at verdifulle fiskekvoter skal knyttes opp til ulønnsomme arbeidsplasser. Det er jo ikke engang snakk om særlig mange arbeidsplasser. Hvorfor ikke selge kvotene til høystbydende i stedet uten vilkår? Eller kreve inn en grunnrentebeskatning som i oljesektoren?

I stedet satser altså Fiskeridepartementet på at god gammeldags detaljstyring skal få sving på sakene. Trålerne skal ha plikt til å tilby det de fisker til anleggene på land, som på sin side skal

ha plikt til å kjøpe fisken, vel å merke dersom det er samme eier av tråler og anlegg. Deretter skal fabrikkene på land ha plikt til å bearbeide den fisken de har kjøpt.

Vanligvis, i et marked, inngår bedrifter avtaler med hverandre fordi det er lønnsomt. I fiskeindustrien skal slike transaksjoner skje fordi staten sier det. Hvor absurde utslag det kan gi, illustrerer departementet utmerket selv i notatet: For hva skjer dersom det er flere interesserte kjøpere til den samme fisken? Jo, da kan det argumenteres for at leveringspliktig fangst bør gå til den mest arbeidsintensive produksjonen.

Det er altså ikke den mest profitable bruken av fisken som skal ha forrang, men den som krever mest bruk av bruk av arbeidskraft.

Hvordan noen kan tro at dette vil skape lønnsomme arbeidsplasser, er en gåte.

Bård Bjerkholt er kommentator i Dagens Næringsliv
bard.bjerkholt@dn.no

© Dn.no

Se webartikkelen på <http://ret.nu/Xw46tn65>

Dagens Næringsliv

Pliktindustri

Dagens Næringsliv Morgen. Publisert på trykk 09.11.2012.
PÅ INNSIDEN, BÅRD, BJERKHOLT. Side: 2.

Å regulere seg frem til lønnsomme arbeidsplasser, er ikke mulig, hverken i fiskefiletindustrien eller andre steder. Det er et stort fortrinn for norsk filetindustri at ein har tilgang til ferskt råstoff av høg kvalitet.

Høringsnotat av 6. november 2012, Fiskeridepartementet Nærheten til havet gir norsk filetindustri et stort fortrinn, kan en lese i et høringsnotat som kom fra Fiskeridepartementet denne uken.

Det er riktig i den forstand at det antagelig er lettere å drive filetproduksjon på finnmarkskysten enn på Gjøvik, men det konkurransemessige fortrinnet geografien en gang ga de norske filetfabrikkene, er borte for lenge siden. Det er druknet i overkapasitet og konkurrert bort av lavkostland i Europa og Asia.

Siden 1987 kan norske filetbedrifter kun rapportere om tre år med overskudd (se figur). Det er også forklaringen på at næringen som ved inngangen til 1980-tallet sysselsatte nesten 4000 personer i dag teller drøye 700 arbeidstagere, flertallet utlendinger hyret inn av bemanningsbyråer, ifølge forskerne Edgar Henriksen, Petter Holm og Bjørn-Petter Finstad.

De forklarer den politiske motviljen mot å se realitetene i øynene med filetfabrikkenes særstilling som drivkraft i moderniseringen av norsk fiskeindustri i etterkrigstiden.

De siste årene er det Kjell Inge Røkkes inntog i bransjen som har skapt kontroverser. Med 11 torsketralere og syv landanlegg er Røkkes Aker Seafoods den desidert største aktøren.

Mens han ble tatt imot som redningsmann da han begynte å kjøpe opp anlegg og trålkvoter på 2000-tallet, er tonen blitt en ganske annen nå.

Lokalpolitikere i Nord-Norge bekymrer seg for at Røkke skal legge ned de landbaserte filetfabrikkene og stikke av med de tilhørende

trålkvotene.

De er blitt hørt. Fiskeriminister Lisbeth Berg-Hansen truer Røkke med å ta fra ham fiskekvotene dersom han legger ned bearbeiding på land. Det kan hun gjøre siden et vilkår for kvotene, som staten deler ut gratis, er leveringsplikt til anlegg på land. Denne plikten har hittil blitt praktisert som en forkjøpsrett til markedspris, men nå varsler departementet innstramminger.

Spørsmålet er hvorfor politikerne er så oppsatt på at verdifulle fiskekvoter skal knyttes opp til ulønnsomme arbeidsplasser. Det er jo ikke engang snakk om særlig mange arbeidsplasser. Hvorfor ikke selge kvotene til høystbydende i stedet uten vilkår? Eller kreve inn en grunnrentebeskatning som i oljesektoren?

I stedet satser altså Fiskeridepartementet på at god gammeldags detaljstyring skal få sving på sakene. Trålerne skal ha plikt til å tilby det de fisker til anleggene på land, som på sin side skal ha plikt til å kjøpe fisken, vel å merke dersom det er samme eier av tråler og anlegg. Deretter skal fabrikkene på land ha plikt til å bearbeide den fisken de har kjøpt.

Vanligvis, i et marked, inngår bedrifter avtaler med hverandre fordi det er lønnsomt. I fiskeindustrien skal slike transaksjoner skje fordi staten sier det. Hvor absurde utslag det kan gi, illustrerer departementet utmerket selv i notatet: For hva skjer dersom det er flere interesserte kjøpere til den samme fisken? Jo, da kan "det argumenterast for at leveringspliktig fangst bør gå til den mest arbeidsintensive produksjonen".

Det er altså ikke den mest profitable bruken av fisken som skal ha forrang, men den som krever mest bruk av bruk av arbeidskraft.

Hvordan noen kan tro at dette vil skape lønnsomme arbeidsplasser, er en gåte.

Bård Bjerkholt er kommentator i Dagens Næringsliv
bard.bjerkholt@dn.no

© Dagens Næringsliv

Dagens Næringsliv

Aker i nordavind

Dagens Næringsliv Morgen. Publisert på trykk 06.11.2012.
INNLEGG, FISKERI. Side: 4.

Nedleggelse av ulønnsomme bedrifter er et viktig prinsipp i norsk økonomisk politikk. Regjeringen følger prinsippet i tilfellet Rec, men lar det vike i fiskeindustrien, skriver forskerne Edgar Henriksen, Petter Holm og Bjørn-Petter Finstad.

Dumping av fisk og brutte landingsforpliktelser. Aker er i vinden. Fiskeri som næringsvirksomhet er blitt en tilskuersport, og uregelmessigheter gir store avisoverskrifter. Når filetmaskinene står stille i nordnorske kystbygder, er politikernes raskt på banen. Når forventninger om at fiskeriselskapene skal ta samfunnsansvar ikke oppfylles, er fordømmelsen hard.

Da Røkke gjorde sitt inntog i nordnorsk fiskerinæring i 2002, ble han ønsket varmt velkommen. Aker fremstod som det eneste realistiske alternativet for å sikre industriell fiskeforedling i nord og skulle lykkes der Nestlé- Findus, Finotro, Aarsæther, Westfish og Arctic Sea hadde feilet.

Men for konsernet har ikke filetproduksjonen vært noen stor økonomisk suksess, og selskapet ønsket derfor å strukturere virksomheten. Imidlertid er Akers plan om å flytte filetproduksjon fra Hammerfest til Båtsfjord så politisk betent at den er lagt på is.

Fiskeriministeren har i stedet annonsert at ordningen med leveringsplikt for trålerne skal skjerpes. Foreldede virkemidler Ø forlatt fordi de ikke kunne forenes med krav til lønnsomhet Ø hentes dermed frem igjen.

Tap av arbeidsplasser og fare for fraflytting er gode grunner til at lokale politikere engasjerer seg. Samtidig er nedleggelse av ulønnsomme bedrifter en nødvendig del av samfunnsutviklingen og et viktig prinsipp i norsk økonomisk politikk Ø arbeidsstyrken må overføres fra ulønnsom til lønnsom produksjon.

Det sterke lokale engasjement for fiskeindustrien

er lett å forstå. Det spesielle er at dette hensynet vinner frem helt inn i regjeringen, som stiller andre krav til eiere av filetindustri enn til øvrig industri.

Da Rec nylig la ned virksomheten i Glomfjord og på Herøya, førte det til protester og krav om statlig overtagelse. Men regjeringens holdning var at den ikke kunne legge seg opp i eiernes disposisjoner.

I filetindustrien gjelder andre prinsipper. Grunnene til unntaksregimet er å finne i forhistorien til etableringen av filetproduksjon i Nord-Norge. Som en del av etterkrigstidas moderniseringspolitikk skulle trålerdrift og industriell produksjon løfte landsdelen. Tørrfisk og klippfisk var pass. Staten tok ansvar og tilrettela og subsidierte en storstilt kapasitetsoppbygging.

Moderniseringsprosjektet vakte kritikk, men ble gjennomført.

I arbeidet for å komme motstanden i møte, skjedde en målforskyvning, der hensynet til lokalsamfunn og sysselsetting fikk forrang. Filetsektorens samfunnsbærende rolle, uttrykt ved trålernes leveringsforpliktelser og filetbedriftenes bearbeidingsplikt, ble viktigere enn lønnsom produksjon.

På 1970-tallet nådde filetindustrien sitt høydepunkt. Da utgjorde fryst torskefilet over halve eksportverdien av norsk torsk, og den kom fra cirka 100 bedrifter. I dag er det ti filetbedrifter tilbake, som samlet sysselsetter færre arbeidere enn dem som mistet jobben da Rec ble nedlagt.

Flertallet er utlendinger, mange av dem hyret inn av bemanningsbyråer.

Nedbyggingen gjenspeiler de omfattende endringene i global sjømatindustri siden 1990-tallet og det særnorske kostnadsnivået. Norge har samtidig gitt avkall på virkemidlene som ble tatt i bruk ved oppbyggingen av filetindustrien. Selv om tapet av arbeidsplasser langs kysten er tungt å bære, representerer det også en mulighet til å få bukt med overkapasitet og foreta nødvendige strukturendringer. Med ambisjonen om at Norge skal bli verdens fremste sjømatnasjon kunne en

tro at dette allerede hadde fått gjennomslag.

Men slik kontroversen om trålnes leveringsforpliktelser viser, er det en lang vei dit. Ropet om statlige intervensjoner vedlikeholder et mønster av statsavhengighet og svake lønnsomhetskrav, og fanger de involverte i en prosess som reproducerer gjentakende kriser.

Svak lønnsomhet i filetproduksjonen er og har vært kjernen i problemet. Stridstemaet er de industrieide trålerne, deres plikt til å levere og industriens aktivitetsplikt. De fiskereide trålerne får på sin side tilpasse seg og kan konkurrere med petroleumsnæringen om nøkkelpersonell. Samtidig tviholdes det på forestillingen om filetsektorens rolle som samfunnsbærer. Imidlertid mangler det bedriftsøkonomiske fundamentet.

Røkke har gått fra å være redningsmann til å bli skyteskive i fiskerisektoren Ø og i debatten gjenopplives det gamle nordnorske fiendebildet av en grådig trålreder og storkapitalist. Men i Tromsø kan han fortsatt bli helt, når Aker-konsernet snart etablerer seg med flere hundre nye petroleumsarbeidsplasser. Edgar Henriksen, forsker ved Nofima, Petter Holm, professor ved Norges fiskerihøgskole/UiT, forsker ved Nofima, og Bjørn-Petter Finstad, førsteamanuensis ved Norges fiskerihøgskole/UiT.

© Dagens Næringsliv

Distrikt eller profitt

Dag og Tid. Publisert på trykk 31.08.2012.

RONNY SPAANS, FILETINDUSTRI. - ronny@dagogtid.no. Seksjon: SAMFUNN.

Side: 4,5.

For førti år sidan fanst det hundre filetfabrikkar i landet. I dag er talet ti. Skal industrien overleva, må filetverksemdene våre samlast i ein storfabrikk, varskur Aker-konsernet.

Fiskekvotane er på eit historisk høgt nivå. Kvoteråda for 2013 inneheld eit framlegg om ein auke på 24 prosent for torskekvotane. «Vi står på terskelen til eit nytt haveventyr: Norsk sjømatnæring kan ha ein omsetjingsverdi på 550 milliard i 2050», heiter det hos Fiskeridepartementet.

Men så kjem paradokset: Det har aldri stått så dårleg til med norsk filetindustri. I Finnmark, sjølve filetfylket, fanst det 44 anlegg for tretti år sidan. I dag er det sju att. Fem av dei er åtte av Aker-konsernet. I analysar gjennomførde for Aker Seafoods blir det tilrådd at bedrifta sentraliserer verksemda til berre eitt anlegg. I framtida kan vi enda opp med éin storfabrikk i nord, i Båtsfjord i Finnmark. Sjefen i Norway Seafood, Kjell Inge Røkke, Noregs største kvoteeigar, står overfor eit lagnadstungt val:

Skal han tenkje distrikt eller profitt?

- BETRE OM VI FEKK DØDSDOMEN

Meir og meir ser det ut som at det er profitten som tel. Det er nettopp avgjort at 25 årsverk ved anlegget i Hammerfest skal permitterast. Dag og Tid har vitja anlegget.

- Eg er har arbeidd på anlegget i førti år. Bli det slutt, finn eg ikkje annan jobb i Hammerfest, for det er filetering eg kan.

Det seier Mem, opphavleg frå Thailand, men har mann og barn i Hammerfest. Ho er eit godt bilete på arbeidsstokken på bedrifta. Halvparten er utlendingar, halvparten er nordmenn. I den siste gruppa er gjennomsnittsalderen femti år. Det finst ikkje noko anna for dei i petroleumsbyen Hammerfest.



Helst ville Aker Seafoods leggje ned anlegget saman med eit anlegg i Melbu i Nordland. Men motstanden vart for stor. No er tydelegvis strategien å byggje ned industrien bit for bit. Det fører ikkje til betre arbeidstilhøve på anlegget:

- Det hadde vore betre om vi fekk dødsdomen med det same. Det er nervepirrande å jobbe i uvisse i ei bedrift der vi veit at vi ikkje er ynskte, seier ei filetjente til meg.

«DRAUMEPRINSEN RØKKE»

Korleis hamna så mykje av fiskeindustrien i fanget på milliardæren Kjell Inge Røkke - ein industri som enno står for meir enn halvparten av industrisysseletjinga i Finnmark? Oppbygginga av filetindustrien kom i si tid som ein del av ein distriktspolitikk med sjenerøse støtteordningar. Trålarnæringa var sentrert rundt selskapet Findus, som hadde ulike eigarar gjennom tidene.

Men i krisetider kring tusenårsskiftet stod selskapet atter til sals. Den einaste som var interessert i å kjøpe, var Røkkes Norway Seafoods. Han fekk tildelt dei verdfulle fiskekvotane på eitt vilkår: Med trålarkonsesjonane følgde ei leveringsplikt til anlegga i sju nordnorske kystbyar. I korta låg det altså at Røkke ikkje berre skulle drive butikk, men òg distriktspolitikk.

Det var full jubel i Hammerfest då avtalen kom til. «Nå ønsker de seg rett i favnen til den norske drømmepriinsen Kjell Inge Røkke og Norway Seafoods», skreiv Nordlys.

Kontrasten, no ti år etter, kunne ikkje ha vore større: «Røkke fer med lygn», blir det kviskra på pubane i Hammerfest. Mistanken er ikkje grunnlaus. I fjor kom atter eit framlegg frå Aker-konsernet som vekte sinne: Reieridrifta skulle skiljast frå landindustrien. I dag er selskapet delt i Aker Seafoods og Norway Seafoods.

- Røkke vil kvitte seg med anlegga, men samle flest mogeleg kvotar, slik at dei kan levere der det er mest lønsamt. Han vil ha kvotane utan leveringsforpliktinga, meiner ordførar i Hammerfest Alf E. Jacobsen.

ULØNSAM INDUSTRI

Men denne striden står ikkje mellom folket og kapitalkreftene. Forskarar har meldt seg på. Dei tek eit uventa standpunkt:

- Trålverksemd med leveringsplikt av fersk fisk til filetbedrifter har vore ei lite lønsam løysing. Og det er lite som tyder på at konseptet vil bli lønsamt, seier Edgar Henriksen ved matforskningsinstituttet Nofima.

Saman med forskarane Bjørn-Petter Finstad og Petter Holm ved Norges Fiskerihøgskole sende Henriksen ut ein nådelaus rapport over norsk fiskeforedlingsindustri i sumar. Forventningane nordmenn har til filetindustrien som samfunnsbyggjar, står ikkje i stil med det han kan levere.

- I vår oljesmurde økonomi må vi spørja oss kva som er berekraftig. Å tru at filetindustrien både skal halde oppe små kystsamfunn og samstundes vera lønsame aktørar i ein global sjømatmarknad, har vist seg ikkje å halde mål. Skal vi løyse problema i filetindustrien, må vi ta tak i dette dilemmaet.

FORELDA ORDNING

- Ordninga med ferskfishtrålarar med leveringsforplikting til filetindustri representerer eit fortidsbruk som i dagens økonomi slit svært tungt økonomisk, fortel forskaren.

Henriksen viser til parallelle industriverksemdar i Nord-Noreg for å illustrere dilemmaet:

- Ingen vil i dag kjempe for jarnverket i Mo i Rana eller gruve drifta i Sør-Varanger som dei distriktpolitiske satsingane dei var i etterkrigstida. På desse stadene er industrien omstrukturert utan at det skapte krise for samfunna. Filetindustrien er Finnmarks «Mo i Rana». Det blir terpa gong på gong at det er krisetider i Finnmark. Men vi kan ikkje halde fram med å insistere på plangrunnlaget frå 1944. London-regjeringa sat den gongen og streka ut den framtidige næringsvegen for Nord-Noreg: frosen fisk og filet. Vi må koma oss vidare.

Kor avleggs systemet er, kan ein lesa i rapporten: I ti år har leveringsforpliktinga vore halden ved like i namnet, utan at ho har vore fylgt opp i praksis. Sidan 1993 har filetindustrien, medrekna bedrifter som nyt godt av leveringsforplikting, i gjennomsnitt berre opplevd to år med overskot.

TRÅLE- MOT LINEFISKE

Det er som sagt ti filetfabrikkar att i landet. Aker eig fem anlegg i Finnmark og to i Nordland: Stamsund og Melbu. Så finst det tre anlegg til i Nord-Noreg: Båtsfjordbruket i Båtsfjord, Tobø Fisk i Havøysund og Gunnar Klo AS på Myre i Vesterålen. Verksemdene går rimeleg godt, men så driv dei i ein annan klasse. Desse bedriftene får leveransane frå kystfloten, i hovudsak linefloten.

Men også i denne klassen trugar fare for nedleggjing. I januar i år avgjorde Rolf Domstein at filetproduksjonen av kvitfisk i Måløy må avviklast. Den siste filetfabrikken på Vestlandet er flagga ut til Litauen.

- For meg er det eit stort nederlag, sa han til Dag og Tid. Men skal filetfabrikkar overleva, må dei anten flytta verksemda til lågkostland eller fusjonere. Vi kan ende opp med berre to, tre filetfabrikkar i landet.

- EG TRUR RØKKE PÅ ORDET

I motsetnad til Domstein gjorde Røkke i si tid ikkje berre eit kjøp, han gjekk med på ein samfunnskontrakt. Motstanden i Finnmark mot Røkkes planar er forståeleg i denne samanhengen. Folk forventar at Røkke opererer som distriktpolitisk garantist.

- Brot på leveringsplikta blir ikkje berre opplevd som eit svik mot bedrifta, men òg i det lokalsamfunnet bedrifta ligg i, fortel Henriksen.

Men forskaren vil ikkje tvile på Røkkes intensjonar, han

trur ikkje Røkke er ute etter å bryte lovnadene med staten.

- Eg trur Røkke på ordet. Hadde vi no berre kunna gjort eit politisk vedtak som gav lønsam produksjon, hadde det vore greitt. Aker Seafoods prøver så hardt dei kan, men råmevilkåra gjer det svært tungt.

Henriksen strekar under at han ikkje vil industrien til livs. Han er i tillegg glad over siste nytt frå fiskeriministeren: Ho har varsla ei innstramming av leveringsordninga. Dette gjer at sakskomplekset må tenkjast gjennom på nytt:

- Sakskomplekset vart sist debattert på LOs konferanse i Kirkenes. Ein og ein halv million vart sette av til å skape grunnlag for nye løysingar for filetindustrien og trålarane. Skal ein filetindustri i Noreg overleva, må ein finne måtar som gjer det mogeleg. Krisene vil ikkje ta slutt før forventningane er justerte til eit realistisk nivå. Er det rimeleg å krevja at ein privat aktør skal ta dette ansvaret, når konseptet i seg sjølv ikkje er lønsamt?

«EUROPAS SINGAPORE»

- Petroleumsbyen Hammerfest har alt mange føter å stå på, difor er det klokt å satse på Båtsfjord, har konsernsjef Thomas Farstad i Norway Seafoods sagt til media når han vart konfrontert med framlegget om nedleggjing.

På veg bort frå filetfabrikken på Polarbase Hammerfest tenkjer eg over problemstillinga. Norsk fiskeindustri er samla på få hender. Kva Røkke og Norway Seafoods gjer, har følgjer for heile næringa. Dei har augo vende mot Båtsfjord.

Eg skjønar at eg er på feil plass. Det er i Båtsfjord eg skulle ha vore. «Start arbeidet med å gje Aust-Finnmark same strategiske tyding som Singapore har i dag», sa NHO-sjef John G. Bernander på ein Barentshav-konferanse for to år sidan. Han viste til at sjøvegen til Asia via nordaustpassasjen er i ferd med å bli ein realitet. Kjell Inge Røkke er saman med andre investorar i ferd med å posisjonere seg i området.

For fire hundre år sidan hadde engelske og nederlandske oppdagarar, med Willem Barents i spissen, augo vende same vegen. Aust-Finnmark assosierte dei ikkje med is og øydemarker, men med gull og økonomisk profitt - med Kina. Hildrar det same synet seg for augo til Kjell Inge Røkke?

- Polen og Baltikum har på kort tid vorte Europas nye produksjonsområde for kvitfiskfilet. Dei blir forsynte av råstoff frå Barentshavet, Østersjøen og resten av verda. Men merksemda synest likevel meir og meir å liggje på Kina som produsent. Her finst eit tilgjengeleg arbeidskraft, eit lågt lønsnivå og nærleik til marknadene, fortel Edgar Henriksen til slutt.

- Det hadde vore betre om vi fekk dødsdomen med det same. Filetarbeidar

- Trålverksemd med leveringsplikt er ei lite lønsam løysing. Edgar Henriksen, Nofima

- Trålverksemd med leveringsplikt er ikkje lønsamt. Edgar Henriksen, forskar ved Nofima

Bakgrunn

I 70-åra fanst det meir enn hundre filetanlegg i Noreg, nesten halvparten i Finnmark. I 1995 arbeidde 3300 personar i filetering i Noreg. I dag er talet 700. Norway Seafood ville i sumar leggje ned anlegga i Hammerfest og Melbu.

Trålarane til Aker Seafoods har leveringsplikt til anlegga på land. Då Røkke overtok trålkvotane, vart han del i ein samfunnskontrakt: Norway Seafoods skal ikkje berre drive butikk, men òg distriktpolitikk.

Som reaksjon har fiskeriministeren varsla innstraming av leveringsplikta. Men innstraming er ikkje nok, meiner forskarar. Heile ordninga med leveringsplikt på ferskfisktrålarar er avleggs og må omformast.

Bildetekst: Norway Seafoods opererer på ein globalisert marknad. For å konkurrere krevst det låge driftskostnader. Det kan Noreg ikkje tilby, meiner konsernet. |«Filetjentene ynskjer seg rett i famnen til draumeprinsen Kjell Inge Røkke», heitte det for ti år sidan. No råder ei heilt anna stemning: «Det er nervepirrande å vita at vi ikkje er ynskete», fortel ei filetjente.

© Dag og Tid

En bransje med mange muligheter

Dagligvarehandelen. Publisert på nett 21.08.2012 16:42.

I dagens avis er minitemaet vårt Karriere og utdannelse i dagligvarebransjen.

På få sider synes vi redaksjonen har lykkes godt med å illustrere det mangfold av utdannelse og praktisk erfaring som kan føre til en spennende karrierevei i en stor og solid bransje. -

Dagligvarehandelen er en av bransjene som forandrer seg kjappast og er full av muligheter:

På kort tid kan man få store oppgaver, mye ansvar og god lønn. Og det i en bransje som skriker etter unge, dyktige mennesker, fastslår Ultra-sjef Glenn Steiner overfor

Dagligvarehandelen. Det er ikke vanskelig å være enig med Steiner. Dagligvarebransjen har ikke vært god nok til å profilere seg overfor ungdommen. Svært mange unge er innovent bransjen en kort periode, men få blir værende, og enda færre planlegger en karriere i denne bransjen på et tidlig stadium. Her har bransjen en stor jobb å gjøre i samarbeid med BI og en rekke andre utdanningsinstitusjoner.

Dagligvarebransjen kan tilby mange muligheter, både for de skoletrette og de mer akademisk orienterte. De må bare få vite om det!

Nærhet til havet ikke nok
Mysteriet er ikke at havet koker av fisk mens landanleggene i Nord-Norge sliter. Mysteriet er at det fortsatt er liv i noen av filetanleggene på kysten. Det hevder forskere ved Norges fiskerihøgskole og Nofima som har sett på hvorfor utviklingen i filetindustrien framstår som en sammenhengende krise. Dette gjelder spesielt i Finnmark som for 30 år siden hadde 44 anlegg, mot sju i dag. Paradoxet forskerne Bjørn-Petter Finstad, Edgar Henriksen og Petter Holm griper fatt i er at fiskeindustrien sliter mer enn noensinne, mens fiskere tar rekordfangster i havet utenfor. I takt med at subsidieordningene er bygget ned og fjernet har også fiskerinæringa blitt mer globalisert. Lave fraktkostnader gjør det mer lønnsomt å frakte fisk til Kina for foredling enn å foredle den på land i Nord-Norge. Nærheten til fiskerifeltene, selve grunnlaget for

The screenshot shows the website 'Dagligvarehandelen' with a main article titled 'En bransje med mange muligheter' dated 21.08.12 16:42. The article text is partially visible, discussing the industry's growth and opportunities. The website layout includes a top navigation bar, a search bar, and several sidebars with related content and advertisements. At the bottom, there are contact information sections for 'Byggingsteknikk', 'Kantastoffmarkering', and 'Nøstestoffmarkering'.

bosetting og samfunnsutvikling på norskekysten er ikke lenger et fortrinn av avgjørende betydning. Det kan vi like eller mislike, men slik er kostnadsbildet i høykostlandet Norge, dessverre. Trøsten er at fersk fisk fortsatt trenger både nærhet til havet og markedet!

© Dagligvarehandelen

Se webartikkelen på <http://ret.nu/Yo89pGTR>

Nærhet til fisken ikke lenger en fordel

Dagligvarehandelen. Publisert på nett 13.08.2012 07:31.

Mysteriet er ikke at havet koker av fisk mens landanleggene i Nord-Norge sliter. Mysteriet er at det fortsatt er liv i filetanleggene på kysten.

Det hevder forskere ved Norges fiskerihøgskole og Nofima i en vitenskapelig artikkel som ser på hvorfor utviklingen i filetindustrien framstår som en sammenhengende krise. Dette gjelder spesielt i Finnmark som for 30 år siden hadde 44 anlegg, mot sju i dag. Paradokset forskerne Bjørn-Petter Finstad, Edgar Henriksen og Petter Holm griper fatt i er at fiskeindustrien sliter mer enn noensinne, mens fiskere tar rekordfangster i havet utenfor. Men i takt med at subsidieordningene er bygget ned og fjernet har også fiskerinæringa blitt mer globalisert. Lave fraktkostnader gjør det mer lønnsomt å frakte fisk til Kina for foredling enn å foredle den på land i Nord-Norge. - Nærheten til fiskerifeltene, selve grunnlaget for bosetting og samfunnsutvikling på norskekysten er ikke lenger et komparativt fortrinn, heter det.

© Dagligvarehandelen

Se webartikkelen på <http://ret.nu/UtehaXQZ>

The screenshot shows the website 'Dagligvarehandelen' with a main article titled 'Nærhet til fisken ikke lenger en fordel'. Below the article is a section titled 'Konferanser og messer' which lists various international events. The list is organized by region: Norge, USA, and The Consumer Goods Forum.

Region	Dato	Event	Nettside
Norge	13.08.12	Prosess full fra juni til juli	
	13.08.12	Sammenhengende for norske matprodusenter	
	13.08.12	Nordnorsk eksportkonferanse	
	13.08.12	Life span i fiskeindustrien	
	13.08.12	Spennet på verdiskapning av MSU i mat	
	13.08.12	100 000 nye tilsette i 2012	
	13.08.12	Nærheten til fisken ikke lenger en fordel	
	13.08.12	Fire år i fiskeindustrien	
	13.08.12	Bandet møttes med AFA	
	13.08.12	Er det fortsatt mer enn fisk	
USA	07.09.12	Quali som samarbeid	
	07.09.12	Fiskeindustri i Kina - etter norsk utgang	
	07.09.12	Skredder søsset av DSI de Lark	
	07.09.12	NY Skillet profil	
	07.09.12	Matproduksjon eller skredderi	
	07.09.12	Faglig utvalg for norsk fiskeindustri	
	07.09.12	Alle matprodusenter i Norge	
	07.09.12	Alle priser kan gi ny mat	
	07.09.12	Utvalgte utvalg i Dagligvarehandelen	
	07.09.12	Produktutvikling på fisk og grønnmat	
The Consumer Goods Forum	14-14 oktober	The Consumer Goods Forum in Seoul	www.seoulconsumerforum.com
	14-14 oktober	The Future Leaders Congress	
	14-14 oktober	Asia, India	
	14-14 oktober	The Japan Food Safety Day	
	14-14 oktober	Taipei	
	14-14 oktober	Manitoba, IS and Supply Chain Conference	
	14-14 oktober	Paris	
	14-14 oktober	CPD Focus Day	
	14-14 oktober	New Delhi	
	14-14 oktober	Global Food Safety Conference	



Nærhet til fisken ikke lenger en fordel

Tidens Krav. Publisert på trykk 13.08.2012. Seksjon: General. Side: 6. Del: 1.

TROMSØ: Mysteriet er ikke at havet koker av fisk mens landanleggene i Nord-Norge sliter. Mysteriet er at det fortsatt er liv i filetanleggene på kysten.

Det hevder forskere ved Norges fiskerihøgskole og Nofima i en vitenskapelig artikkel som ser på hvorfor utviklingen i filetindustrien framstår som en sammenhengende krise. Dette gjelder spesielt i Finnmark som for 30 år siden hadde 44 anlegg, mot sju i dag.

Paradokset forskerne Bjørn-Petter Finstad, Edgar Henriksen og Petter Holm griper fatt i er at fiskeindustrien sliter mer enn noensinne, mens fiskere tar rekordfangster i havet utenfor.

De ser på den historiske begrunnelsen for å bygge opp en fiskeindustri etter krigen, med modernisering av Finnmark og posisjonering i et uregulert fiske som mål. En storstilt utbygging av filetindustri ble sett som nøkkelen for å løfte Nord-Norge ut av fattigdom etter andre verdenskrig. Sjenerøse støtteordninger ble etablert for en industri som var beskyttet av et eksportmonopol, og som til enhver tid hadde overkapasitet. Anleggene fikk lov til å kjøpe trålere for å sikre en jevn råstofftilgang. Trålerne ble underlagt en leveringsplikt til anleggene.

I storhetstiden på 70-tallet var det mer enn 100 filetanlegg i Nord-Norge. Nesten halvparten av dem i Finnmark. Med oppbyggingen ble det også ifølge forskerne etablert en samfunnskontrakt der bedriftene og trålerne de eide ble stående som en garantist for sysselsetting og bosetting i distriktene. (ANB-NTB)

© Tidens Krav

6 | **Tidens Krav** | 13.08.2012

Nærhet til fisken ikke lenger en fordel

TRONSØ: Mysteriet er ikke at havet koker av fisk mens landanleggene i Nord-Norge sliter. Mysteriet er at det fortsatt er liv i filetanleggene på kysten. Det hevder forskere ved Norges fiskerihøgskole og Nofima i en vitenskapelig artikkel som ser på hvorfor utviklingen i filetindustrien framstår som en sammenhengende krise. Dette gjelder spesielt i Finnmark som for 30 år siden hadde 44 anlegg, mot sju i dag.

Paradokset forskerne Bjørn-Petter Finstad, Edgar Henriksen og Petter Holm griper fatt i er at fiskeindustrien sliter mer enn noensinne, mens fiskere tar rekordfangster i havet utenfor.

De ser på den historiske begrunnelsen for å bygge opp en fiskeindustri etter krigen, med modernisering av Finnmark og posisjonering i et uregulert fiske som mål. En storstilt utbygging av filetindustri ble sett som nøkkelen for å løfte Nord-Norge ut av fattigdom etter andre verdenskrig. Sjenerøse støtteordninger ble etablert for en industri som var beskyttet av et eksportmonopol, og som til enhver tid hadde overkapasitet. Anleggene fikk lov til å kjøpe trålere for å sikre en jevn råstofftilgang. Trålerne ble underlagt en leveringsplikt til anleggene. I storhetstiden på 70-tallet var det mer enn 100 filetanlegg i Nord-Norge. Nesten halvparten av dem i Finnmark. Med oppbyggingen ble det også ifølge forskerne etablert en samfunnskontrakt der bedriftene og trålerne de eide ble stående som en garantist for sysselsetting og bosetting i distriktene. (ANB-NTB)

Dobbelt så høy inn

Kristiansund tar kraftig innpå Ålesund og Molde Kjøpe

FRÅ 2008 til 2010 vokste median husholdningsinntekt i Kristiansund med over seks prosent. Det var nær det dobbelte av inntektsveksten i nabobyen Molde.

Tradisjonelt har nordnorske vært uten fattige. I flere år tallet var de økonomien vokser nå kjøpekraften har økt, særlig på Ytre Nordstena.

Gapet minker ▶ I 2008 hadde medianhusholdningsinntekten i Kristiansund en inntekt etter skatt på 381.000 kroner, 28.000 kroner bak Molde og 18.000 bak Ålesund. Til år senere, etter at den verste finanskrisen var overvunnet, var gapet opp til de to andre nærliggende kommuner til henholdsvis 18.000 og 11.000 kroner, viser tall fra Statistisk sentralbyrå.

Median husholdningsinntekten er den indre inntekten av alle inntekter sortert i stigende eller synkende rekkefølge. I SSBs tallmateriale inngår alle inntekter, også utløst, lotter og andre på trykk. Det eneste som er holdt utenfor er studenter og de eldre på aldersheim. Årsaken til at Tidens Krav har valgt å ta utgangspunkt i 2008 er at det er det første året som gir sammenlignbare tall for Kristiansund etter sammenslåingen med Frei.

SSB tallene for 2011 foreligger ikke for mot slutten av året. Trøya har inntektsveksten mellom nærliggende kommuner som er siden 2010. Det er mer enn summe forskjeller i prosentvis vekst de nærliggende årene, vil nemlig Kristiansund og i og med de økonomiske på RHOtt offe bevert som sosialkontrakt - passere Molde allerede i 2014.

Høy i Årevis ▶ Utgangspunkt for de siste tre år er utgangspunktet for Kristiansund og Årevis, er at det vil føre til en økning i økonomien til alle utøvere. Median husholdningsinntekten i Årevis i 2010 ble 41.000 kroner over tilsvarende Kristiansund. I Årevis hadde en snittet sterk utvikling for på med barn hvor inntekten vokste med over 50 prosent fra 2008. Høye Årevis bare slått av barnfamilier i det økonomiske hardt prøvde Oljens. De hadde en inntektsvekst etter skatt på hele 10,1 prosent.

Høyest vekst målt for alle husholdninger på Nordstena hadde Halsa med 8,2 prosent. I tillegg er det også tallene utgangspunktet for Kristiansund ikke som alle gode signaler finans krisen. Der fall faktisk median husholdningsinntekt med 0,7 prosent fra 2008 til 2010.

Oljesjans ▶ Inntektsveksten på Ytre Nordstena følger dermed et mønster fra andre oljesjans regioner i Norge. Median husholdningsinntekt der på med barn i Skaranger var i 2010 ble 75.000 kroner, men en velklei sosialkontrakt styrer vil så høy vekst. Inntekter i Skaranger regionen er nå 10,1 med å fravriste befolkningen i Åker og Barum høyt som Norges best betalt by.

I Halsaområdet har Statistisk utbyggingen ført til en inntektsvekst etter skatt på opp til 30 prosent fra 2005 til 2010, skrevet Vi. Det hadde et på med barn 75.000 kroner i rulle med i 2010. Tilsvarende tall i Kristiansund var 671.000 kroner.

Høyinntektsgrupper ▶ Sammenlignet med inntektsgrupper, viser det seg at det høyinntektsgruppen med en samlet bruttoinntekt på over 700.000 kroner som vokste mest i Kristiansund i 2008 - for sammenlikningen med Frei utgjorde denne gruppen 17 prosent av alle byens husstander, mot 21 prosent i Ålesund og 23 prosent i Molde.

I 2011 hadde gruppen vokst til å utgjøre hele 30 prosent av husstandene. Tilsvarende tall Ålesund og Molde var 34 prosent.

Tall fra SSB viser at sammen som person over 17 år som hadde en brutto år-inntekt inntil 200.000 kroner, var tilsvarende utgjorde i de tre nærliggende fra 2008 til 2010. I Ålesund vokste gruppen som betyr mer enn 200.000 kroner med 1100 personer i perioden. I Kristiansund med 657 og Molde med 267.

OLJESJANS ▶ Oljesteppet er et godt eksempel det, og er helt overbe-

LEDER Pål Farstad i kommunens næringsutvalg tror Kristiansund kan takke oljesteppet for mye av den massive utbyggingen av varehandels- og servicefeltet i byen.

Etter å ha sett hva arbeidsløsheten i oljesjansen har gjort med kjøpekraften i Skarangerregionen kan det ha skapt en forventning om en lignende utbygging og innflytting i Kristiansund.

Oljesteppet er et godt eksempel det, og er helt overbe-



LEDER: Pål Farstad i Kristiansund kommunens næringsutvalg mener sterk inntektsveksten har vært et av de underliggende kriteriene for...

Filetindustrien i dyp krise

Trønder-Avisa. Publisert på trykk 13.08.2012. Seksjon: NÆRINGS LIV & ØKONOMI.

Side: 11.

Del: 1.

TROMSØ: Mysteriet er ikke at havet koker av fisk mens landanleggene i Nord-Norge sliter.

Mysteriet er at det fortsatt er liv i filetanleggene på kysten.

Det hevder forskere ved Norges fiskerihøgskole og Nofima i en vitenskapelig artikkel som ser på hvorfor utviklingen i filetindustrien framstår som en sammenhengende krise.

Dette gjelder spesielt i Finnmark som for 30 år siden hadde 44 anlegg, mot sju i dag.

Paradokset forskerne Bjørn-Petter Finstad, Edgar Henriksen og Petter Holm griper fatt i er at fiskeindustrien sliter mer enn noensinne, mens fiskere tar rekordfangster i havet utenfor.

I takt med at subsidieordningene er bygget ned og fjernet har også fiskerieringa blitt mer globalisert. Lave fraktkostnader gjør det mer lønnsomt å frakte fisk til Kina for foredling enn å foredle den på land i Nord-Norge.

- Nærheten til fiskerifeltene, selve grunnlaget for bosetting og samfunnsutvikling på norskekysten er ikke lenger et komparativt fortrinn, heter det i artikkelen. (NTB)

© Trønder-Avisa

15. AUGUST 2012 TRØNDER-AVISA
NÆRINGS LIV 11

Næringslivsartikkel i Trønder-Avisa av Espen Løntved. Han ble på 19. 03. 2012 09:28 og post-e-post-utgående på 20. Tips eller kommentarer om næringsliv i Nord-Troms kan sendes til redaksjonen@noa.no eller per brev til Trønder-Avisa, postboks 2550, 7738 Sæviågen. Sentetidspunktet er på telefon: 07622.

Kjønne dag hver som helst, sier Gudrun Austli om sin medlemskap for å være i filmbransjen. FOTO: SUNN MAGASIN GALAXY

Filetindustrien i dyp krise

TROMSØ Mysteriet er ikke at havet koker av fisk mens landanleggene i Nord-Norge sliter. Mysteriet er at det fortsatt er liv i filetanleggene på kysten.

Det hevder forskere ved Norges fiskerihøgskole og Nofima i en vitenskapelig artikkel som ser på hvorfor utviklingen i filetindustrien framstår som en sammenhengende krise.

Dette gjelder spesielt i Finnmark som for 30 år siden hadde 44 anlegg, mot sju i dag.

Paradokset forskerne Bjørn-Petter Finstad, Edgar Henriksen og Petter Holm griper fatt i er at fiskeindustrien sliter mer enn noensinne, mens fiskere tar rekordfangster i havet utenfor.

illefilm i 2014

FAKTA
Gudrun Austli (42)
 ■ Født i Trondheim, opprinnelig fra Sula.
 ■ Født i Trondheim på helstid i bransjen siden 2005.
 ■ Er ansett som en produsent i regionen på Lillehammer.
 ■ Var produsent på den Oscar-nominerte kortfilmen «Kaka Atlantic». Samme film var i tillegg en kandidat Oscar i 2011.
 ■ Nå er hun aktuell med kortfilmen «Pernasta». Den vant på MFF i Trondheim i fjor, og er nå nominert til Annerledesprisen. Legemålet er den med låringen av beste norske kortfilmer.
 ■ Etablerte filmstudioet «Sunn Magasin» i Sula. Målet er å produsere mer tradisjonell film.

DE BESTE TILBUD FRA NORGE'S STØRSTE DØR- OG VINDUSLAGER			
JUBELTILBUD			
NorDan			
Sikkerhetsvindu og toppsving m/ventil Str. 110x120 - U-verdi 1.2 Ord. 6854			
2650			
Sikkerhetsvindu og toppsving m/ventil Str. 120x120 - U-verdi 1.2 Ord. 7203			
2850			
SIKKERHETSVINDU HVIT			
STR.	U.VERDI	ORD.	
100x110	1.2	5665	2100
140x110	1.4	6935	2700
90x120	1.2	5645	2100
60x140	1.4	5685	2300
TOPPSVING ORD.			
STR.	U.VERDI	ORD.	
100x80	1.2	5215	1900
110x90	1.4	6545	1800
SIKKERHETSBALKONGDØR OG GODKJENT HVIT			
100x210, 1.4			4500
80 brystning			

Tore Ligaard
 STØRSDAL 74 82 05 60 • TROMSØEN 73 95 50 60
 Agent: mandag - fredag 9-16 • torsdag 9-19 • lørdag 9-14
www.toreligaard.no



FISKEINDUSTRIEN SLITER

Havet langs kysten koker av fisk - og det blir landet rekordfangster, men

Nordlys. Publisert på trykk 13.08.2012.

JAN-MORTEN BJØRNBAKK, NTB. - nyheter@nordlys.no. Seksjon: NÆRING.

Side: 14,15.

Del: 1.

Mysteriet er ikke at havet koker av fisk mens landanleggene i Nord-Norge sliter. Mysteriet er at det fortsatt er liv i filetanleggene på kysten.

Det hevder forskere ved Norges fiskerihøgskole og Nofima i en vitenskapelig artikkel som ser på hvorfor utviklingen i filetindustrien framstår som en sammenhengende krise. Dette gjelder spesielt i Finnmark som for 30 år siden hadde 44 anlegg, mot sju i dag.

Nøkkel til velstand

Paradokset forskerne Bjørn-Petter Finstad, Edgar Henriksen og Petter Holm griper fatt i er at fiskeindustrien sliter mer enn noensinne, mens fiskere tar rekordfangster i havet utenfor.

De ser på den historiske begrunnelsen for å bygge opp en fiskeindustri etter krigen, med modernisering av Finnmark og posisjonering i et uregulert fiske som mål. En storstilt utbygging av filetindustri ble sett som nøkkelen for å løfte Nord-Norge ut av fattigdom etter andre verdenskrig.

Sjenerøse støtteordninger ble etablert for en industri som var beskyttet av et eksportmonopol, og som til enhver tid hadde overkapasitet. Anleggene fikk lov til å kjøpe trålere for å sikre en jevn råstofftilgang. Trålerne ble underlagt en leveringsplikt til anleggene.

Samfunnskontrakt

I storhetstiden på 70-tallet var det mer enn 100 filetanlegg i Nord-Norge. Nesten halvparten av dem i Finnmark. Med oppbyggingen ble det også ifølge forskerne etablert en samfunnskontrakt der bedriftene og trålerne de eide ble stående som en garantist for sysselsetting og bosetting i distriktene.



Finnmarks ensidige avhengighet av denne sektoren har gitt grunnlag for en systematisk samfunnsmessig og politisk mobilisering for å beskytte denne sektoren når den har vært under press, skriver forfatterne i rapporten, som er offentliggjort i tidsskriftet Økonomisk fiskeriforskning.

Står sterkt

Selv i dag representerer fiskeindustrien mer enn halvparten av industrisysselettingen i Finnmark. Når Kjell Inge Røkkes fiskeriselskap Aker Seafoods møter storm når det utfordrer en leveringsplikt for sine trålere, er det ifølge artikkelforfatterne et uttrykk for hvor sterkt samfunnskontrakten fortsatt står.

- Brudd på leveringsplikten forstås ikke bare som et svik mot bedriften, men også som et svik mot kystsamfunnet der bedriften befinner seg, slår forskerne fast.

Mistet fortrinn

Men i takt med at subsidieordningene er bygget ned og fjernet har også fiskerinæringa blitt mer globalisert. Lave fraktkostnader gjør det mer lønnsomt å frakte fisk til Kina for foredling enn å foredle den på land i Nord-Norge.

- Nærheten til fiskerifeltene, selve grunnlaget for bosetting og samfunnsutvikling på norskekysten er ikke

lenger et komparativt fortrinn, heter det i artikkelen.

For enkelt

Det blir likevel for enkelt å skylde på dårlig lønnsomhet. Forskerne identifiserer flere nøkkelfaktorer som er avgjørende for at utviklingen i fiskeindustrien framstår som en sammenhengende krise.

Sterk konkurranse i markedene.

Bortfall av subsidier.

Uthuling av trålnernes leveringsplikt.

Globalisering av handel og produksjon med fiskevarer.

Et høyt norsk kostnadsnivå.

Når krisen blir permanent, skyldes det ikke lønnsomhetsproblemet i dag, men misforholdet mellom de økonomiske rammebetingelsene filetbedriftene arbeider under, og de forventninger som stilles til dem, heter det i artikkelen.

Fakta

Aker Seafoods høster politisk storm når de vil legge ned sine industrianlegg i Hammerfest i Finnmark og på Melbu i Nordland.

Reaksjonene var også svært sterke da selskapet i fjor høst varslet at de ville skille rederidrift og landindustri fra hverandre i to selskaper.

Forskere i Tromsø har sett på hvorfor fiskeindustrien ser ut til å befinne seg i evig krise, og hvorfor reaksjonene blir så sterke når anlegg skal legges ned.

De peker på at fiskeindustrien har en «samfunnskontrakt» med lokalsamfunnene. Bedriftene ble bygget opp for å modernisere Nord-Norge.

I storhetstiden på 1970-tallet var det mer enn 100 fabrikker i Nord-Norge som produserte fiskefilet.

I Finnmark har filetproduksjonen vært tyngre og større enn i Nordland og Troms. Ved inngangen til 80-tallet var det 44 anlegg i Finnmark. I dag er det sju.

Bildetekst: NÆRING I MOTBAKKE: I storhetstiden på 70-tallet var det mer enn 100 filetanlegg i Nord-Norg e. Nå sliter fiskeindustrien ilandsdelen mer enn noensinne. Det er konklusjonen til forskere ved Norges fiskerihøgskole og Nofima.

© Nordlys

KLASSEKAMPEN Venstresidas dagsavis

Fiskeindustri sliter i nord

Klassekampen 1. Publisert på trykk 13.08.2012. Av Jan-Morten Bjørnbakk. Del: 1.

SLITER: Mysteriet er ikke at havet koker av fisk mens landanleggene i Nord-Norge sliter.- Mysteriet er at det fortsatt er liv i filetindustrien på kysten.

Det hevder forskere ved Norges fiskerihøgskole og Nofima i en vitenskapelig artikkel som ser på hvorfor utviklingen i filetindustrien framstår som en sammenhengende krise. Dette gjelder spesielt i Finnmark som for 30 år siden hadde 44 anlegg, mot sju i dag.

Nøkkel til velstand

Paradokset forskerne Bjørn-Petter Finstad, Edgar Henriksen og Petter Holm griper fatt i er at fiskeindustrien sliter mer enn noensinne, mens fiskere tar rekordfangster i havet utenfor.

De ser på den historiske begrunnelsen for å bygge opp en fiskeindustri etter krigen, med modernisering av Finnmark og posisjonering i et uregulert fiske som mål. En storstilt utbygging av filetindustri ble sett som nøkkelen for å løfte Nord-Norge ut av fattigdom etter andre verdenskrig.

Sjenerøse støtteordninger ble etablert for en industri som var beskyttet av et eksportmonopol, og som til enhver tid hadde overkapasitet. Anleggene fikk lov til å kjøpe trålerne for å sikre en jevn råstofftilgang. Trålerne ble underlagt en leveringsplikt til anleggene.

Samfunnskontrakt

I storhetstiden på 70-tallet var det mer enn 100 filetlegg i Nord-Norge, nesten halvparten av dem i Finnmark. Med oppbyggingen ble det også ifølge forskerne etablert en samfunnskontrakt der bedriftene og trålerne de eide ble stående som en garantist for sysselsetting og bosetting i distriktene.

Finnmarks ensidige avhengighet av denne sektoren har gitt grunnlag for en systematisk

KLASSEKAMPEN
NYHETER
Mandag 13. august 2012 9



Silje Bekeng
DAGEN DERPÅ

Alt du trenger for å begynne – igjen Start kit

En gang bodde jeg med et jente som hadde søvnprikligheter. Om natta satt hun og spilte The Sims på datan. I spillet bygde hun sin eget hus, med virtuelle mennesker i. Fikk menneskene til å legge seg rundt og gjøre ting – de utvikler et slags liv på egen hånd.

«Jeg bygger drømmehuset jeg ikke har råd til, sa hun, og fortalte at hun hadde gjort om alle som bodde i vilt utviklede boddeleiligheter til avdatter som nå levde og virket i drømmehuset i The Sims.

«Da oppfører seg helt eksperimentelt, sa hun, og viste meg meg på skjermen.

«Plutselig befinner vi oss på Ikea igjen og kjøper vårt livs femte Sultan rammemadrass»

operer med noe de kaller Startbox: service med «netral design, litt å korrigerer og supplere». Hver generasjon utvalgte for sin suverenitet og nyttefakt, nødvendig forvurtyr i one size fits all, grøntor, beige, skandinaviske funksjonelle.

Med et hus fullt av start kit ble jeg minnet på den lille lekelsen av å være avdatter i The Sims. Avdatter plasseres i utvalgte omgivelser, og så utvikler spillet seg etterom man kombinerer og supplere. I se etter ikke det vi bruker mesteparten av livet til? Kombinerer og supplere. (Påvirket all tid vi bruker til å se etter nettle)

Antakelig har du selv stått med en startbox / start kit

«Bare ganske. Folk flytter på seg til utlandet, starter på nytt igjen – jobb, partner, helse, tryk, trossetning, bolig – vi stanser utallt i trappoppgang for med huset og gaver og svoger at vi skal BRENNE ALLE VI EIER og flytte til Brasil med kun en kuffert i haakemora. I stedet skyves tingene lenger inn på loftet (vips, bosted, man er da en eksperimentar autor, kombinerende og supplere, drømmehuset kan ikke være langt unna.

«Og plutselig befinner vi oss på Ikea igjen og kjøper vårt livs femte Sultan rammemadrass, men vi ikke aner hvor det ble av de fire foregående, vi satte vel opp på dem, forrige gang vi flyttet til Brasil.

Det står meg ut jeg har skrevet om i sette fiv på alt i denne spilla for. Ingen grunn til å være bekymret.

Derne avdatter oppfører seg eksperimentar.

Tilbake i Oslo kommer skapene over av start kit og startbox og annet start kit omalt opp gjennom år med nye begynnelse. Jeg rydder vekk alt. Erstatte det med morsomt gamle møbler som har vært trodret på loftet i årevis. Starten slutter her, og så fortsetter vi.



NY START: Ikea's Startbox gir deg det du trenger. **Foto: Asa**

Fiskeindustri: Fiskeindustrien har en samfunnskontrakt med lokalbefolkningen. Bedriftene ble bygget opp for å modernisere Nord-Norge.

SLITER: Mysteriet er ikke at havet koker av fisk mens landanleggene i Nord-Norge sliter. Mysteriet er at det fortsatt er liv i filetindustrien på kysten.

FAKTA

Fiskeindustrien:

- Industri i Troms har sett på hvorfor fiskeindustrien er ut til å bli noe seg i øyeblikket, og hvorfor reaksjonene ble så sterke når anlegg skal legges ned.
- De peker på at fiskeindustrien har en samfunnskontrakt med lokalbefolkningen. Bedriftene ble bygget opp for å modernisere Nord-Norge.
- Storhetstiden på 70-tallet var det mer enn 100 anlegg i Nord-Norge som produserte fiskfilet.
- Ved jangangen til 80-tallet var det 44 anlegg i Finnmark, i dag er det sju.

FISKERI

Av Jan-Morten Bjørnbakk

Det hevder forskere ved Norges fiskerihøgskole og Nofima i en vitenskapelig artikkel som ser på hvorfor utviklingen i filetindustrien framstår som en sammenhengende krise. Dette gjelder spesielt i Finnmark som for 30 år siden hadde 44 anlegg, mot sju i dag.

Nøkkel til velstand

Paradokset forskerne Bjørn-Petter Finstad, Edgar Henriksen og Petter Holm griper fatt i er at fiskeindustrien sliter mer enn noensinne, mens fiskere tar rekordfangster i havet utenfor.

De ser på den historiske begrunnelsen for å bygge opp en fiskeindustri etter krigen, med modernisering av Finnmark og posisjonering i et uregulert fiske som mål. En storstilt utbygging av filetindustri ble sett som nøkkelen for å løfte Nord-Norge ut av fattigdom etter andre verdenskrig. Sjenerøse støtteordninger

Mistet forttrin

Mens i takt med at subsidierordningene er bygget ned og fjernet har også fiskerimarketing blitt mer globalisert. Lave fraktkostnader gjør det mer lønnsomt å frakte fisk til Kina for forveling enn å foredle dem på land i Nord-Norge.

Nærheten til fiskerifabrikene, som grunnlag for bosetting og samfunnsutvikling på kysten, er ikke lenger et komparativt forttrin, heter det i artikkelen.

Det blir likevel for enkelt å skyldbe på dårlig levestandard. Fiskeindustri identifiserer flere nøkkelfaktorer som er avgjørende for at utviklingen i fiskeindustrien framstår som en sammenhengende krise.

- Sterk konkurranse i markedet.
- Bortfall av subsidier.
- Utløsning av trålerens leveringsplikt.
- Globalisering av handel og produksjon med fiskerever.
- 30 høyt mark kombinert.

Når krisen blir permanent, skyldes det ikke åpenbare misforholdet mellom de økonomiske rammebetingelsene fiskebedriftene arbeider under, og de forventninger som stilles til dem, heter det i artikkelen.

samfunnsmessig og politisk mobilisering for å beskytte denne sektoren når den har vært under press, skriver forfatterne i rapporten, som er offentliggjort i tidsskriftet Økonomisk fiskeriforskning.

Selv i dag representerer fiskeindustrien mer enn halvparten av industrisysselettingen i Finnmark. Når Kjell Inge Røkkes fiskeriselskap Aker Seafoods møter storm når det utfordrer en leveringsplikt for sine trålere, er det ifølge artikkelforfatterne et uttrykk for hvor sterkt samfunnskontrakten fortsatt står.

- Brudd på leveringsplikten forstås ikke bare som et svik mot bedriften, men også som et svik mot kystsamfunnet der bedriften befinner seg, slår forskerne fast.

Mistet fortrinn

Men i takt med at subsidieordningene er bygget ned og fjernet har også fiskerinæringa blitt mer globalisert. Lave fraktkostnader gjør det mer lønnsomt å frakte fisk til Kina for foredling enn å foredle den på land i Nord-Norge.

- Nærheten til fiskerifeltene, selve grunnlaget for bosetting og samfunnsutvikling på norskekysten er ikke lenger et komparativt fortrinn, heter det i artikkelen.

Det blir likevel for enkelt å skylde på dårlig lønnsomhet. Forskerne identifiserer flere nøkkelfaktorer som er avgjørende for at utviklingen i fiskeindustrien framstår som en sammenhengende krise.

- * Sterk konkurranse i markedene.
- * Bortfall av subsidier.
- * Uthuling av trålernes leveringsplikt.
- * Globalisering av handel og produksjon med fiskevarer.
- * Et høyt norsk kostnadsnivå.

Når krisen blir permanent, skyldes det ikke lønnsomhetsproblemet i dag, men misforholdet mellom de økonomiske rammebetingelsene filetbedriftene arbeider under, og de forventninger som stilles til dem, heter det i artikkelen.©NTB

© Klassekampen

Nærhet til fisken ikke lenger en fordel

Fremover. Publisert på trykk 13.08.2012.

Jan-Morten Bjørnbakk. - redaksjon@fremover.no. Seksjon: SPORT.

Side: 21.

Del: 1.

Mysteriet er ikke at havet koker av fisk mens landanleggene i Nord-Norge sliter. Mysteriet er at det fortsatt er liv i filetanleggene på kysten.

Det hevder forskere ved Norges fiskerihøgskole og Nofima i en vitenskapelig artikkel som ser på hvorfor utviklingen i filetindustrien framstår som en sammenhengende krise. Dette gjelder spesielt i Finnmark for 30 år siden hadde 44 anlegg, mot sju i dag.

Nøkkel til velstand

Paradokset forskerne Bjørn-Petter Finstad, Edgar Henriksen og Petter Holm griper fatt i er at fiskeindustrien sliter mer enn noensinne, mens fiskere tar rekordfangster i havet utenfor.

De ser på den historiske begrunnelsen for å bygge opp en fiskeindustri etter krigen, med modernisering av Finnmark og posisjonering i et uregulert fiske som mål. En storstilt utbygging av filetindustri ble sett som nøkkelen for å løfte Nord-Norge ut av fattigdom etter andre verdenskrig.

Sjenerøse støtteordninger ble etablert for en industri som var beskyttet av et eksportmonopol, og som til enhver tid hadde overkapasitet. Anleggene fikk lov til å kjøpe trålere for å sikre en jevn råstofftilgang. Trålerne ble underlagt en leveringsplikt til anleggene.

Samfunnskontrakt

I storhetstiden på 70-tallet var det mer enn 100 filetanlegg i Nord-Norge. Nesten halvparten av dem i Finnmark. Med oppbyggingen ble det også ifølge forskerne etablert en samfunnskontrakt der bedriftene og trålerne de eide ble stående som en garantist for sysselsetting og bosetting i distriktene.

Finnmarks ensidige avhengighet av denne sektoren har gitt grunnlag for en systematisk samfunnsmessig og politisk mobilisering for å

Fremover mandag 13. august 2012 ANNONSE 21



Nærhet til fisken ikke lenger en fordel

Mysteriet er ikke at havet koker av fisk mens landanleggene i Nord-Norge sliter. Mysteriet er at det fortsatt er liv i filetanleggene på kysten.

Det hevder forskere ved Norges fiskerihøgskole og Nofima i en vitenskapelig artikkel som ser på hvorfor utviklingen i filetindustrien framstår som en sammenhengende krise. Dette gjelder spesielt i Finnmark som for 30 år siden hadde 44 anlegg, mot sju i dag.

Nøkkel til velstand

Paradokset forskerne Bjørn-Petter Finstad, Edgar Henriksen og Petter Holm griper fatt i er at fiskeindustrien sliter mer enn noensinne, mens fiskere tar rekordfangster i havet utenfor.

De ser på den historiske begrunnelsen for å bygge opp en fiskeindustri etter krigen, med modernisering av Finnmark og posisjonering i et uregulert fiske som mål. En storstilt utbygging av filetindustri ble sett som nøkkelen for å løfte Nord-Norge ut av fattigdom etter andre verdenskrig.

Sjenerøse støtteordninger ble etablert for en industri som var beskyttet av et eksportmonopol, og som til enhver tid hadde overkapasitet. Anleggene fikk lov til å kjøpe trålere for å sikre en jevn råstofftilgang. Trålerne ble underlagt en leveringsplikt til anleggene.

Samfunnskontrakt

I storhetstiden på 70-tallet var det mer enn 100 filetanlegg i Nord-Norge. Nesten halvparten av dem i Finnmark. Med oppbyggingen ble det også ifølge forskerne etablert en samfunnskontrakt der bedriftene og trålerne de eide ble stående som en garantist for sysselsetting og bosetting i distriktene.

Finnmarks ensidige avhengighet av denne sektoren har gitt grunnlag for en systematisk samfunnsmessig og politisk mobilisering for å

Lokalebedrifter
— det da tingene der da bor!

For annonsering i avis/nett Tlf 4000 4075 eller annons@derfor.no • www.derfor.no

<p>Advokater</p> <p>AELI HJØRSEN</p> <p>Barnerettsadvokat</p> <p>Forrettsdrift/skatt og barnevern</p> <p>www.aelihjorsten.no</p>	<p>Brennbering</p> <p>Ofoten brann og energiboring AS</p> <p>16 95 11 66 / 16 23 33 66</p>	<p>Solen er tilbake!</p> <p>Vi leverer og monterer - persienner, markiser og interier</p> <p>Kjells markiser</p> <p>Vental</p> <p>Ta kontakt for gratis bedøring og tilbud. Ring oss i dag eller se alle produkter i vår store utstilling.</p> <p>769 65 060</p> <p>post@kjellsmarkiser.no</p>	<p>Glass</p> <p>769 65 060</p>
<p>Advokat</p> <p>AVOLF</p> <p>www.avolf.no</p>	<p>Elektriker</p> <p>relacom</p> <p>Varmepumper/elektriker</p> <p>Tlf. 76 95 53 80</p>	<p>Håndverker</p> <p>bvs</p> <p>Tlf. 76 95 09 19 95 til 48 23</p>	<p>Consis</p> <p>Tlf. 769 65090</p>
<p>AVOLF</p> <p>OFOTEN ASFALT</p>	<p>STREVA</p> <p>Tlf: 76 97 76 40</p>	<p>Tilbygg - Nybygg Restaurering</p> <p>Tlf: 97 08 308 - 911 77 225</p>	<p>Renovering</p> <p>Tlf: 76 82 20 70</p>
<p>VI KJØPER, HENTER OG FJERNER</p> <p>917 18 727</p>	<p>Narvik Fotobank</p> <p>Tlf: 76 87 70</p>	<p>Kjøkkensett</p> <p>Tlf: 769 48 700</p>	<p>Barkegger</p> <p>Tlf: 769 48 700</p>
<p>Bagnrensbyråer</p> <p>Tlf: 769 43 368</p>	<p>Isbjørn glass som fugger?</p> <p>Tlf: 769 65 060</p>	<p>Malermester</p> <p>MALESEN RALIN</p> <p>Tlf: 76 94 78 28</p>	<p>Tråkkåder</p> <p>SJAFIRSKOLEN</p> <p>Tlf: 76 94 20 32</p>
<p>Blomsterverdninger</p> <p>Tlf: 769 67 507</p>	<p>Hus</p> <p>SYSTEMHUS</p> <p>Tlf: 76 94 80 69</p>	<p>Reklamaprosjekter</p> <p>amesto</p> <p>Tlf: 76 94 20 32</p>	<p>Din annonse i oversikten!</p> <p>Ring: 40004075</p>

Retriever
Side 27 av 101

beskytte denne sektoren når den har vært under press, skriver forfatterne i rapporten, som er offentliggjort i tidsskriftet Økonomisk fiskeriforskning.

Står sterkt

Selv i dag representerer fiskeindustrien mer enn halvparten av industrisysselettingen i Finnmark. Når Kjell Inge Røkkes fiskeriselskap Aker Seafoods møter storm når det utfordrer en leveringsplikt for sine trålere, er det ifølge artikkelforfatterne et uttrykk for hvor sterkt samfunnskontrakten fortsatt står.

- Brudd på leveringsplikten forstås ikke bare som et svik mot bedriften, men også som et svik mot kystsamfunnet der bedriften befinner seg, slår forskerne fast.

Mistet fortrinn

Men i takt med at subsidieordningene er bygget ned og fjernet har også fiskerinæringa blitt mer globalisert. Lave fraktkostnader gjør det mer lønnsomt å frakte fisk til Kina for foredling enn å foredle den på land i Nord-Norge.

- Nærheten til fiskerifeltene, selve grunnlaget for bosetting og samfunnsutvikling på norskekysten er ikke lenger et komparativt fortrinn, heter det i

artikkelen.

For enkelt

Det blir likevel for enkelt å skylde på dårlig lønnsomhet. Forskerne identifiserer flere nøkkelfaktorer som er avgjørende for at utviklingen i fiskeindustrien framstår som en sammenhengende krise.

Sterk konkurranse i markedene.

Bortfall av subsidier.

Uthuling av trålernes leveringsplikt.

Globalisering av handel og produksjon med fiskevarer.

Et høyt norsk kostnadsnivå.

Når krisen blir permanent, skyldes det ikke lønnsomhetsproblemet i dag, men misforholdet mellom de økonomiske rammebetingelsene filetbedriftene arbeider under, og de forventninger som stilles til dem, heter det i artikkelen.

(ANB-NTB)

Bildetekst: MY FISK, MEN: Forskere mener det er et mysterium at det fortsatt er liv i filetanlegg i Nord-Norge.

© Fremover

- Nærhet til fisken ikke lenger en fordel

Finnmarken. Publisert på trykk 13.08.2012.

Jan-Morten Bjørnebak, Seksjon: General.

Side: 2.

Del: 1.

TROMSØ: Mysteriet er ikke at havet koker av fisk mens landanleggene i Nord-Norge sliter. Mysteriet er at det fortsatt er liv i filetindustrien på kysten.

Det hevder forskere ved Norges fiskerihøgskole og Nofima i en vitenskapelig artikkel som ser på hvorfor utviklingen i filetindustrien framstår som en sammenhengende krise. Dette gjelder spesielt i Finnmark som for 30 år siden hadde 44 anlegg, mot sju i dag.

Nøkkel til velstand

Paradokset forskerne Bjørn-Petter Finstad, Edgar Henriksen og Petter Holm griper fatt i er at fiskeindustrien sliter mer enn noensinne, mens fiskere tar rekordfangster i havet utenfor.

De ser på den historiske begrunnelsen for å bygge opp en fiskeindustri etter krigen, med modernisering av Finnmark og posisjonering i et uregulert fiske som mål. En storstilt utbygging av filetindustri ble sett som nøkkelen for å løfte Nord-Norge ut av fattigdom etter andre verdenskrig.

Sjenerøse støtteordninger ble etablert for en industri som var beskyttet av et eksportmonopol, og som til enhver tid hadde overkapasitet.

Anleggene fikk lov til å kjøpe trålere for å sikre en jevn råstofftilgang. Trålerne ble underlagt en leveringsplikt til anleggene.

Samfunnskontrakt

I storhetstiden på 70-tallet var det mer enn 100 filetanlegg i Nord-Norge. Nesten halvparten av dem i Finnmark.

Med oppbyggingen ble det også ifølge forskerne etablert en samfunnskontrakt der bedriftene og trålerne de eide ble stående som en garantist for sysselsetting og bosetting i distriktene.

Finnmarks ensidige avhengighet av denne

Finnmarken

2 Mandag, 13. august 2012

Skadet etter utforkjøring

BERLEVÅG: En personbil kjente av veien i Berlevåg, ikke langt fra Høyland. Landet morgens. Politiet fikk melding om hendelsen klokken 06.00.

To personer, begge utenlandske borgere, satt i bilen.

En av personene var skadet og ble fraktet til Berlevåg helsestasjon. Føreren av bilen er en mann i 20-årene. Han er mistenkt for promillekjøring.

Politiet etterforsker saken på vanlig måte.

Måtte ta seg av full gutt

VALDRE: Pormann Vidua minna på morgentidningen ta seg av en over-metall full gutt i et uteområde. Vedkommende var ikke i stand til å ta vare på seg selv.

Han vil også bli anmeldt for å ha vært på offentlig sted uten tillatelse. Vedkommende ble satt i politiets arrest, og vil bli holdt i løst hus igjen i et stand til å ta vare på seg selv.

Mistenker promillekjøring

BÅTSFJORD: Klokken 01.30 stoppet politiet i Båtsfjord en mann på 40 år som kjørte i bil. Mannen mistenkes for kjøring i ulovlig fart. Vedkommende ble fraktet til helsestasjon og fører-licens ble holdt på mistenksom.

Dømt for 63 straffbare forhold

ALTA: En mann i begynnelsen av 20 år er dømt for 63 straffbare forhold. Dømmen innebærer 6 måneders fengsel, som brudd på våpenloven og et brudd på kjennetegnloven.

Mannen får i tillegg etle med pasitoner, elektronikk, våpen, betingeligheter, kassettspiser, kasser og baggasje, samt innredning av 11.000 kroner. Sakene i Finnmark Dagblad.

Forsøket innlede i de er utbytte etter salg av 100 gram hennep.

Vilpener er innlede ved forskjellige anledninger, der politiet har gjort beslag i ulovlig hennep under ranskinger.

Flere av forholdene menes dommes for et brudd og oppbevaring av ulovlig kjøring på offentlig plass, uten tillatelse og en rekke ganger i å kjøre med full kjørelisens på bil.

Et av forholdene innebærer oppbevaring med 50 gram metamfetamin, som sammen med et tilspisnings- og brukerstyre tilberedningsapparat underlagt.

«De 63 straffbare forholdene er begjært over et idrettslag på 21 og 3 måneder. Mannen har gjennom det siste året en rekke kriminelle aktioner over lang tid, til tross for at han stadig vekker fra mistenksomme politier, heter det i dommen fra tingretten».



KRISE: Ifølge forskere er det flere årsaker til at fiskeindustrien sliter, blant annet sterk konkurranse, bortfall av subsidier, utthenging av leveringsplikten og øyeblikkelig kostnadsnivå.

TROMSØ: Mysteriet er ikke at havet koker av fisk mens landanleggene i Nord-Norge sliter. Mysteriet er at det fortsatt er liv i filetindustrien på kysten.

De ser på den historiske begrunnelsen for å bygge opp en fiskeindustri etter krigen, med modernisering av Finnmark og posisjonering i et uregulert fiske som mål. En storstilt utbygging av filetindustri ble sett som nøkkelen for å løfte Nord-Norge ut av fattigdom etter andre verdenskrig.

Sjenerøse støtteordninger ble etablert for en industri som var beskyttet av et eksportmonopol, og som til enhver tid hadde overkapasitet.

Anleggene fikk lov til å kjøpe trålere for å sikre en jevn råstofftilgang. Trålerne ble underlagt en leveringsplikt til anleggene.

Samfunnskontrakt

I storhetstiden på 70-tallet var det mer enn 100 filetanlegg i Nord-Norge. Nesten halvparten av dem i Finnmark.

Med oppbyggingen ble det også ifølge forskerne etablert en samfunnskontrakt der bedriftene og trålerne de eide ble stående som en garantist for sysselsetting og bosetting i distriktene.

Finnmarks ensidige avhengighet av denne

– Nærhet til fisken ikke lenger en fordel

Kina for foredling er å forelle den på land i Nord-Norge.

«Nærheten til fiskeribedriftene, selv grunnlaget for bosetting og samfunnsutvikling på nordkysten, er ikke lenger en kompensativ fortrinnsfaktor der i anledningen».

Står sterkt

Selv om representantene fiskeindustrien mer enn halvparten av industri og leveringsplikt i Finnmark. Nofima har også fått fiskerikontakt. Akter Nofima mener overvåring av fiskeribedriftene er viktig for å sikre et uttrykk for hvor sterkt samfunnskontrakt fortsatt står.

«Brudd på leveringsplikten for så, ikke bare om det er viktig med bosettingen, men også om et viktig med Kystkommisjonen der bedriften har finner seg, alle forskere fast.

Mistet fortrinn

Men likevel er det en subsidiert utbygging av et bygget ned og fjernet har også fiskeindustri har mer gjennomført. Lave fraktkostnader gjør det mer lønnsomt å frakte fisk til

sektoren har gitt grunnlag for en systematisk samfunnsmessig og politisk mobilisering for å beskytte denne sektoren når den har vært under press, skriver forfatterne i rapporten, som er offentliggjort i tidsskriftet Økonomisk fiskeriforskning.

Står sterkt

Selv i dag representerer fiskeindustrien mer enn halvparten av industrisysselettingen i Finnmark. Når Kjell Inge Røkkes fiskeriselskap Aker Seafoods møter storm når det utfordrer en leveringsplikt for sine trålere, er det ifølge artikkelforfatterne et uttrykk for hvor sterkt samfunnskontrakten fortsatt står.

- Brudd på leveringsplikten forstås ikke bare som et svik mot bedriften, men også som et svik mot kystsamfunnet der bedriften befinner seg, slår forskerne fast.

Mistet fortrinn

Men i takt med at subsidieordningene er bygget ned og fjernet har også fiskerinæringa blitt mer globalisert. Lave fraktkostnader gjør det mer lønnsomt å frakte fisk til Kina for foredling enn å foredle den på land i Nord-Norge.

- Nærheten til fiskerifeltene, selve grunnlaget for bosetting og samfunnsutvikling på norskekysten er ikke lenger et komparativt fortrinn, heter det i artikkelen.

For enkelt

Det blir likevel for enkelt å skyldte på dårlig lønnsomhet. Forskerne identifiserer flere nøkkelfaktorer som er avgjørende for at utviklingen i fiskeindustrien framstår som en sammenhengende krise. * Sterk konkurranse i markedene. * Bortfall av subsidier. * Uthuling av trålnes leveringsplikt. * Globalisering av handel og produksjon med fiskevarer. * Et høyt norsk kostnadsnivå.

Når krisen blir permanent, skyldes det ikke lønnsomhetsproblemet i dag, men misforholdet mellom de økonomiske rammebetingelsene filetbedriftene arbeider under, og de forventninger som stilles til dem, heter det i artikkelen. (ANB-NTB)

Bildetekst: I KRISE: I følge forskere er det flere årsaker til at fiskeindustrien sliter, blant annet sterk konkurranse, bortfall av subsidier, uthuling av leveringsplikten og et høyt norsk kostnadsnivå.

© Finnmarken

Nærhet til fisken ingen fordel

Lofotposten. Publisert på nett 12.08.2012 17:02.

Mysteriet er ikke at havet koker av fisk mens landanleggene i Nord-Norge sliter. Mysteriet er at det fortsatt er liv i filetanleggene på kysten, mener forskere. Hva mener du?

Er det et mysterium at havet koker av fisk mens landanleggene i Nord-Norge sliter? Foto: Bjørn Hugo Pettersen, ANB Det hevder forskere ved Norges fiskerihøgskole og Nofima i en vitenskapelig artikkel som ser på hvorfor utviklingen i filetindustrien framstår som en sammenhengende krise. Dette gjelder spesielt i Finnmark som for 30 år siden hadde 44 anlegg, mot sju i dag.

Nøkkel til velstand

Paradokset forskerne Bjørn-Petter Finstad, Edgar Henriksen og Petter Holm griper fatt i er at fiskeindustrien sliter mer enn noensinne, mens fiskere tar rekordfangster i havet utenfor.

De ser på den historiske begrunnelsen for å bygge opp en fiskeindustri etter krigen, med modernisering av Finnmark og posisjonering i et uregulert fiske som mål. En storstilt utbygging av filetindustri ble sett som nøkkelen for å løfte Nord-Norge ut av fattigdom etter andre verdenskrig.

Sjenerøse støtteordninger ble etablert for en industri som var beskyttet av et eksportmonopol, og som til enhver tid hadde overkapasitet. Anleggene fikk lov til å kjøpe trålere for å sikre en jevn råstofftilgang. Trålerne ble underlagt en leveringsplikt til anleggene.

Samfunnskontrakt

I storhetstiden på 70-tallet var det mer enn 100 filetanlegg i Nord-Norge. Nesten halvparten av dem i Finnmark. Med oppbyggingen ble det også ifølge forskerne etablert en samfunnskontrakt der bedriftene og trålerne de eide ble stående som en garantist for sysselsetting og bosetting i distriktene.

Finnmarks ensidige avhengighet av denne

The screenshot shows a news article from Lofotposten. The main headline is "Nærhet til fisken ingen fordel" (Proximity to fish is no advantage). The sub-headline reads: "Mysteriet er ikke at havet koker av fisk mens landanleggene i Nord-Norge sliter. Mysteriet er at det fortsatt er liv i filetanleggene på kysten, mener forskere. Hva mener du?" (The mystery is not that the sea is boiling with fish while land plants in Northern Norway struggle. The mystery is that there is still life in the fillet plants on the coast, researchers believe. What do you think?).

The article text is partially visible, starting with: "Det hevder forskere ved Norges fiskerihøgskole og Nofima i en vitenskapelig artikkel som ser på hvorfor utviklingen i filetindustrien framstår som en sammenhengende krise. Dette gjelder spesielt i Finnmark som for 30 år siden hadde 44 anlegg, mot sju i dag." (Researchers at the Norwegian School of Aquaculture and Nofima state in a scientific article that the development of the fillet industry appears as a systemic crisis. This applies especially to Finnmark, which had 44 plants 30 years ago, but only seven today.)

The sidebar contains several advertisements and news snippets:

- "Har du noe å selge?" (Do you have anything to sell?)
- "Havnet i fyllearensten" (The sea in the filling stone)
- "Tina (22) fikk kontoen tappet fra Bangkok" (Tina (22) had her account drained in Bangkok)
- "Mediahuset Novas" (Media house Novas)
- "Mistenkt for promillekjøring" (Suspected for drunk driving)
- "Mer jubel for FK Lofoten" (More joy for FK Lofoten)

sektoren har gitt grunnlag for en systematisk samfunnsmessig og politisk mobilisering for å beskytte denne sektoren når den har vært under press, skriver forfatterne i rapporten, som er offentliggjort i tidsskriftet Økonomisk fiskeriforskning.

Står sterkt

Selv i dag representerer fiskeindustrien mer enn halvparten av industrisysseletsettingen i Finnmark. Når Kjell Inge Røkkes fiskeriselskap Aker Seafoods møter storm når det utfordrer en leveringsplikt for sine trålere, er det ifølge artikkelforfatterne et uttrykk for hvor sterkt samfunnskontrakten fortsatt står.

- Brudd på leveringsplikten forstås ikke bare som et svik mot bedriften, men også som et svik mot kystsamfunnet der bedriften befinner seg, slår forskerne fast.

Mistet fortrinn

Men i takt med at subsidieordningene er bygget ned og fjernet har også fiskerinæringa blitt mer globalisert. Lave fraktkostnader gjør det mer lønnsomt å frakte fisk til Kina for foredling enn å foredle den på land i Nord-Norge.

- Nærheten til fiskerifeltene, selve grunnlaget for bosetting og samfunnsutvikling på norskekysten er ikke lenger et komparativt fortrinn, heter det i artikkelen.

For enkelt

Det blir likevel for enkelt å skylde på dårlig lønnsomhet. Forskerne identifiserer flere nøkkelfaktorer som er avgjørende for at utviklingen i fiskeindustrien framstår som en sammenhengende krise.

- * Sterk konkurranse i markedene.
- * Bortfall av subsidier.
- * Uthuling av trålernes leveringsplikt.
- * Globalisering av handel og produksjon med fiskevarer.
- * Et høyt norsk kostnadsnivå.

Når krisen blir permanent, skyldes det ikke lønnsomhetsproblemet i dag, men misforholdet mellom de økonomiske rammebetingelsene filetbedriftene arbeider under, og de forventninger som stilles til dem, heter det i artikkelen. (ANB-NTB)

FAKTA OM FILETINDUSTRIEN

? Aker Seafoods høster politisk storm når de vil legge ned sine industrianlegg i Hammerfest i Finnmark og på Melbu i Nordland.

? Reaksjonene var også svært sterke da selskapet i fjor høst varslet at de ville skille rederidrift og landindustri fra hverandre i to selskaper.

? Forskere i Tromsø har sett på hvorfor fiskeindustrien ser ut til å befinne seg i evig krise, og hvorfor reaksjonene blir så sterke når anlegg skal legges ned.

? De peker på at fiskeindustrien har en samfunnskontrakt med lokalsamfunnene. Bedriftene ble bygget opp for å modernisere Nord-Norge.

? I storhetstiden på 1970-tallet var det mer enn 100 fabrikker i Nord-Norge som produserte fiskefilet.

? i Finnmark har filetproduksjonen vært tyngre og større enn i Nordland og Troms. Ved inngangen til 80-tallet var det 44 anlegg i Finnmark. I dag er det sju. (ANB-NTB)

© Lofotposten

Se webartikkelen på <http://ret.nu/z82n7ufv>

Nærhet til fisken ikke lenger en fordel

Sunnmørsposten. Publisert på nett 12.08.2012 13:17.
Per Ove Stige.

Mysteriet er ikke at havet koker av fisk mens landanleggene i Nord-Norge sliter. Mysteriet er at det fortsatt er liv i filetanleggene på kysten.

Per Ove Stige Mobil: 92042369

Det hevder forskere ved Norges fiskerihøgskole og Nofima i en vitenskapelig artikkel som ser på hvorfor utviklingen i filetindustrien framstår som en sammenhengende krise. Dette gjelder spesielt i Finnmark som for 30 år siden hadde 44 anlegg, mot sju i dag.

Nøkkel til velstand

Paradokset forskerne Bjørn-Petter Finstad, Edgar Henriksen og Petter Holm griper fatt i er at fiskeindustrien sliter mer enn noensinne, mens fiskere tar rekordfangster i havet utenfor.

De ser på den historiske begrunnelsen for å bygge opp en fiskeindustri etter krigen, med modernisering av Finnmark og posisjonering i et uregulert fiske som mål. En storstilt utbygging av filetindustri ble sett som nøkkelen for å løfte Nord-Norge ut av fattigdom etter andre verdenskrig.

Sjenerøse støtteordninger ble etablert for en industri som var beskyttet av et eksportmonopol, og som til enhver tid hadde overkapasitet. Anleggene fikk lov til å kjøpe trålere for å sikre en jevn råstofftilgang. Trålerne ble underlagt en leveringsplikt til anleggene.

Samfunnskontrakt

I storhetstiden på 70-tallet var det mer enn 100 filetanlegg i Nord-Norge. Nesten halvparten av dem i Finnmark. Med oppbyggingen ble det også ifølge forskerne etablert en samfunnskontrakt der bedriftene og trålerne de eide ble stående som en garantist for sysselsetting og bosetting i distriktene.

Finnmarks ensidige avhengighet av denne sektoren har gitt grunnlag for en systematisk samfunnsmessig og politisk mobilisering for å

The image shows a screenshot of a news article on the website smp.no. The article title is "Nærhet til fisken ikke lenger en fordel" (Proximity to fish is no longer an advantage). The article text discusses the decline of the fish processing industry in Finnmark, Norway, despite high fish catches. It mentions researchers from the Norwegian School of Management and Nofima, and authors Bjørn-Petter Finstad, Edgar Henriksen, and Petter Holm. The article is dated 12.08.2012. Overlaid on the right side of the screenshot is a large advertisement for a Volvo XC60, priced at 619,900,-. The ad includes a photo of the car and text in Norwegian: "VOLVO XC60 619.900,-", "VOLVO XC70 ALESUND BIJ. EDITION", and "LEVERINGSKLAR PÅ UNDER 24 TIMER 619.900,-".

beskytte denne sektoren når den har vært under press, skriver forfatterne i rapporten, som er offentliggjort i tidsskriftet Økonomisk fiskeriforskning.

Står sterkt

Selv i dag representerer fiskeindustrien mer enn halvparten av industrisysselettingen i Finnmark. Når Kjell Inge Røkkes fiskeriselskap Aker Seafoods møter storm når det utfordrer en leveringsplikt for sine trålere, er det ifølge artikkelforfatterne et uttrykk for hvor sterkt samfunnskontrakten fortsatt står.

- Brudd på leveringsplikten forstås ikke bare som et svik mot bedriften, men også som et svik mot kystsamfunnet der bedriften befinner seg, slår forskerne fast.

Mistet fortrinn

Men i takt med at subsidieordningene er bygget ned og fjernet har også fiskerinæringa blitt mer globalisert. Lave fraktkostnader gjør det mer lønnsomt å frakte fisk til Kina for foredling enn å foredle den på land i Nord-Norge. I mars i år var norsk eksport av fisk til Kina fortsatt økende.

- Nærheten til fiskerifeltene, selve grunnlaget for bosetting og samfunnsutvikling på norskekysten

er ikke lenger et komparativt fortrinn, heter det i artikkelen.

For enkelt

Det blir likevel for enkelt å skyldte på dårlig lønnsomhet. Forskerne identifiserer flere nøkkelfaktorer som er avgjørende for at utviklingen i fiskeindustrien framstår som en sammenhengende krise.

- * Sterk konkurranse i markedene.
- * Bortfall av subsidier.
- * Uthuling av trålernes leveringsplikt.
- * Globalisering av handel og produksjon med fiskevarer.
- * Et høyt norsk kostnadsnivå.

Når krisen blir permanent, skyldes det ikke lønnsomhetsproblemet i dag, men misforholdet mellom de økonomiske rammebetingelsene filetbedriftene arbeider under, og de forventninger som stilles til dem, heter det i artikkelen. (NTB)

Arkivfoto: Knut Arne Aarset Foto: Knut Arne Aarset

© Sunnmørsposten

Se webartikkelen på <http://ret.nu/4sA69JBd>

Nærhet til fisken ingen fordel

Kvinnheringen. Publisert på nett 12.08.2012 13:14.

Mysteriet er ikke at havet koker av fisk mens landanleggene i Nord-Norge sliter. Mysteriet er at det fortsatt er liv i filetanleggene på kysten. Er det et mysterium at havet koker av fisk mens landanleggene i Nord-Norge sliter?

Foto: Eksportutvalget for fisk/ANB Det hevder forskere ved Norges fiskerihøgskole og Nofima i en vitenskapelig artikkel som ser på hvorfor utviklingen i filetindustrien framstår som en sammenhengende krise. Dette gjelder spesielt i Finnmark som for 30 år siden hadde 44 anlegg, mot sju i dag.

Nøkkel til velstand

Paradokset forskerne Bjørn-Petter Finstad, Edgar Henriksen og Petter Holm griper fatt i er at fiskeindustrien sliter mer enn noensinne, mens fiskere tar rekordfangster i havet utenfor.

De ser på den historiske begrunnelsen for å bygge opp en fiskeindustri etter krigen, med modernisering av Finnmark og posisjonering i et uregulert fiske som mål. En storstilt utbygging av filetindustri ble sett som nøkkelen for å løfte Nord-Norge ut av fattigdom etter andre verdenskrig.

Sjenerøse støtteordninger ble etablert for en industri som var beskyttet av et eksportmonopol, og som til enhver tid hadde overkapasitet. Anleggene fikk lov til å kjøpe trålere for å sikre en jevn råstofftilgang. Trålerne ble underlagt en leveringsplikt til anleggene.

Samfunnskontrakt

I storhetstiden på 70-tallet var det mer enn 100 filetanlegg i Nord-Norge. Nesten halvparten av dem i Finnmark. Med oppbyggingen ble det også ifølge forskerne etablert en samfunnskontrakt der bedriftene og trålerne de eide ble stående som en garantist for sysselsetting og bosetting i distriktene.

Finnmarks ensidige avhengighet av denne sektoren har gitt grunnlag for en systematisk

The screenshot shows a news article from the website 'Kvinnheringen'. The main headline is 'Nærhet til fisken ingen fordel' (Proximity to fish is no advantage). The sub-headline reads: 'Mysteriet er ikke at havet koker av fisk mens landanleggene i Nord-Norge sliter. Mysteriet er at det fortsatt er liv i filetanleggene på kysten.' (The mystery is not that the sea is boiling with fish while land plants in Northern Norway struggle. The mystery is that there is still life in the fillet plants on the coast.)

The article text is partially visible, starting with: 'Det hevder forskere ved Norges fiskerihøgskole og Nofima i en vitenskapelig artikkel som ser på hvorfor utviklingen i filetindustrien framstår som en sammenhengende krise. Dette gjelder spesielt i Finnmark som for 30 år siden hadde 44 anlegg, mot sju i dag.' (It is claimed by researchers at the Norwegian School of Management BI and Nofima in a scientific article that looks at why the development in the fillet industry appears as a continuous crisis. This applies especially in Finnmark which 30 years ago had 44 plants, compared to seven today.)

Below the main text, there are several smaller sections and advertisements. One section is titled 'Nøkkel til velstand' (Key to prosperity) and mentions 'Paradokset forskerne Bjørn-Petter Finstad, Edgar Henriksen og Petter Holm griper fatt i er at fiskeindustrien sliter mer enn noensinne, mens fiskere tar rekordfangster i havet utenfor.' (The paradox the researchers Bjørn-Petter Finstad, Edgar Henriksen and Petter Holm grasp is that the fish industry is struggling more than ever, while fishermen catch record catches in the sea outside.)

Another section is titled 'Samfunnskontrakt' (Social contract) and discusses the historical reasons for building a fish industry after the war, with modernization of Finnmark and positioning in an unregulated fish market as goals. It mentions a large-scale expansion of the fillet industry was seen as the key to lifting Northern Norway out of poverty after the second world war.

There are also several advertisements on the right side of the page, including 'VIL DU HA LAVERE RENTE PÅ FORBRUKSLÅNET?' (Do you want lower interest on the consumer loan?), 'Adværer mot bankråd' (Warns against bank advice), and 'Eig går fra sau til ku' (Own goes from sheep to cow).

samfunnsmessig og politisk mobilisering for å beskytte denne sektoren når den har vært under press, skriver forfatterne i rapporten, som er offentliggjort i tidsskriftet Økonomisk fiskeriforskning.

Står sterkt

Selv i dag representerer fiskeindustrien mer enn halvparten av industrisysselettingen i Finnmark. Når Kjell Inge Røkkes fiskeriselskap Aker Seafoods møter storm når det utfordrer en leveringsplikt for sine trålere, er det ifølge artikkelforfatterne et uttrykk for hvor sterkt samfunnskontrakten fortsatt står.

- Brudd på leveringsplikten forstås ikke bare som et svik mot bedriften, men også som et svik mot kystsamfunnet der bedriften befinner seg, slår forskerne fast.

Mistet fortrinn

Men i takt med at subsidieordningene er bygget ned og fjernet har også fiskerinæringa blitt mer globalisert. Lave fraktkostnader gjør det mer lønnsomt å frakte fisk til Kina for foredling enn å foredle den på land i Nord-Norge.

- Nærheten til fiskerifeltene, selve grunnlaget for bosetting og samfunnsutvikling på norskekysten er ikke lenger et komparativt fortrinn, heter det i artikkelen.

For enkelt

Det blir likevel for enkelt å skyldte på dårlig lønnsomhet. Forskerne identifiserer flere nøkkelfaktorer som er avgjørende for at utviklingen i fiskeindustrien framstår som en sammenhengende krise.

- * Sterk konkurranse i markedene.
- * Bortfall av subsidier.
- * Uthuling av trålernes leveringsplikt.
- * Globalisering av handel og produksjon med fiskevarer.
- * Et høyt norsk kostnadsnivå.

Når krisen blir permanent, skyldes det ikke lønnsomhetsproblemet i dag, men misforholdet mellom de økonomiske rammebetingelsene filetbedriftene arbeider under, og de forventninger som stilles til dem, heter det i artikkelen. (ANB-NTB)

© Kvinnheringen

Se webartikkelen på <http://ret.nu/FG5DV3xP>



Havet koker over av fisk - landanleggene sliter

Nordlys. Publisert på nett 12.08.2012 11:31.

Mysteriet er at det fortsatt er liv i filetanleggene på kysten. SLITER: Landanleggene sliter, mens havet koker over av fisk.

Foto: Finnmark Dagblad Det hevder forskere ved Norges fiskerihøgskole og Nofima i en vitenskapelig artikkel som ser på hvorfor utviklingen i filetindustrien framstår som en sammenhengende krise. Dette gjelder spesielt i Finnmark som for 30 år siden hadde 44 anlegg, mot sju i dag.

Nøkkel til velstand

Paradokset forskerne Bjørn-Petter Finstad, Edgar Henriksen og Petter Holm griper fatt i er at fiskeindustrien sliter mer enn noensinne, mens fiskere tar rekordfangster i havet utenfor.

De ser på den historiske begrunnelsen for å bygge opp en fiskeindustri etter krigen, med modernisering av Finnmark og posisjonering i et uregulert fiske som mål. En storstilt utbygging av filetindustri ble sett som nøkkelen for å løfte Nord-Norge ut av fattigdom etter andre verdenskrig.

Sjenerøse støtteordninger ble etablert for en industri som var beskyttet av et eksportmonopol, og som til enhver tid hadde overkapasitet. Anleggene fikk lov til å kjøpe trålere for å sikre en jevn råstofftilgang. Trålerne ble underlagt en leveringsplikt til anleggene.

Samfunnskontrakt

I storhetstiden på 70-tallet var det mer enn 100 filetanlegg i Nord-Norge. Nesten halvparten av dem i Finnmark. Med oppbyggingen ble det også ifølge forskerne etablert en samfunnskontrakt der bedriftene og trålerne de eide ble stående som en garantist for sysselsetting og bosetting i distriktene.

Finnmarks ensidige avhengighet av denne sektoren har gitt grunnlag for en systematisk

FLYTT TIL EN LAVERE RENTE - FRA 7,5%

OPD FINANS **SØK HER**

Nordlys.no FORSIDEN ARBEIDET HVA ER NYHETSPÅSTYRER KULTUR BONDENETTET VEIEN SLETTEN

SLITER: Landanleggene sliter, mens havet koker over av fisk. Foto: Finnmark Dagblad

Havet koker over av fisk - landanleggene sliter

Mysteriet er at det fortsatt er liv i filetanleggene på kysten.

AV Jan-Martin Espenak

Publisert 12.08.2012 kl 11:31 | Oppdatert 12.08.2012 kl 11:31

Det hevder forskere ved Norges fiskerihøgskole og Nofima i en vitenskapelig artikkel som ser på hvorfor utviklingen i fiskeindustrien framstår som en sammenhengende krise. Dette gjelder spesielt i Finnmark som for 30 år siden hadde 44 anlegg, mot sju i dag.

Nøkkel til velstand

Paradokset forskerne Bjørn-Petter Finstad, Edgar Henriksen og Petter Holm griper fatt i er at fiskeindustrien sliter mer enn noensinne, mens fiskere tar rekordfangster i havet utenfor.

De ser på den historiske begrunnelsen for å bygge opp en fiskeindustri etter krigen, med modernisering av Finnmark og posisjonering i et uregulert fiske som mål. En storstilt utbygging av filetindustri ble sett som nøkkelen for å løfte Nord-Norge ut av fattigdom etter andre verdenskrig.

Sjenerøse støtteordninger ble etablert for en industri som var beskyttet av et eksportmonopol, og som til enhver tid hadde overkapasitet. Anleggene fikk lov til å kjøpe trålere for å sikre en jevn råstofftilgang. Trålerne ble underlagt en leveringsplikt til anleggene.

Samfunnskontrakt

I storhetstiden på 70-tallet var det mer enn 100 filetanlegg i Nord-Norge. Nesten halvparten av dem i Finnmark. Med oppbyggingen ble det også ifølge forskerne etablert en samfunnskontrakt der bedriftene og trålerne de eide ble stående som en garantist for sysselsetting og bosetting i distriktene.

Finnmarks ensidige avhengighet av denne sektoren har gitt grunnlag for en systematisk samfunnskontrakt som er utgangspunkt for å utviklingen i fiskeindustrien framstår som en sammenhengende krise.

- * Sterk konkurranse i markedene
- * Østfall av subsidier
- * Utbygging av trålernes leveringsplikt
- * Økt utslipp av karbondioksid og andre klimagasser
- * Økt behov for kostnader

Har du noe å selge?

Med Livet

Astrid (67) fant sin far på Facebook etter 66 år

Masseslagsmål i bryllup

Mediahuset Novas

Eldre par kræsjet i autoværnet

Mette brølerde

samfunnsmessig og politisk mobilisering for å beskytte denne sektoren når den har vært under press, skriver forfatterne i rapporten, som er offentliggjort i tidsskriftet Økonomisk fiskeriforskning.

Står sterkt

Selv i dag representerer fiskeindustrien mer enn halvparten av industrisysselettingen i Finnmark. Når Kjell Inge Røkkes fiskeriselskap Aker Seafoods møter storm når det utfordrer en leveringsplikt for sine trålere, er det ifølge artikkelforfatterne et uttrykk for hvor sterkt samfunnskontrakten fortsatt står.

- Brudd på leveringsplikten forstås ikke bare som et svik mot bedriften, men også som et svik mot kystsamfunnet der bedriften befinner seg, slår forskerne fast.

Mistet fortrinn

Men i takt med at subsidieordningene er bygget ned og fjernet har også fiskerinæringa blitt mer globalisert. Lave fraktkostnader gjør det mer lønnsomt å frakte fisk til Kina for foredling enn å foredle den på land i Nord-Norge.

- Nærheten til fiskerifeltene, selve grunnlaget for bosetting og samfunnsutvikling på norskekysten er ikke lenger et komparativt fortrinn, heter det i artikkelen.

For enkelt

Det blir likevel for enkelt å skyldte på dårlig lønnsomhet. Forskerne identifiserer flere nøkkelfaktorer som er avgjørende for at utviklingen i fiskeindustrien framstår som en sammenhengende krise.

- * Sterk konkurranse i markedene.
- * Bortfall av subsidier.
- * Uthuling av trålernes leveringsplikt.
- * Globalisering av handel og produksjon med fiskevarer.
- * Et høyt norsk kostnadsnivå.

Når krisen blir permanent, skyldes det ikke lønnsomhetsproblemet i dag, men misforholdet mellom de økonomiske rammebetingelsene filetbedriftene arbeider under, og de forventninger som stilles til dem, heter det i artikkelen.

© Nordlys

Se webartikkelen på <http://ret.nu/sf2BAz5N>

Nærhet til fisken ikke lenger en fordel

Byggeindustrien. Publisert på nett 12.08.2012 10:04. NTB.

Mysteriet er ikke at havet koker av fisk mens landanleggene i Nord-Norge sliter. Mysteriet er at det fortsatt er liv i filetanleggene på kysten.

Fakta om filetindustrien

* Aker Seafoods høster politisk storm når de vil legge ned sine industrianlegg i Hammerfest i Finnmark og på Melbu i Nordland.

* Reaksjonene var også svært sterke da selskapet i fjor høst varslet at de ville skille rederidrift og landindustri fra hverandre i to selskaper.

* Forskere i Tromsø har sett på hvorfor fiskeindustrien ser ut til å befinne seg i evig krise, og hvorfor reaksjonene blir så sterke når anlegg skal legges ned.

* De peker på at fiskeindustrien har en samfunnskontrakt med lokalsamfunnene. Bedriftene ble bygget opp for å modernisere Nord-Norge.

* I storhetstiden på 1970-tallet var det mer enn 100 fabrikker i Nord-Norge som produserte fiskefilet.

* I Finnmark har filetproduksjonen vært tyngre og større enn i Nordland og Troms. Ved inngangen til 80-tallet var det 44 anlegg i Finnmark. I dag er det sju

Det hevder forskere ved Norges fiskerihøgskole og Nofima i en vitenskapelig artikkel som ser på hvorfor utviklingen i filetindustrien framstår som en sammenhengende krise. Dette gjelder spesielt i Finnmark som for 30 år siden hadde 44 anlegg, mot sju i dag.

Nøkkel til velstand

Paradokset forskerne Bjørn-Petter Finstad, Edgar Henriksen og Petter Holm griper fatt i er at fiskeindustrien sliter mer enn noensinne, mens fiskere tar rekordfangster i havet utenfor.

The screenshot shows a news article from 'Byggeindustrien' dated August 12, 2012. The main headline is 'Nærhet til fisken ikke lenger en fordel'. The article discusses the challenges of the fish processing industry in Northern Norway, mentioning the closure of plants in Hammerfest and Melbu. It highlights the political storm surrounding Aker Seafoods' plans and the strong reactions from the local community. The article also notes that while the industry is in crisis, fish catches are at record levels. The page layout includes a top navigation bar, a main content area with multiple columns of text, and a right-hand sidebar with various advertisements for construction and industrial products.

De ser på den historiske begrunnelsen for å bygge opp en fiskeindustri etter krigen, med modernisering av Finnmark og posisjonering i et uregulert fiske som mål. En storstilt utbygging av filetindustri ble sett som nøkkelen for å løfte Nord-Norge ut av fattigdom etter andre verdenskrig.

Sjenerøse støtteordninger ble etablert for en industri som var beskyttet av et eksportmonopol, og som til enhver tid hadde overkapasitet. Anleggene fikk lov til å kjøpe trålere for å sikre en jevn råstofftilgang. Trålerne ble underlagt en leveringsplikt til anleggene.

Samfunnskontrakt

I storhetstiden på 70-tallet var det mer enn 100 filetanlegg i Nord-Norge. Nesten halvparten av dem i Finnmark. Med oppbyggingen ble det også ifølge forskerne etablert en samfunnskontrakt der bedriftene og trålerne de eide ble stående som en garantist for sysselsetting og bosetting i distriktene.

Finnmarks ensidige avhengighet av denne sektoren har gitt grunnlag for en systematisk samfunnsmessig og politisk mobilisering for å beskytte denne sektoren når den har vært under press, skriver forfatterne i rapporten, som er offentliggjort i tidsskriftet Økonomisk fiskeriforskning.

Står sterkt

Selv i dag representerer fiskeindustrien mer enn halvparten av industrisysselsettingen i Finnmark. Når Kjell Inge Røkkes fiskeriselskap Aker Seafoods møter storm når det utfordrer en leveringsplikt for sine trålere, er det ifølge artikkelforfatterne et uttrykk for hvor sterkt samfunnskontrakten fortsatt står.

Brudd på leveringsplikten forstås ikke bare som

et svik mot bedriften, men også som et svik mot kystsamfunnet der bedriften befinner seg, slår forskerne fast.

Mistet fortrinn

Men i takt med at subsidieordningene er bygget ned og fjernet har også fiskerinæringa blitt mer globalisert. Lave fraktkostnader gjør det mer lønnsomt å frakte fisk til Kina for foredling enn å foredle den på land i Nord-Norge.

Nærheten til fiskerifeltene, selve grunnlaget for bosetting og samfunnsutvikling på norskekysten er ikke lenger et komparativt fortrinn, heter det i artikkelen.

For enkelt

Det blir likevel for enkelt å skylde på dårlig lønnsomhet. Forskerne identifiserer flere nøkkelfaktorer som er avgjørende for at utviklingen i fiskeindustrien framstår som en sammenhengende krise.

- * Sterk konkurranse i markedene.
- * Bortfall av subsidier.
- * Uthuling av trålernes leveringsplikt.
- * Globalisering av handel og produksjon med fiskevarer.
- * Et høyt norsk kostnadsnivå.

Når krisen blir permanent, skyldes det ikke lønnsomhetsproblemet i dag, men misforholdet mellom de økonomiske rammebetingelsene filetbedriftene arbeider under, og de forventninger som stilles til dem, heter det i artikkelen.

Mange fiskebruk har blitt ødeagt av brann de siste årene. Foto: Axel H Kristoff Wold.

© Byggeindustrien

Se webartikkelen på <http://ret.nu/oTrPg5bS>



Nærhet til fisken ikke lenger en fordel

NTBtekst. Publisert på trykk 12.08.2012 08:01. Artikkeltype: Nyheter.

Tromsø (NTB-Jan-Morten Bjørnbakk): Mysteriet er ikke at havet koker av fisk mens landanleggene i Nord-Norge sliter. Mysteriet er at det fortsatt er liv i filetanleggene på kysten.

Det hevder forskere ved Norges fiskerihøgskole og Nofima i en vitenskapelig artikkel som ser på hvorfor utviklingen i filetindustrien framstår som en sammenhengende krise. Dette gjelder spesielt i Finnmark som for 30 år siden hadde 44 anlegg, mot sju i dag.

Nøkkel til velstand

Paradokset forskerne Bjørn-Petter Finstad, Edgar Henriksen og Petter Holm griper fatt i er at fiskeindustrien sliter mer enn noensinne, mens fiskere tar rekordfangster i havet utenfor.

De ser på den historiske begrunnelsen for å bygge opp en fiskeindustri etter krigen, med modernisering av Finnmark og posisjonering i et uregulert fiske som mål. En storstilt utbygging av filetindustri ble sett som nøkkelen for å løfte Nord-Norge ut av fattigdom etter andre verdenskrig.

Sjenerøse støtteordninger ble etablert for en industri som var beskyttet av et eksportmonopol, og som til enhver tid hadde overkapasitet. Anleggene fikk lov til å kjøpe trålere for å sikre en jevn råstofftilgang. Trålerne ble underlagt en leveringsplikt til anleggene.

Samfunnskontrakt

I storhetstiden på 70-tallet var det mer enn 100 filetanlegg i Nord-Norge. Nesten halvparten av dem i Finnmark. Med oppbyggingen ble det også ifølge forskerne etablert en samfunnskontrakt der bedriftene og trålerne de eide ble stående som en garantist for sysselsetting og bosetting i distriktene.

Finnmarks ensidige avhengighet av denne sektoren har gitt grunnlag for en systematisk

samfunnsmessig og politisk mobilisering for å beskytte denne sektoren når den har vært under press, skriver forfatterne i rapporten, som er offentliggjort i tidsskriftet Økonomisk fiskeriforskning.

Står sterkt

Selv i dag representerer fiskeindustrien mer enn halvparten av industrisysselettingen i Finnmark. Når Kjell Inge Røkkes fiskeriselskap Aker Seafoods møter storm når det utfordrer en leveringsplikt for sine trålere, er det ifølge artikkelforfatterne et uttrykk for hvor sterkt samfunnskontrakten fortsatt står.

- Brudd på leveringsplikten forstås ikke bare som et svik mot bedriften, men også som et svik mot kystsamfunnet der bedriften befinner seg, slår forskerne fast.

Mistet fortrinn

Men i takt med at subsidieordningene er bygget ned og fjernet har også fiskerinæringa blitt mer globalisert. Lave fraktkostnader gjør det mer lønnsomt å frakte fisk til Kina for foredling enn å foredle den på land i Nord-Norge.

- Nærheten til fiskerifeltene, selve grunnlaget for bosetting og samfunnsutvikling på norskekysten er ikke lenger et komparativt fortrinn, heter det i artikkelen.

For enkelt

Det blir likevel for enkelt å skylde på dårlig lønnsomhet. Forskerne identifiserer flere nøkkelfaktorer som er avgjørende for at utviklingen i fiskeindustrien framstår som en sammenhengende krise.

* Sterk konkurranse i markedene.

* Bortfall av subsidier.

* Uthuling av trålernes leveringsplikt.

* Globalisering av handel og produksjon med fiskevarer.

* Et høyt norsk kostnadsnivå.

Når krisen blir permanent, skyldes det ikke lønnsomhetsproblemet i dag, men misforholdet mellom de økonomiske rammebetingelsene filetbedriftene

arbeider under, og de forventninger som stilles til dem, heter det i artikkelen. (©NTB)

© NTBtekst

Ad rapport om norsk filetindustri

Fremover. Publisert på trykk 30.06.2012.

Bjørn-Petter Finstad, Edgar Henriksen og Petter Holm. Seksjon: DEBATT.

Side: 8,9.

Del: 1.

Svar til Steinar Eliassen om leveringsplikten

I et innlegg i Fremover 28. juni har Steinar Eliassen hentet ut et løsrivet sitat i en artikkel skrevet av oss, og på bakgrunn av dette utviklet sine resonnementer og stilt en rekke spørsmål. Her påstår Eliassen at vi konkluderer med: «... leveringsforpliktelsen blitt til en rituell øvelse mellom fartøy og bedrift uten praktisk betydning eller mulighet for offentlig intervensjon». (Hele setningen Eliassen har valgt siste ledd av, lyder: «I stedet for en relasjon mellom tre parter, der lokalsamfunnets interesser i saken var gjort eksplisitt og sanksjonert ved offentlige konsesjonsvilkår, har leveringsforpliktelsen blitt til en rituell øvelse mellom fartøy og bedrift uten praktisk betydning eller mulighet for offentlig intervensjon»).

Dersom han hadde valgt hele setningen eller et annet løsrivet sitat, kunne han enkelt ha argumentert med motsatt fortegn og stilt oss helt andre spørsmål. Han kunne for eksempel valgt følgende setninger fra samme side i artikkelen:

«Leveringsforpliktelsene er - ut fra dette

perspektivet - en institusjonell garanti for lokalsamfunnets plass i verdiskapningen i fiskeriene. Brudd på leveringsforpliktelsene forstås dermed ikke bare som et svik mot den begunstigede bedrift, men også som et svik mot det kystsamfunn der bedriften befinner seg.»

Ingen av disse løsrivne sitatene

fanger opp spennet og nyansene i problemkomplekset vi bretter ut i artikkelen. Den handler om den permanente krisesituasjonen i norsk filetindustri. Et viktig poeng i vår artikkel er de motsetningsfylte forventninger som stilles til fiskerinæringa, og da særlig til filetindustrien. Tradisjonelt har fiskeriene vært et sentralt grunnlag for liv og virke på kysten. I løpet av de siste tiårene, og da særlig etter 200-mila og oljeøkonomiens inntog, har fiskeriene gradvis



mistet denne posisjonen. Samtidig har det skjedd en globalisering. Norsk fiskerinæring møter derfor hard konkurranse i internasjonale markeder. Det vi har påpekt i denne forbindelsen er at dagens fiskerisektor befinner seg i spennet mellom to næringsmodeller. På den ene siden den tradisjonelle næringsformen, der fiske og fiskeforedling har vært basisnæring og livsgrunnlag. På den andre siden en moderne konkurranseutsatt økonomisk sektor, med stadig økende krav til effektivitet, kvalitet, dokumentasjon og leveringsdyktighet.

Vår artikkel sier ikke, slik Steinar Eliassen synes å tro, at myndighetene bør legge seg flat for den globale markedslogikk. Vi har forsøkt å vise de dilemmaer som oppstår når institusjonelle ordninger forankret i en tradisjonell næringsmodell støter an mot kravene i globale sjømatmarkeder. Poenget ved artikkelen er ikke å angi den ene rette vei, men å få fram vanskene ved å ri to hester samtidig. Når forventningene om at fiskeriene skal være samfunnsbærende opprettholdes samtidig med kravet om at bedriftene skal være lønnsomme aktører i globale sjømatmarkeder, kan resultatet lett bli at ingen av delene innfris.

Når det gjelder det punktet Eliassen spesielt har trukket fram, trålerne leveringsforpliktelser, er det et godt eksempel på hvordan motstridende forventninger aktiviseres samtidig. Som vi påpekte i vår artikkel, har ordningen siden 2003 vært praktisert som en "rituell øvelse ... uten praktisk betydning eller mulighet for

offentlig intervensjon." Poenget her er at leveringsforpliktelsen i snart 10 år har vært vedlikeholdt i navnet, uten at den har blitt fulgt opp i praksis. Ordningen er et eksempel på et mer generelt mønster, der motstridende forventningsstrukturer vedlikeholdes. Dette gjør at vi i minst like stor grad har en forventingskrise som en industrikrise.

Vi har notert fiskeriministerens varsel om en mulig innstramning av leveringsordningen for trålerne, slik at den får et reelt pliktinnhold. Dette vil helt sikkert bedre råstofftilførselen til enkelte filetbedrifter. Om det bidrar til å løse de økonomiske vanskene i filetindustrien er mer tvilsomt. I forhold til vår primære argument er forslaget likevel en åpenbar forbedring, nettopp fordi det gir en avklaring av hvilke krav som skal gjelde. Når en leveringsforpliktelse først er etablert, bør den ha et reelt og praktisk innhold.

Historisk sett har imidlertid løsningen levert magre økonomiske resultater og vi kan ikke se at de underliggende forholdene er endret. Vi tror derfor at disse spørsmålene fortsatt kommer til å stå på den politiske dagsorden i årene fremover.

For den interesserte leser finnes hele artikkelen her: <http://www.nofima.no/nyhet/2012/06/krisensom-ikke-tar-slutt>

Bildetekst: Delta i debatten og skriv hva du mener. Send innlegget på e-post til redaksjon@fremover.no Innlegg må ha fullt navn og kan ha en maksimal lengde på 800 ord/5.000 tegn. Fremover forbeholder seg retten til å redigere lange innlegg.

© Fremover

Norsk filetindustri bygger

Finnmark Dagblad. Publisert på trykk 29.06.2012. Seksjon: General.

Side: 3.

Del: 2.

Norsk filetindustri bygger på for høye forventninger om suksess og velstand langs kysten. Det er det ikke grunnlag for, og derfor går industrien fra krise til krise, sier forsker Edgar Henriksen i Nofima.

Industrien er ikke egnet som politisk virkemiddel, mener han.

© Finnmark Dagblad

FINNMARKS NÆRINGSLEVLIV Fredag 29. juni 2012 **3**

✓ **Island og Færøyene er langt større enn Norge på eksport av ferske filetkjøtt.** Island venter et større eksporterte beløp for 226 millioner kroner i 2011. Fra Færøyene gikk det verksholder for 125 millioner kroner. Handelsreglene ligner svært vitt andre søstren i Blåfjell.

✓ **Biler som skyter seg opp i Karasveit bruket Kirkenes som forretningsbase.** Det er påvist store mengder elg og gæs i Karasveit, men inne på land kan det være langt mer. Statistikk har målt en mindre med Komet som betyr at Statistikk vil bli med på elgjakten på land.

✓ **Norsk filetindustri bygger på for høye forventninger om suksess og velstand langs kysten.** Det er det ikke grunnlag for, og derfor går industrien fra krise til krise, sier forsker Edgar Henriksen i Nofima. Industrien er ikke egnet som politisk virkemiddel, mener han.

ent beløp



Det er norske biler så lang øyde kan se utenfor K-Market i Naddemo.



Benedicte Saltni og Renate Kristiansen fra Kirkenes drar over grensa til Finland for å handle hvor andre uke.

uten velledning på norsk. Altså har det blitt på norsk i stedet for svensk. Nordmenn er en stas og uttrykk kundeservice. Vi har også mange norske butikker, men nordmennene er ikke like, og det er av de grunnene. Og de som ikke kjenner velger gjerne på norske butikker. Kjøp og whisky er mest populære.

99 I dag er ikke differansen på diesel mer enn en krone. Forskjellen blir på det meste vært over to kroner.

Rogner Christensen

Selger også billige bleier

Russene handler for 52 millioner kroner i butikker i Svea-Varanger i 2010, viser en undersøkelse som Kirkenes Næringsbilde publiserte i 2011. Beløpet kan stige mye dette året.

Grensepasseringer over Skjelfen venter å øke med 50 prosent i år, ifølge det norske generalkonsulatet i Murmansk. Det betyr 300.000 passeringer og de aller fleste som passerer er russiske turistbussene.

Næringsbildeundersøkelse viser at klær og tekstiler var mest populære blant de norske kundene. De handler gjerne i det laveste eller midste prisklasse. Jakk som har et stort utvalg av forskjellige størrelser og størrelser, hadde også mange norske kunder.

I dag selges bleier svært på russene, handletiden. Framtiden blir selges til halv pris, Norge i forhold til Russland. Det samme er tilfelle i Finland. Det samme er tilfelle i Finland. Både fiske og norsk kjøttmenner har grunn til å bli høyt omsetning det som framgår av andre næringsbildeundersøkelser i Russland. Da kan en god del av trafikken bli høyt.

I Trondheim og Kirkenes skjer det samme. Russiske biler lates alle av varer, og aller mest av bleier.

Turen fra Murmansk til Trondheim er noe som vil øke til Kirkenes. Mange legger tilbake handletiden til Trondheim.

Det for Kirkenes. En tilfeldig handelstur i Trondheim i juni i år. Finnmark Næringsbilde talle flere russisk registrerte, som finsk registrerte biler på den store parkeringsplassen utenfor Sørmarkedet og Alkon lokaler. Kirkenes frister med flere butikker og større utvalg av varer, men venter ikke i Trondheim er større grad tilpasset de russiske kundene. Russiske klær og tekstiler, som følge undersøkelsen fra Kirkenes. Næringsbilde er mest etterpakt, er det mest tilfreds i Trondheim.



Handelturistene russene er ikke redder for å kjøre langt. Fra Trondheim til Murmansk er omtrent 20 mil.

Norsk filetindustri bygger

Finnmarken. Publisert på trykk 29.06.2012. Seksjon: General.

Side: 3.

Del: 2.

Norsk filetindustri bygger på for høye forventninger om suksess og velstand langs kysten. Det er det ikke grunnlag for, og derfor går industrien fra krise til krise, sier forsker Edgar Henriksen i Nofima.

Industrien er ikke egnet som politisk virkemiddel, mener han.

© Finnmarken

FINNMARKEN NÆRRINGSLEVEN Fredag 29. juni 2012 3

✓ Jylland og Færøene er langt større enn Norge på eksport av ferske filetkjøtt. Jylland venter et større eksporterte beløp for 226 millioner kroner i 2011. Fra Færøene gikk det nordkøtt for 125 millioner kroner. Handelsreglene ligner svært vitt andre storker i Blåttfjord.

✓ Biler som skyter seg opp i Karalvet bruket Karalven som foretaksgruppe. Det er påvist store mengder olje og gass i Karalvet, men inne på land kan det være langt mer. Statoil har omgjort en mindre nord-Korset som betyr at Statoil vil bli med på oljefjæren på land.

✓ Norsk filetindustri bygger på for høye forventninger, og en velstand og velstand langs kysten. Det er det ikke grunnlag for, og derfor går industrien fra krise til krise, sier forsker Edgar Henriksen i Nofima. Industrien er ikke egnet som politisk virkemiddel, mener han.

ent beløp



Alle foto: Vilgen Madson



Det er norske biler på lang og kort tid ved K-Market i Nattans.



Benedicte Salmi og Renate Kristiansen fra Kirkenes drar over grensa til Finland for å handle hvor andre ikke.

uten veltelling på norsk. Alho har her skilt på norsk i stedet for dansk. Nordmenn er en stor og viktig kundegruppe. Vi har også mange norske kunder, men nordmennene er ikke like, og det er av de grunnene. Og de som ikke kjøper velger gjerne på norske butikker. Kjøp og whisky er mest populære.

”I dag er ikke differansen på diesel mer enn en krone. Forskjellen har på det meste vært over to kroner.”

Björn Christiansen

Selger også billige bleier

Russerne handler for 52 millioner kroner i butikker i Sve-Varanger i 2010, viste en undersøkelse som Kirkenes Næringsbølge publiserte i 2011. Beløpet kan stige mye dette året.

Grenseovergangen over Skjølven venter å øke med 50 prosent i år ifølge det norske generalkonsulatet i Murmansk. Det betyr 100.000 passasjerer og de alle fleste som passerer er russiske turistbiler. Næringsbølgens undersøkelser viser at kler og tekstiler var mest populære blant de russiske kundene. De handler gjerne i det laveste eller midste prisklasse. Jakk som har et stort øyeblikk er mest populære og størrelser, hadde også mange norske kunder.

I dag selger bleier svært på russene, handletiden. Framtiden selges til halv pris i Norge i forhold til Russland. Det samme er tilfelle i Finland. Det samme er tilfelle i Finland. Både fiske og norsk kjøtt er populære blant russene som handler i Russland. De kan også kjøpe i butikker til beste. I Trondheim og Kirkenes skjer det samme. Russiske biler laster alle av varer, og aller mest av bleier.

Turen fra Murmansk til Trondheim er noe som betyr mye til Kirkenes. Mange legger bilveien langs kysten til Trondheim.

Det for Kirkenes. En tilfeldig handelstur i Trondheim i juni i år. Finnmark Næringsbølge teller flere russiske registrerte som finsk registrerte biler på den store parkeringsplassen utenfor Sørmarken og Alkon lokaler. Kirkenes frister også flere butikker og større utvalg som Trondheim, men verken i Trondheim er større grad tilpasset de russiske kundene. Russiske kler og tekstiler, som følge av undersøkelsen fra Kirkenes. Næringsbølge er mest ettertraktet, er det mest ettertraktet i Trondheim.



Handeltysne reiser er ikke reddo for å kjøre langt. Fra Trondheim til Murmansk er avstanden 20 mil.

Om leveringsplikten til trålerne

Finnmark Dagblad. Publisert på trykk 27.06.2012.

Bjørn-Petter Finstad (NFH)|Edgar Henriksen (Nofima)|Petter Holm (NFH og Nofima). Seksjon: General.

Side: 20,21.

Del: 1.

I en kronikk har Steinar Eliassen hentet ut et løsrevet sitat i en artikkel skrevet av oss, og på bakgrunn av dette utviklet sine resonnementer og stilt en rekke spørsmål. Her påstår Eliassen at vi konkluderer med: «...

leveringsforpliktelsen blitt til en rituell øvelse mellom fartøy og bedrift uten praktisk betydning eller mulighet for offentlig intervensjon». (Hele setningen Eliassen har valgt lyder: «I stedet for en relasjon mellom tre parter, der lokalsamfunnets interesser i saken var gjort eksplisitt og sanksjonert ved offentlige konsesjonsvilkår, har leveringsforpliktelsen blitt til en rituell øvelse mellom fartøy og bedrift uten praktisk betydning eller mulighet for offentlig intervensjon»).

Dersom han hadde valgt hele setningen eller et annet løsrevet sitat, kunne han enkelt ha argumentert med motsatt fortegn og stilt oss helt andre spørsmål. Han kunne for eksempel valgt følgende setninger fra samme side i artikkelen: «Leveringsforpliktelsene er - ut fra dette perspektivet - en institusjonell garanti for lokalsamfunnets plass i verdiskapningen i fiskeriene. Brudd på leveringsforpliktelsene forstås dermed ikke bare som et svik mot den begunstigede bedrift, men også som et svik mot det kystsamfunn der bedriften befinner seg.»

Motsetninger

Ingen av disse løsrevne sitatene fanger opp spennet og nyansene i problemkomplekset vi bretter ut i artikkelen. Den handler om den permanente krisesituasjonen i norsk filetindustri. Et viktig poeng i vår artikkel er de motsetningsfylte forventninger som stilles til fiskerinæringa, og da særlig til filetindustrien. Tradisjonelt har fiskeriene vært et sentralt grunnlag for liv og virke på kysten. I løpet av de siste tiårene, og da særlig etter 200-mila og oljeøkonomiens inntog, har fiskeriene gradvis



mistet denne posisjonen. Samtidig har det skjedd en globalisering. Norsk fiskerinæring møter derfor hard konkurranse i internasjonale markeder. Det vi har påpekt i denne forbindelsen er at dagens fiskerisektor befinner seg i spennet mellom to næringsmodeller. På den ene siden den tradisjonelle næringsformen, der fiske og fiskeforedling har vært basisnæring og livsgrunnlag. På den andre siden en moderne konkurranseutsatt økonomisk sektor, med stadig økende krav til effektivitet, kvalitet, dokumentasjon og leveringsdyktighet.

Ingenting innfris

Vår artikkel sier ikke, slik Steinar Eliassen synes å tro, at myndighetene bør legge seg flat for den globale markedslogikk. Det vi har forsøkt å vise de dilemmaer som oppstår når institusjonelle ordninger forankret i en tradisjonell næringsmodell støter an mot kravene i globale sjømatmarkeder. Poenget ved artikkelen er ikke å angi den ene rette vei, men å få fram vanskene ved å ri to hester samtidig. Når forventningene om at fiskeriene skal være samfunnsbærende opprettholdes samtidig med kravet om at bedriftene skal være lønnsomme aktører i globale sjømatmarkeder, kan resultatet lett bli at ingen av delene innfris.

Når det gjelder det punktet Eliassen spesielt har trukket fram, trålernes leveringsforpliktelser, er det et godt eksempel på hvordan motstridende forventninger aktiviseres samtidig. Som vi påpekte i vår artikkel, har ordningen siden 2003 vært praktisert som en «rituell

øvelse ... uten praktisk betydning eller mulighet for offentlig intervensjon.» Poenget her er at leveringsforpliktelsen i snart 10 år har vært vedlikeholdt i navnet, uten at den har blitt fulgt opp i praksis. Ordningen er et eksempel på et mer generelt mønster, der motstridende forventningsstrukturer vedlikeholdes. Dette gjør at vi i minst like stor grad har en forventingskrise som en industrikrise.

Foredring

Vi har notert fiskeriministerens varsel om en mulig innstramning av leveringsordningen for trålerne, slik at den får et reelt pliktinnhold. Dette vil helt sikkert bedre råstofftilførselen til enkelte filetbedrifter. Om det bidrar til å løse de økonomiske vanskene i filetindustrien er mer tvilsomt. I forhold til vår primære argument er forslaget likevel en åpenbar forbedring, nettopp fordi det gir en avklaring av hvilke krav som skal gjelde. Når en leveringsforpliktelse først er etablert, bør den ha et reelt og praktisk innhold.

Historisk sett har imidlertid løsningen levert magre økonomiske resultater og vi kan ikke se at de underliggende forholdene er endret. Vi tror derfor at disse spørsmålene fortsatt kommer til å stå på den politiske dagsorden i årene framover.

For den interesserte leser finnes hele artikkelen her: <http://www.nofima.no/nyhet/2012/06/krisen-som-ikke-tar-slutt>

«Dette vil helt sikkert bedre råstofftilførselen til enkelte filetbedrifter. Om det bidrar til å løse de økonomiske vanskene i filetindustrien er mer tvilsomt.»

Bildetekst: Artikkelforfatterne er usikre på effekten av skjerpingen av leveringsplikten. Her er Aker Seafoods tre nye trålere, som er kontrahert. Aker Seafoods

© Finnmark Dagblad



Like mye forventningskrise som industrikrise

Nordlys. Publisert på trykk 27.06.2012.

Bjørn-Petter Finstad (NFH)|Edgar Henriksen (Nofima)|Petter Holm (NFH og Nofima). Seksjon: General.

Side: 46.

Del: 1.

Vi har notert fiskeriministerens varsel om en mulig innstrammning av leveringsordningen for trålerne, slik at den får et reelt pliktinnhold. Dette vil helt sikkert bedre råstofftilførselen til enkelte filetbedrifter. Om det bidrar til å løse de økonomiske vanskene i filetindustrien, er mer

...tvilsomt. Svar til Steinar Eliassen om leveringsplikten.

I et innlegg i Nordlys 25. juni har Steinar Eliassen beredt ut et løsrivet sitat i en artikkel skrevet av oss, og på bakgrunn av dette utviklet sine resonneringer og stilt en rekke spørsmål.

Her påstår Eliassen at vi konkluderer med: «... leveringsforpliktelsen blitt til en rituell øvelse mellom fartøy og bedrift uten praktisk betydning eller mulighet for offentlig intervensjon». (Hele setningen Eliassen har valgt lyder: «I stedet for en relasjon mellom tre parter, der lokalsamfunnets interesser i saken var gjort eksplisitt og sanksjonert ved offentlige konsesjonsvilkår, har leveringsforpliktelsen blitt til en rituell øvelse mellom fartøy og bedrift uten praktisk betydning eller mulighet for offentlig intervensjon»).

Motsatt fortegn

Dersom han hadde valgt hele setningen eller et annet løsrivet sitat, kunne han enkelt ha argumentert med motsatt fortegn og stilt oss helt andre spørsmål. Han kunne for eksempel valgt følgende setninger fra samme side i artikkelen: «Leveringsforpliktelsene er - ut fra dette perspektivet - en institusjonell garanti for lokalsamfunnets plass i verdiskapningen i fiskeriene. Brudd på leveringsforpliktelsene forstås dermed ikke bare som et svik mot den begunstigede bedrift, men også som et svik mot det kystsamfunn der bedriften befinner seg.»

46 ONSDAG, 27. JUNI 2012
MENING
NORDBLYS

Mening

Like mye forventningskrise som industrikrise

Vi har notert fiskeriministerens varsel om en mulig innstrammning av leveringsordningen for trålerne, slik at den får et reelt pliktinnhold. Dette vil helt sikkert bedre råstofftilførselen til enkelte filetbedrifter. Om det bidrar til å løse de økonomiske vanskene i filetindustrien, er mer tvilsomt.

Av Bjørn-Petter Finstad (NFH), Edgar Henriksen (Nofima) og Petter Holm (NFH og Nofima)

Svar til Steinar Eliassen om leveringsplikten.

I et innlegg i Nordlys 25. juni har Steinar Eliassen beredt ut et løsrivet sitat i en artikkel skrevet av oss, og på bakgrunn av dette utviklet sine resonneringer og stilt en rekke spørsmål.

Her påstår Eliassen at vi konkluderer med: «... leveringsforpliktelsen blitt til en rituell øvelse mellom fartøy og bedrift uten praktisk betydning eller mulighet for offentlig intervensjon».

Motsatt fortegn

Dersom han hadde valgt hele setningen eller et annet løsrivet sitat, kunne han enkelt ha argumentert med motsatt fortegn og stilt oss helt andre spørsmål. Han kunne for eksempel valgt følgende setninger fra samme side i artikkelen: «Leveringsforpliktelsene er - ut fra dette perspektivet - en institusjonell garanti for lokalsamfunnets plass i verdiskapningen i fiskeriene. Brudd på leveringsforpliktelsene forstås dermed ikke bare som et svik mot den begunstigede bedrift, men også som et svik mot det kystsamfunn der bedriften befinner seg.»

Ingen av disse lovene situasjon fungerer opp gjennom et ransone i problemkomplekset. Vi bestemte ut

Motsattside for forventninger

Når det gjelder det punkt Eliassen spesielt har trukket fram, vil leveringsforpliktelsen, er det et godt forventninger aktiviseres samtidig. Som i punktet i vår artikkel, har ordningen siden 2005 vært påkrevet som en offentlig intervensjon i leveringsordningen som en del av et forsøk på å løse de økonomiske vanskene i filetindustrien, er mer tvilsomt.

Poenget her er at leveringsforpliktelsen i seg selv ikke har noen verdiske hold i seg selv, men at den har blitt brukt opp gjennom. Ordningen er et eksperiment på et mer generelt nivå: den muliggjør leveringsordningen som en del av et forsøk på å løse de økonomiske vanskene i filetindustrien, er mer tvilsomt.

Vi har notert fiskeriministerens varsel om en mulig innstrammning av leveringsordningen for trålerne, slik at den får et reelt pliktinnhold. Dette vil helt sikkert bedre råstofftilførselen til enkelte filetbedrifter. Om det bidrar til å løse de økonomiske vanskene i filetindustrien, er mer tvilsomt.

I forhold til vårt primære argument er foreslaget til en offentlig intervensjon, sett i lys av vår tidligere artikkel, et forslag som skal gjelde. Når leveringsforpliktelsen ikke er en del av et forsøk på å løse de økonomiske vanskene i filetindustrien, er det et eksperiment på et mer generelt nivå: den muliggjør leveringsordningen som en del av et forsøk på å løse de økonomiske vanskene i filetindustrien, er mer tvilsomt.

Poenget med artikkelen er ikke å si at den ikke er et forsøk på å løse de økonomiske vanskene i filetindustrien, er mer tvilsomt. Når forventningsordningen i fiskeriene skal være samfunnsberedende og rettslig bindende, må det være slik at den berettiget leveringsordningen i fiskeriene skal være samfunnsberedende og rettslig bindende. Når forventningsordningen i fiskeriene skal være samfunnsberedende og rettslig bindende, må det være slik at den berettiget leveringsordningen i fiskeriene skal være samfunnsberedende og rettslig bindende.

Poenget med artikkelen er ikke å si at den ikke er et forsøk på å løse de økonomiske vanskene i filetindustrien, er mer tvilsomt. Når forventningsordningen i fiskeriene skal være samfunnsberedende og rettslig bindende, må det være slik at den berettiget leveringsordningen i fiskeriene skal være samfunnsberedende og rettslig bindende.

Strategitekvartalet – en lang og omfattende prosess

beholdningen. Kommunen har overnevnt friheten til å behandle klage. Dette er en sakshandlingsrett som ikke har noen klageinstans. Dette er grunn til å minne oss om planens innhold. Strategitekvartalet er en prosess som tar tid, og som krever en lang og omfattende prosess. Alle deler i 2008 behandlet planens innhold og strategitekvartalet. Dette er grunn til å minne oss om planens innhold. Strategitekvartalet er en prosess som tar tid, og som krever en lang og omfattende prosess. Alle deler i 2008 behandlet planens innhold og strategitekvartalet.

Side 49 av 101

Ingen av disse løsrøve sitatene fanger opp spennet og nyansene i problemkomplekset vi bretter ut i artikkelen. Den handler om den permanente krisesituasjonen i norsk filetindustri.

Et viktig poeng i vår artikkel er de motsetningsfylte forventninger som stilles til fiskerinæringa, og da særlig til filetindustrien. Tradisjonelt har fiskeriene vært et sentralt grunnlag for liv og virke på kysten. I løpet av de siste tiårene, og da særlig etter 200-mila og oljeøkonomiens inntog, har fiskeriene gradvis mistet denne posisjonen. Samtidig har det skjedd en globalisering. Norsk fiskerinæring møter derfor hard konkurranse i internasjonale markeder.

To næringsmodeller

Det vi har påpekt i denne forbindelsen er at dagens fiskerisektor befinner seg i spennet mellom to næringsmodeller. På den ene siden den tradisjonelle næringsformen, der fiske og fiskeforedling har vært basisnæring og livsgrunnlag. På den andre siden en moderne konkurranseutsatt økonomisk sektor, med stadig økende krav til effektivitet, kvalitet, dokumentasjon og leveringsdyktighet.

Vår artikkel sier ikke, slik Steinar Eliassen synes å tro, at myndighetene bør legge seg flat for den globale markedslogikk. Det vi har forsøkt å vise er de dilemmaer som oppstår når institusjonelle ordninger forankret i en tradisjonell næringsmodell støter an mot kravene i globale sjømatmarkeder.

Poenget med artikkelen er ikke å angi den ene rette vei, men å få fram vanskene ved å ri to hester samtidig. Når forventningene om at fiskeriene skal være samfunnsbærende opprettholdes samtidig med kravet om at bedriftene skal være lønnsomme aktører i globale sjømatmarkeder, kan resultatet lett bli at ingen av delene innfris.

Motstridende forventninger

Når det gjelder det punktet Eliassen spesielt har trukket fram, trålerne leveringsforpliktelser, er det et godt eksempel på hvordan motstridende forventninger aktiviseres samtidig. Som vi påpekte i vår artikkel, har ordningen siden 2003 vært praktisert som en «rituell øvelse - uten praktisk betydning eller mulighet for offentlig intervensjon.»

Poenget her er at leveringsforpliktelsen i snart ti år har vært vedlikeholdt i navnet, uten at den har blitt fulgt opp i praksis. Ordningen er et eksempel på et mer generelt mønster, der motstridende forventningsstrukturer vedlikeholdes. Dette gjør at vi i minst like stor grad har en forventningskrise som en industrikrise.

Vi har notert fiskeriministerens varsel om en mulig innstramming av leveringsordningen for trålerne, slik at den får et reelt pliktinnhold. Dette vil helt sikkert bedre råstofftilførselen til enkelte filetbedrifter. Om det bidrar til å løse de økonomiske vanskene i filetindustrien, er mer tvilsomt.

I forhold til vårt primære argument er forslaget likevel en åpenbar forbedring, nettopp fordi det gir en avklaring av hvilke krav som skal gjelde. Når en leveringsforpliktelse først er etablert, bør den ha et reelt og praktisk innhold. Historisk sett har imidlertid løsningen levert magre økonomiske resultater, og vi kan ikke se at de underliggende forholdene er endret. Vi tror derfor at disse spørsmålene fortsatt kommer til å stå på den politiske dagsorden i årene framover.

For den interesserte leser finnes hele artikkelen vår her: <http://www.nofima.no/nyhet/2012/06/krisen-som-ikke-tar-slutt>

Bildetekst: FORVENTNINGER: Når forventningene om at fiskeriene skal være samfunnsbærende opprettholdes samtidig med kravet om at bedriftene skal være lønnsomme aktører i globale sjømatmarkeder, kan resultatet lett bli at ingen av delene innfris, skriver artikkelforfatterne.

© Nordlys

Løsrevne sitater

Framtid i Nord. Publisert på trykk 26.06.2012.

Svar til Steinar Eliassen om leveringsplikten

I en kronikk i Intrafish 21. juni har Steinar Eliassen hentet ut et løsrevet sitat i en artikkel skrevet av oss, og på bakgrunn av dette utviklet sine resonnementer og stilt en rekke spørsmål. Her påstår Eliassen at vi konkluderer med: "Leveringsforpliktelsen blitt til en rituell øvelse mellom fartøy og bedrift uten praktisk betydning eller mulighet for offentlig intervensjon". (Hele setningen Eliassen har valgt lyder: "I stedet for en relasjon mellom tre parter, der lokalsamfunnets interesser i saken var gjort eksplisitt og sanksjonert ved offentlige konsesjonsvilkår, har leveringsforpliktelsen blitt til en rituell øvelse mellom fartøy og bedrift uten praktisk betydning eller mulighet for offentlig intervensjon").

Dersom han hadde valgt hele setningen eller et annet løsrevet sitat, kunne han enkelt ha argumentert med motsatt fortegn og stilt oss helt andre spørsmål. Han kunne for eksempel valgt følgende setninger fra samme side i artikkelen: "Leveringsforpliktelsene er - ut fra dette perspektivet - en institusjonell garanti for lokalsamfunnets plass i verdiskapningen i fiskeriene. Brudd på leveringsforpliktelsene forstås dermed ikke bare som et svik mot den begunstigede bedrift, men også som et svik mot det kystsamfunn der bedriften befinner seg."

Ingen av disse løsrevne sitatene fanger opp spennet og nyansene i problemkomplekset vi bretter ut i artikkelen. Den handler om den permanente krisesituasjonen i norsk filetindustri. Et viktig poeng i vår artikkel er de motsetningsfylte forventninger som stilles til fiskerinæringa, og da særlig til filetindustrien. Tradisjonelt har fiskeriene vært et sentralt grunnlag for liv og virke på kysten. I løpet av de siste tiårene, og da særlig etter 200-mila og oljeøkonomiens inntog, har fiskeriene gradvis mistet denne posisjonen. Samtidig har det skjedd en globalisering. Norsk fiskerinæring møter derfor hard konkurranse i internasjonale

18 Tirsdag 26. juni 2012



Framtid i Nord

Løsrevne sitater

Svar til Steinar Eliassen om leveringsplikten

I en kronikk i Intrafish 21. juni har Steinar Eliassen hentet ut et løsrevet sitat i en artikkel skrevet av oss, og på bakgrunn av dette utviklet sine resonnementer og stilt en rekke spørsmål. Her påstår Eliassen at vi konkluderer med: "Leveringsforpliktelsen blitt til en rituell øvelse mellom fartøy og bedrift uten praktisk betydning eller mulighet for offentlig intervensjon". (Hele setningen Eliassen har valgt lyder: "I stedet for en relasjon mellom tre parter, der lokalsamfunnets interesser i saken var gjort eksplisitt og sanksjonert ved offentlige konsesjonsvilkår, har leveringsforpliktelsen blitt til en rituell øvelse mellom fartøy og bedrift uten praktisk betydning eller mulighet for offentlig intervensjon").



Ute av Robek

Lyngen kommune er ute av Robek-registret. Det er tegn på at det er gjort grep som har bidratt til at kommunen selv kan gjøre vedtak uten å ta kontakt med fylkesmann Svein Ludvigsen.

Lysværingene har grunn til å være fornøyd. Kommunen er ikke lenger en Robek-kommune. Faktisk sagt er det slik at kommunen gjorde alle typer vedtak uten å spørre fylkesmannen. Lyngen har stilt til eksamen og det må nå gi en god følelse.

Lyngen har vist at det er mulig å få økonomien på topp. Fortsett er det kommunen i regionen som holder til i Robek-registret. Nå har Lyngen kommune vist vei. Det er ikke så vanskelig å få rett å gjøre egne vedtak uten at noen må godkjenne vedtak og vedtak. Slike sitat er det slik at når noen gir ut av register - ja, så er det en stor forferdemaker.

Det har vært la valgopphøring i alle kommuner. Mangelen på engasjementet i samarbeid med kommunale myndigheter til å gjøre egne valg. Når samarbeidene får vite at det er fylkesmannen som styrer styrer engasjementet. At interessen for politikk synker er stort ikke bra.

Kommunen i Nord-Trøndelag har bruk for ikkejakter som kan utvikle og bygge gode bedrifter for sine ansatte og medlemmer Robek-registret. De viser at det er kontroll på økonomien, og at man kan gjøre egne beslutninger, og at man kan bruke beslutninger i kommunestyret eller formannskapet. Alle kommunestyre jobber for å kunne se på et register. Lyngen har klart det. Nå bør de andre kommuner etter.

fiskeforordning har vært basering og forvaltning. På den andre siden er motstående forvaltningssystemer vedtakelse. Dette gjør at vi i minst like stor grad har en forventningsfri og dokumentert, og leveringsforpliktelse.

Vi har noen fiskeriministrens varsel om en mulig uttakning av leveringsforordningen for viltene, slik at den får et rett pliktansvar. Dette vil helt sikkert bedrive fiskeriforvaltningen til enkelte fiskearter. Om det bidrar til å løse de økonomiske vansker i filetindustrien er mer tvilsomt. I forhold til vår primære argument er fordelene ikke en direkte forbedring, sett på totalt sett går en økning av hvilke kreft som skal gåsle, om en leveringsforpliktelse foret er enbart, bør den bli et rett og praktisk ansvar. Høvet set har imidlertid sammenheng med større økonomiske resultater og vi kan ikke se at de underliggende forholdene er endret. Vi tror derfor at disse spørsmålene fortsett kommer til å stå på den politiske dagsorden i flere framtid.

For den interesserte leser finnes hele artikkelen her: <http://www.noforma.no/nyheter/2012/06/20/20120620-2012-06-20>

Bjørn-Petter Flaad (NFI), Edgar Hønsbek (Noforma) og Petter Holm (NFI og Noforma)

Ny langtidsplan for Forsvaret

Ar Erlend Sivlede, leder av Stortingets utvalg for forsvarskomite (FU)

Høyt statter forlaget om en handleplan for kampen på Østland. Ut fra en sunn vurdering synes Østland best egnet for å samle boskollen av Lofoten og Vesterlandet. Høyre vil i tillegg ha en permanent fremtidig til enkelte fiskearter, og at en løsning for de små fiskerier vil bidra til å opprettholde et sosialt trykkelig miljø og være den beste løsningen for bedrift og operatør i samfunnsøkonomisk perspektiv. Regjeringsutvalget som i Lofoten fortalte Bodø kommunalt eller med fornetjente holder desuten ikke.

Høyre er villig til å fatte vanskelige beslutninger for å gjøre nødvendige innstillinger i forsvaret. Det har vi bevis. Riksmiljø i regjering fra 2001-2005. Men: Du må nå vite slik som mange innstillinger - som gir tryk og målar operatører og økonomiske innstillinger. De må desuten være bygger på solide analyser og erpresjonelle økonomiske faglige fremtatte. Regjeringens forslag måter ikke disse kravene.

svandrett med fokus på de overordnede spørsmålene. Ved behandlingen i Stortinget ble det klart at regjeringens opprettelsesprosessen ikke inkluderer vilke støtte som ønsker i skaleringsaker, fremfor å ta opp større og skilger spørsmål.

Regjeringen har anslaget Høyre for å prioritere, såfallt foran operativt evne. Det er ikke riktig. Samlet vilte vilte forslag forbyr Forsvarets operativt evne i store et grup om regjeringen. Blant annet vilte vi forslag til intervensjon på Heimoen vest, med klar styring av samarbeidsnett, bery massiv økning i landmiljøet evne. Regjeringen vil demovt kaste i HVK opptre i de videreføre en for stor struktur med for lite tryk. Når regjeringen vil legge ned luftkontroll og varingsloppsystem på Mjøsa eller samarbeidsnett og farses for et teknisk vakk, alternative beslutninger eller beviser angrep kan ramme luftkontroll og varingsloppsystem på Mjøsa eller samarbeidsnett. Siden 2008 har vi i våre alternative budsjettalternativer blitt innslaget til forsvaret på 2,65 milliarder i over regjeringens forslag.



Sivlede Erlend Yngve Nilsen

markeder. Det vi har påpekt i denne forbindelsen er at dagens fiskerisektor befinner seg i spennet mellom to næringsmodeller. På den ene siden den tradisjonelle næringsformen, der fiske og fiskeforedling har vært basisnæring og livsgrunnlag. På den andre siden en moderne konkurranseutsatt økonomisk sektor, med stadig økende krav til effektivitet, kvalitet, dokumentasjon og leveringsdyktighet. Vår artikkel sier ikke, slik Steinar Eliassen synes å tro, at myndighetene bør legge seg flat for den globale markedslogikk. Det vi har forsøkt å vise de dilemmaer som oppstår når institusjonelle ordninger forankret i en tradisjonell næringsmodell støter an mot kravene i globale sjømatmarkeder. Poenget ved artikkelen er ikke å angi den ene rette vei, men å få fram vanskene ved å ri to hester samtidig. Når forventningene om at fiskeriene skal være samfunnsbærende opprettholdes samtidig med kravet om at bedriftene skal være lønnsomme aktører i globale sjømatmarkeder, kan resultatet lett bli at ingen av delene innfris.

Når det gjelder det punktet Eliassen spesielt har

trukket fram, trålernes leveringsforpliktelser, er det et godt eksempel på hvordan motstridende forventninger aktiviseres samtidig. Som vi påpekte i vår artikkel, har ordningen siden 2003 vært praktisert som en "rituell øvelse ? uten praktisk betydning eller mulighet for offentlig intervensjon." Poenget her er at leveringsforpliktelsen i snart 10 år har vært vedlikeholdt i navnet, uten at den har blitt fulgt opp i praksis. Ordningen er et eksempel på et mer generelt mønster, der motstridende forventningsstrukturer vedlikeholdes. Dette gjør at vi i minst like stor grad har en forventingskrise som en industrikrise.

Vi har notert fiskeriministerens varsel om en mulig innstramming av leveringsordningen for trålerne, slik at den får et reelt pliktinnhold. Dette vil helt sikkert bedre råstofftilførselen til enkelte filetbedrifter. Om det bidrar til å løse de økonomiske vanskene i filetindustrien er mer tvilsomt. I forhold til vår primære argument er forslaget likevel en åpenbar forbedring, nettopp fordi det gir en avklaring av hvilke krav som skal gjelde. Når en leveringsforpliktelse først er etablert, bør den ha et reelt og praktisk innhold. Historisk sett har imidlertid løsningen levert magre økonomiske resultater og vi kan ikke se at de underliggende forholdene er endret. Vi tror

derfor at disse spørsmålene fortsatt kommer til å stå på den politiske dagsorden i årene framover.

For den interesserte leser finnes hele artikkelen her:

<http://www.nofima.no/nyhet/2012/06/krisen-som-ikke-tar-slutt>

Bjørn-Petter Finstad (NFH), Edgar Henriksen (Nofima) og Petter Holm (NFH og Nofima)

© Framtid i Nord

Svar til Steinar Eliassen om leveringsplikten

Lofotposten. Publisert på trykk 26.06.2012.

Bjørn-Petter Finstad (NFH)|Edgar Henriksen (Nofima)|Petter Holm (NFH og Nofima). Seksjon: General.

Side: 11.

Del: 1.

I et innlegg i Lofotposten 22. juni har Steinar Eliassen hentet ut et løsrrevet sitat i en artikkel skrevet av oss, og på bakgrunn av dette utviklet sine resonnader og stilt en rekke spørsmål.

Her påstår Eliassen at vi konkluderer med: «... leveringsforpliktelsen blitt til en rituell øvelse mellom fartøy og bedrift uten praktisk betydning eller mulighet for offentlig intervensjon». (Hele setningen Eliassen har valgt lyder: «I stedet for en relasjon mellom tre parter, der lokalsamfunnets interesser i saken var gjort eksplisitt og sanksjonert ved offentlig konsesjonsvilkår, har leveringsforpliktelsen blitt til en rituell øvelse mellom fartøy og bedrift uten praktisk betydning eller mulighet for offentlig intervensjon»).

Dersom han hadde valgt hele setningen eller et annet løsrrevet sitat, kunne han enkelt ha argumentert med motsatt fortegn og stilt oss helt andre spørsmål. Han kunne for eksempel valgt følgende setninger fra samme side i artikkelen: «Leveringsforpliktelsene er - ut fra dette perspektivet - en institusjonell garanti for lokalsamfunnets plass i verdiskapningen i fiskeriene. Brudd på leveringsforpliktelsene forstås dermed ikke bare som et svik mot den begunstigete bedrift, men også som et svik mot det kystsamfunn der bedriften befinner seg.»

Ingen av disse løsrevne sitatene fanger opp spennet og nyansene i problemkomplekset vi bretter ut i artikkelen. Den handler om den permanente krisesituasjonen i norsk filetindustri. Et viktig poeng i vår artikkel er de motsetningsfylte forventninger som stilles til fiskerieriering, og da særlig til filetindustrien. Tradisjonelt har fiskerieriene vært et sentralt grunnlag for liv og virke på kysten. I løpet av de siste tiårene, og da særlig etter 200-mila og oljekoekonomiens inntog, har fiskerieriene gradvis mistet denne posisjonen. Samtidig har det skjedd en globalisering. Norsk fiskerieriering

TISSDAG 26. JUNI 2012

Si din mening i Lofotposten

- Er du sint, glad eller oppgitt? Del det med Lofotpostens lesere
- Send oss innlegg på e-post: red@lofotposten.no
- Innlegg skal underskrives med fullt navn, bane uttalestikk og datum i presensform.
- Innleggene bør ha en maksimal lengde på 800 ord. Send oss gjerne også et portrettbilde av deg selv.
- Lofotposten forbeholder seg retten til å redigere og forkorte lange innlegg.

Midt i Lofoten

Det ikke noe vart at det er vanskelig å få en offentlig uttale, når vi må ha med oss Vestvågøy på laget.

Vågan og Svivær vil så gjerne utvike æringssilvet i Lofoten, og Svivær-motstander ikke allereie forslag kommer fra noen fra Lakseveier som kommer Lofoten til gode, vil noen egentlige mennesker det faktisk å klatte seg - det er utvilsomt at det er bedre at Lofoten ikke får noen nye tiltak, enn at tilhødet også skulle gjelde Svivær og Vågan-kommune. Jeg presiserer:

Det er greit at de på Lakseveier vil utvike æringssilvet i Lofoten, som samtidig er Lofoten-Miljøpark, som samtidig er Lofoten-Miljøpark, og det er da det er et spørsmål om det er bedre å utvike æringssilvet i Lofoten, som samtidig er Lofoten-Miljøpark, eller om det er bedre å utvike æringssilvet i Lofoten, som samtidig er Lofoten-Miljøpark.

» Kabelvåg

Midt i Lofoten

Ingen av disse løsrevne sitatene fanger opp spennet og nyansene i problemkomplekset vi bretter ut i artikkelen. Den handler om den permanente krisesituasjonen i norsk filetindustri. Et viktig poeng i vår artikkel er de motsetningsfylte forventninger som stilles til fiskerieriering, og da særlig til filetindustrien. Tradisjonelt har fiskerieriene vært et sentralt grunnlag for liv og virke på kysten. I løpet av de siste tiårene, og da særlig etter 200-mila og oljekoekonomiens inntog, har fiskerieriene gradvis mistet denne posisjonen. Samtidig har det skjedd en globalisering. Norsk fiskerieriering mister derfor den sentrale posisjonen som den har hatt i Lofoten.

Midt i Lofoten

Ingen av disse løsrevne sitatene fanger opp spennet og nyansene i problemkomplekset vi bretter ut i artikkelen. Den handler om den permanente krisesituasjonen i norsk filetindustri. Et viktig poeng i vår artikkel er de motsetningsfylte forventninger som stilles til fiskerieriering, og da særlig til filetindustrien. Tradisjonelt har fiskerieriene vært et sentralt grunnlag for liv og virke på kysten. I løpet av de siste tiårene, og da særlig etter 200-mila og oljekoekonomiens inntog, har fiskerieriene gradvis mistet denne posisjonen. Samtidig har det skjedd en globalisering. Norsk fiskerieriering mister derfor den sentrale posisjonen som den har hatt i Lofoten.

Midt i Lofoten

Ingen av disse løsrrevne sitatene fanger opp spennet og nyansene i problemkomplekset vi bretter ut i artikkelen. Den handler om den permanente krisesituasjonen i norsk filetindustri. Et viktig poeng i vår artikkel er de motsetningsfylte forventninger som stilles til fiskerieriering, og da særlig til filetindustrien. Tradisjonelt har fiskerieriene vært et sentralt grunnlag for liv og virke på kysten. I løpet av de siste tiårene, og da særlig etter 200-mila og oljekoekonomiens inntog, har fiskerieriene gradvis mistet denne posisjonen. Samtidig har det skjedd en globalisering. Norsk fiskerieriering mister derfor den sentrale posisjonen som den har hatt i Lofoten.

møter derfor hard konkurranse i internasjonale markeder. Det vi har påpekt i denne forbindelsen er at dagens fiskerisektor befinner seg i spennet mellom to næringsmodeller. På den ene siden den tradisjonelle næringsformen, der fiske og fiskeforedling har vært basisnæring og livsgrunnlag. På den andre siden en moderne konkurranseutsatt økonomisk sektor, med stadig økende krav til effektivitet, kvalitet, dokumentasjon og leveringsdyktighet.

Vår artikkel sier ikke, slik Steinar Eliassen synes å tro, at myndighetene bør legge seg flat for den globale markedslogikk. Det vi har forsøkt å vise de dilemmaer som oppstår når institusjonelle ordning-er forankret i en tradisjonell næringsmodell støter an mot kravene i globale sjømatmarkeder. Poenget ved artikkelen er ikke å angi den ene rette vei, men å få fram vanskene ved å ri to hester samtidig. Når forventningene om at fiskeriene skal være samfunnsbærende opprettholdes samtidig med kravet om at bedriftene skal være lønnsomme aktører i globale sjømatmarkeder, kan resultatet lett bli at ingen av delene innfris.

Når det gjelder det punktet Eliassen spesielt har trukket fram, trålerne leveringsforpliktelser, er det et godt eksempel på hvordan motstridende forventninger aktiviseres samtidig. Som vi påpekte i vår artikkel, har ordningen siden 2003 vært praktisert som en "rituell øvelse ... uten praktisk betydning eller mulighet for offentlig intervensjon." Poenget her er at leveringsforpliknelsen i snart 10 år har vært vedlikeholdt i navnet, uten at den har blitt fulgt opp i praksis. Ordningen er et eksempel på et mer generelt mønster, der motstridende forventningsstrukturer vedlikeholdes. Dette gjør at vi i minst like stor grad har en forventingskrise som en industrikrise.

Vi har notert fiskeriministerens varsel om en mulig innstramming av leveringsordningen for trålerne, slik at den får et reelt pliktinnhold. Dette vil helt sikkert bedre råstofftilførselen til enkelte filetbedrifter. Om det bidrar til å løse de økonomiske vanskene i filetindustrien er mer tvilsomt. I forhold til vår primære argument er forslaget likevel en åpenbar forbedring, nettopp fordi det gir en avklaring av hvilke krav som skal gjelde. Når en leveringsforpliktelse først er etablert, bør den ha et reelt og praktisk innhold. Historisk sett har imidlertid løsningen levert magre økonomiske resultater og vi kan

ikke se at de underliggende forholdene er endret. Vi tror derfor at disse spørsmålene fortsatt kommer til å stå på den politiske dagsorden i årene framover.

<http://www.nofima.no/nyhet/2012/06/krisensom-ikke-tar-slutt>

© Lofotposten

For den interesserte leser finnes hele artikkelen her:

Krisen som ikke tar slutt

Nofima. Publisert på nett 14.06.2012 14:57.

- Norsk filetindustri bygger på for høye forventninger om suksess og velstand langs kysten. Det er det ikke grunnlag for, og derfor går industrien fra krise til krise, sier forsker Edgar Henriksen.

Til tross for rekordfangster i fiskeflåten er det ingen utsikter til bedre tider for fiskeindustrien på land.

- Filetindustrien står i et konstant spenningsforhold der det forventes at industrien skal holde oppe bosettingen langs kysten, samtidig som de skal være konkurransedyktige aktører i et globalisert fiskevaremarked. Etter vår mening er ikke filetindustrien egnet som politisk virkemiddel, sier Henriksen.

Sammen med forskerkolleger har han studert utviklingen i norsk fiskeindustri fra etterkrigstiden til i dag.

Samfunnsansvar

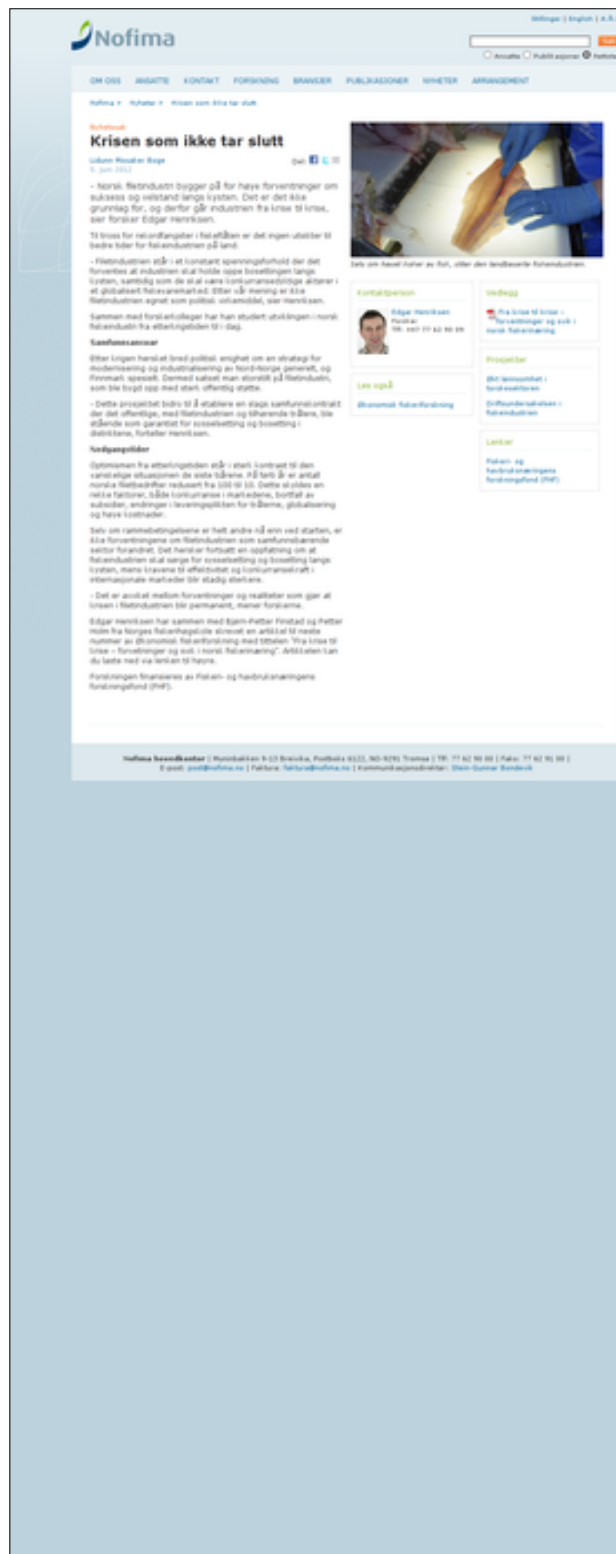
Etter krigen hersket bred politisk enighet om en strategi for modernisering og industrialisering av Nord-Norge generelt, og Finnmark spesielt. Dermed satset man stortilt på filetindustri, som ble bygd opp med sterk offentlig støtte.

- Dette prosjektet bidro til å etablere en slags samfunnskontrakt der det offentlige, med filetindustrien og tilhørende trålere, ble stående som garantist for sysselsetting og bosetting i distriktene, forteller Henriksen.

Nedgangstider

Optimismen fra etterkrigstiden står i sterk kontrast til den vanskelige situasjonen de siste tiårene. På førte år er antall norske filetbedrifter redusert fra 100 til 10. Dette skyldes en rekke faktorer, både konkurranse i markedene, bortfall av subsidier, endringer i leveringsplikten for trålerne, globalisering og høye kostnader.

Selv om rammebetingelsene er helt andre nå enn ved starten, er ikke forventningene om filetindustrien som samfunnsbærende sektor



forandret. Det hersker fortsatt en oppfatning om at fiskeindustrien skal sørge for sysselsetting og bosetting langs kysten, mens kravene til effektivitet og konkurransekraft i internasjonale markeder blir stadig sterkere.

- Det er avviket mellom forventninger og realiteter som gjør at krisen i filetindustrien blir permanent, mener forskerne.

Edgar Henriksen har sammen med Bjørn-Petter Finstad og Petter Holm fra Norges fiskerihøgskole

skrevet en artikkel til neste nummer av Økonomisk fiskeriforskning med tittelen Fra krise til krise - forventninger og svik i norsk fiskerinæring. Artikkelen kan du laste ned via lenken til høyre.

Forskningen finansieres av Fiskeri- og havbruksnæringens forskningsfond (FHF).

© Nofima

Se webartikkelen på <http://ret.nu/3QCq4Ggw>



Fra optimisme til krise på kysten

Nordlys. Publisert på trykk 09.06.2012. Seksjon: General. Side: 24. Del: 3.

Bare smuler er igjen av den tidligere så stolte filetindustrien. For 100 filetbedrifter for 40 år siden, til bare 10 i dag.

Men fortsatt er det store forventninger til at filetindustrien skal holde opp bosettingen langs kysten. Resultatet er permanent krisestemning, mener flere forskere, som har studert utviklingen i norsk fiskeindustri fra etterkrigstiden og fram til i dag.

- Norsk filetindustri bygger på for høye forventninger om suksess og velstand langs kysten. Det er det ikke grunnlag for, og derfor går industrien fra krise til krise, sier forsker Edgar Henriksen ved Nofima.

Sammen med Bjørn-Petter Finstad og Petter Holm ved Norges fiskerihøgskole tar han for seg temaet i forskningsartikkelen «Fra krise til krise - forventninger og svik i norsk fiskerinæring.»

- Filetindustrien står i et konstant spenningsforhold der det forventes at industrien skal holde oppe bosettingen langs kysten, samtidig som de skal være konkurransedyktige aktører i et globalisert fiskevaremarked. Etter vår mening er ikke filetindustrien egnet som politisk virkemiddel, sier Henriksen til Nofima.no.

Med sterk offentlig støtte ble industrien bygget opp i Nord-Norge etter krigen. Prosjektet bidro til å etablere en slags samfunnskontrakt, der det offentlige med filetindustrien og trålere, ble betraktet som garantist for sysselsetting i distriktene. Idag er rammebetingelsene helt endret, men samfunnsforventningene til filetindustrien er fortsatt til stede.

Bildetekst: Store forventninger: Norsk filetindustri bygger på for høye forventninger om suksess og velstand langs kysten, som det ikke er grunnlag for, mener forskere.

24 LØRDAG 9 JUN 2012

LØRDAG | fint å vite

Superstjerne til Tromsø
Den verdenskjente episkoltekniker og politiske aktivist Noam Chomsky er en akademisk superstjerne. Start kommer han til Tromsø Chomsky, som ofte regnes på topp-5-listen over verdens mest tryklysterte intellektuelle, beviser Universitetet og Center for Advanced Study in Theoretical Linguistics seg berber.

Seismikk ved Jan Mayen
For noen dager siden begynte Oljedirektoratet som meners seismikk-undersøkelser ved Jan Mayen. Etter planen skal det samles inn om lag 2000 kilometer seismikk i dette området. Arbeidet utføres av skipet «Nordic Explorer», og skal pågå fram til begynnelsen av august. Totalt skal det samles inn nær 30 000 kilometer seismikk i nordt sommer.

Fra optimisme til krise på kysten



Store forventninger
Norsk filetindustri bygger på for høye forventninger om suksess og velstand langs kysten, som det ikke er grunnlag for, mener forskere.

Bare smuler er igjen av den tidligere så stolte filetindustrien. For 100 filetbedrifter for 40 år siden, til bare 10 i dag.

Men fortsatt er det store forventninger til at filetindustrien skal holde opp bosettingen langs kysten. Resultatet er permanent krisestemning, mener flere forskere, som har studert utviklingen i norsk fiskeindustri fra etterkrigstiden og fram til i dag.

- Norsk filetindustri bygger på for høye forventninger om suksess og velstand langs kysten. Det er det ikke grunnlag for, og derfor går industrien fra krise til krise, sier forsker Edgar Henriksen ved Nofima.

Sammen med Bjørn-Petter Finstad og Petter Holm ved Norges fiskerihøgskole tar han for seg temaet i forskningsartikkelen «Fra krise til krise - forventninger og svik i norsk fiskerinæring.»

Yoga mot angst

Årligen på Svalbard blir fordelt ut en større mengde klima- og aktive data som kan brukes til å forstå mer om klimaet på Svalbard, og hvordan klimaet påvirker livet på øya.

Fordel av varmere klima

Årligen på Svalbard blir fordelt ut en større mengde klima- og aktive data som kan brukes til å forstå mer om klimaet på Svalbard, og hvordan klimaet påvirker livet på øya.

Kyst-Norges historie

Kyst-Norge skal nå få sin historie nedskrevet. I fem bind, med utgivelse i 2014, vil det bli fortalt om kystens historie fra 1814 til i dag. Hver bok vil bli på om lag 500 sider. Prosjektet er et samarbeid med blant andre universitetene i Tromsø, Bergen og Nord-Norge.

LØRDAG | quiz

1. Hva heter den nye anorgane grise-dikeni i «The Muppet Show»?
2. Hvilket nummer i rekken er det kvadrerte femtallet?
3. Hva er stør?
4. Hvilken kommune er den mest folketette av de norske kommunene derom i sør bort fra bykommuner?
5. Hvor gammel ble Adolf Hitler?
6. Hva er flyvetitt til Finbeck?
7. Hva er Foucault?
8. Hvem er yngst av de originale Gtarkarakterene?
9. Kan Gjerdeby i Norge bli senere kinnlagte skulptur.
10. Hvilken startspisepott hadde hun på 90-tallet?
11. Hva kalles den delen av tre som befinner seg under jorden?
12. Hvem er nestleder i Fremstidspartiet og leder av justisdepartementet på Østlandet?
13. Hva var det vanlig å oppbevare på et stabbur?
14. Hvem var Gjerdeby forlovede?
15. Kjerner du et navn på dagene fra 23. juli til 23. august?
16. Hva er en balmanningspott?
17. Hva kalles den som mener med røtt i en tekstmelding?
18. Hva måler en løsbelt?
19. Hva var det kvadrerte?
20. Churchill har alle hørt om, men hva står «i» i Winston's Churchill for?
21. Hvor mange sykler påstår Kåre Melua det er i Beip?
22. Hvilket fiske legger kende?
23. Hvor mediet. Nøse de Shud fra Gud?
24. Hvilken vinter kommer før verdens undergang, Ragnarok, i norrøn mytologi?
25. Er det skummelt å spise rød grøstevort?
26. Hvor mange kommuner består Lofoten av?
27. Hvem fikk Nobels fredspris sammen med Alva Myrdal i 1957?
28. Hvem ga ut albumet «Latter From Eggs» i 2008?
29. Hvilken datter av Frankrike nappet?
30. Hva heter tidligere Nibels praktiske vers som ifølge sangeren «Kjærlighet og Karlsons lim» kan vente seg og opp?
31. Hva heter hovedstaden i Armenia?
32. Hvor mye er en ant?
33. Hva het Tolstoj, fylte fram til 1919?
34. Hvilken svensk forfatter skrev den tidligste sagelike danske ungdomsboken «Dårflasker & Dunder»?
35. Kan du nevne minst to av de tre som har nådd toppen på Mount Everest?
36. Du husker kanskje «Riddar» som gjorde karer til bilten. Du er god hvis du husker «Riddar» kalle nam?
37. Kjøper du et mer folketett navn på østlandet?
38. Hvilket år debuterte John Carver på A-landspil i fotball?
39. Hvem spilte fru Hirst i «Ull Skinnakkerter»?
40. Hvilket fiske legger Vanylven kommune?
41. Hva kalles en harniss?
42. Hvilket fiske legger Vanylven kommune?
43. Kan du si fem ord for omstilling av en?
44. Hvor høyt er hvis du går inn på www.hs.no på ettermiddag?
45. Hvilke fornavn har nummering 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100?

Svarnøylene er hermet fra de opplysningene av Bjørn-Petter Finstad, Petter Holm

1. Hest
2. 25
3. Hest
4. Oslo
5. 12
6. Hest
7. Hest
8. Hest
9. Hest
10. Hest
11. Hest
12. Hest
13. Hest
14. Hest
15. Hest
16. Hest
17. Hest
18. Hest
19. Hest
20. Hest
21. Hest
22. Hest
23. Hest
24. Hest
25. Hest
26. Hest
27. Hest
28. Hest
29. Hest
30. Hest
31. Hest
32. Hest
33. Hest
34. Hest
35. Hest
36. Hest
37. Hest
38. Hest
39. Hest
40. Hest
41. Hest
42. Hest
43. Hest
44. Hest
45. Hest

© Nordlys

Uegnet som politikk

Morgenbladet. Publisert på trykk 08.06.2012. Side: 4.

Uegnet som politikk Forskerens dom over norsk fiskefiletindustri er hard:

«Norsk filetindustri bygger på for høye forventninger om suksess og velstand langs kysten. Det er det ikke grunnlag for, og derfor går industrien fra krise til krise.» Det er Edgar Henriksen ved Norges fiskerihøgskole som sier dette. Han og medforskerne Bjørn-Petter Finstad og Petter Holm fastslår også at filetindustrien er uegnet som politisk virkemiddel til å opprettholde bosetting og sysselsetting langs kysten.

© Morgenbladet

4 MORGENBLADET 8.-14. juni 2012

SAMFUNN



Uegnet som politikk
Forskerens dom over norsk fiskefiletindustri er hard. «Norsk fiskefiletindustri bygger på for høye forventninger om suksess og velstand langs kysten. Det er det ikke grunnlag for, og derfor går industrien fra krise til krise.» Det er Edgar Henriksen ved Norges fiskerihøgskole som sier dette. Han og medforskerne Bjørn-Petter Finstad og Petter Holm fastslår også at fiskefiletindustrien er uegnet som politisk virkemiddel til å opprettholde bosetting og sysselsetting langs kysten.

Tips? Innsp? Respsa?
Send e-post:
samfunn@morgenbladet.no

Ja til flere psykologer på trenerbenken
Førsteamanuensis Øyvind Kvalnes ved BI forteller oss hva vi ikke har å lære fra fotballen om ledelse. «Norske toppnære i fotball strever med å mestre helseelementene utfordringer innen ledelse. Et konkret eksempel er Vålerenga-trener Martin Andersens ledersats overfor den nigerianske spilleren Fagor Oguide. Oguide kom til Vålerenga for to år siden, og har fra første dag vært det som fotballfolk gjerne kaller et levende frøspåk. På 30 kamper har han pådratt seg 15 gule kort. De mange frisparkene kommer både laget og ham selv. Andersens har ikke klart å velde Oguide bort fra den brutale spillestilten. «Men det finnes håp, og det er Hønefoss-trener Leif Gunnar Smerud, utdannet psykolog. Laget hans greier seg bra. I tillegg greier og har til og med vunnet over Rosenborg. Konklusjon: «Faglig tingler på trenerbenken kompeniserer for fraværet av stjernespillere ut på banen.»

Miraklene Nav ikke kan utrette

Hva om religion likevel gir noen svar?



FRANK RØSSVICK

Jeg har aldri hatt så mye som en snev av gudene. Likevel har jeg vært interessert i religion så lenge jeg kan huske. På en måte er dette selvsagt ingen motsetning: Religionspotensial for undertrykkte og sidskveggette er levende og tryk. Når jordiske ledere tenker sin autoritet fra en høyere makt som i prinsippet ikke kan berøves, finnes det knapt grenser for bruk og misbruk av makt, hverken i familien eller i verden.

På den annen side har jeg også vært fascinert av kraften som kan ligge i en personlig guddetrol, en der imanen eller presten eller fiskeforfatteren i hoveden spiller en underordnet rolle. Jeg har truffet menn som var markomane og kinnmelle, som så «væste Jesus», og som deretter fikk livet sitt på skinner, slik at de nå er familiefeder med jobb og sinness. Dette er en form for mirakel selv ikke Nav kan bevise: trolik helvete ikke nåt støten en gang fungerer.

Hør er det utvilk om Jesus lever eller om folk bare innbilder seg det, noeget er at troen kan gi mennesker styrke til å takle problemer i sine liv.

Den personlige guddetrolen, den som ikke hansen uti kommunisator fra gudens angivelige sendefretter på jord, kreves at man finner noe på problemene i sitt eget hode i dialog med den kraften man tror på. Og så dette har to sider: Gudstoen kan gjøre mennesket i stand til passivt å godta lidelse – hjelp om at et liv etter døden blir bedre. Den mekanismen har mange jordiske forskere sagt godt av. Men den personlige guddetrolen gir også potensial til en grad av personlig autonomi og frihet som kanskje ikke kan finnes på andre steder.

I siste utgave av Tidsskrift for Den norske Isporfommning bidrar lege Eivind Meland og filosof Ole Jacob Madson med artiklet «Møte med det hellige i klinisk praksis». Meland forteller her om en episode fra sitt legeliv. En kvinnelig pasient

med sterke plager satt der. Det gjorde også en legemiddelløst, utprøvet som det sågende observant. Meland ha kvinnens helseforholdene hva som hadde vært betydningfullt for hennes mestings- og funksjonene det halvannet året hun hadde konsulert fastlegen.

«Gud er blitt mer levende for meg», sa kvinnens, ikke fra hendene og fremst dem som en skål. «Ni helvete jeg i Gud kender på en tryggete måte. Jeg trodde jeg visste hva skolep betydde, men nå har jeg fått en grunnleggende forståelse av hva det betyr å skolep. Jeg har endelig begynt å finne kilde til energi og livskraft i livet mitt. Ikke medisinsk meg. Hans [Meland] har aldri pådratt meg noe som helst. Han har bare spurt meg.»

«Du vet jo at jeg ikke tror på en ekstern guddom i tilværelsen. Jeg pleier å kalle meg for kristen induane og slapp-buddhist», skjøt Eivind Meland inn.

«Du vet at heller ikke jeg tror på en uten Gud», svarte kvinnens.

Meland og Madsons artikkel er en kommentar til et moderne, men for langt klinisk tema. Legene i rike land rennes ned av folk som forlanger utredning, diagnostisering og behandling for selv det minste ubehag, eller mistanke om fremtidig sykdom. Dette fører til et enormt press på velferdstjenester: Behovet for personell er ubegrenset, utgiftene til medisiner og teknologi skyter i været, sykforværet er høyt og stadig flere yngre mennesker ender på uføretreg.

Temaet var opppe på et fiskekonferanse i Civita i første uke, og da handlet det om politikk: Hvordan byrte styrket?

Forslaget fra Høyres tidligere stortingsrepresentant, brologen Inge Lønning, var å halvere antall legene i Norge, og så sette et tak, for på den måten å kvitte etterpaselen. Andre i panelet ville kaste handt i forbyggeprogrammer, fordi disse skaper usikkerhet og ofte falsk sykdom. Etter andre ville pasientengasjementenes og legemiddellindustriens makt til livs.

Et annet perspektiv gis av idelhistorikeren Monica Wegling ved NTNU universitetet i Trondheim. I sin doktorarhandling fra i for, «Kulturmenneketts byrde og sykdommens selvliges», tar hun utgangspunkt i Sigmund Freud's klassiske verk Liebhaget i kultoren fra 1910. Hilde psykologens for fordrer moderne samfunn at mennesker undertrykker naturlige drifter, begjær og og tar seg sammen, samtidig som de stadig minnes sin autotom overmakt og knipsene skjøpelig. Tilværelsen er forfødelig, mente Freud, og ubehaget måtte enten overvinnes eller dempes.

Tidligere kunne folk bruke religion tro som livsmedel, noe Freud også påpekte. Wegling mener at for eksempel praksisen med screening for brystkreft har noe av den samme funksjonen i moderne, sekulariserte samfunn. Folks ubehag lindres av å få utredning og behandling selv om de egentlig er friske.

I stedet for å gjøre helvete til den nye religionen foreslår Meland og Madson å gi religionen en rennesane, skolepene



© Illustration: Arne Rindal

Krisen som ikke tar slutt

Kyst.no. Publisert på nett 06.06.2012 08:25.

- Norsk filetindustri bygger på for høye forventninger om suksess og velstand langs kysten.

Det er det ikke grunnlag for, og derfor går industrien fra krise til krise, sier forsker Edgar Henriksen i Nofima

Til tross for rekordfangster i fiskeflåten er det ingen utsikter til bedre tider for fiskeindustrien på land.

- Filetindustrien står i et konstant spenningsforhold der det forventes at industrien skal holde oppe bosettingen langs kysten, samtidig som de skal være konkurransedyktige aktører i et globalisert fiskevaremarked. Etter vår mening er ikke filetindustrien egnet som politisk virkemiddel, sier Henriksen i en pressemelding.

Sammen med forskerkolleger har han studert utviklingen i norsk fiskeindustri fra etterkrigstiden til i dag.

Samfunnsansvar

Etter krigen hersket bred politisk enighet om en strategi for modernisering og industrialisering av Nord-Norge generelt, og Finnmark spesielt. Dermed satset man stortilt på filetindustri, som ble bygd opp med sterk offentlig støtte.

- Dette prosjektet bidro til å etablere en slags samfunnskontrakt der det offentlige, med filetindustrien og tilhørende trålere, ble stående som garantist for sysselsetting og bosetting i distriktene, forteller Henriksen.

Nedgangstider

Optimismen fra etterkrigstiden står i sterk kontrast til den vanskelige situasjonen de siste tiårene. På førti år er antall norske filetbedrifter redusert fra 100 til 10. Dette skyldes en rekke faktorer, både konkurranse i markedene, bortfall av subsidier, endringer i leveringsplikten for trålerne, globalisering og høye kostnader.

Selv om rammebetingelsene er helt andre nå enn



ved starten, er ikke forventningene om filetindustrien som samfunnsbærende sektor forandret. Det hersker fortsatt en oppfatning om at fiskeindustrien skal sørge for sysselsetting og bosetting langs kysten, mens kravene til effektivitet og konkurransekraft i internasjonale markeder blir stadig sterkere.

- Det er avviket mellom forventninger og realiteter som gjør at krisen i filetindustrien blir permanent, mener forskerne.

Edgar Henriksen har sammen med Bjørn-Petter Finstad og Petter Holm fra Norges fiskerihøgskole

skrevet en artikkel til neste nummer av Økonomisk fiskeriforskning med tittelen Fra krise til krise forventninger og svik i norsk fiskerinæring. Artikkelen kan du laste ned via lenken til høyre.

Forskningen finansieres av Fiskeri- og havbruksnæringens forskningsfond (FHF).

06.06.12 kl 07:36

© Kyst.no

Se webartikkelen på <http://ret.nu/odPd8b8h>



- Filétindustrien vil fortsette å dø ut

NRK Troms og Finnmark. Publisert på nett 05.06.2012 12:05.
 , harald stavseth.

Gammel storhet for fall: Etter flere tiår med stortilt produksjon, er nedgang nå trenden i fiskeindustrien. Foto: Thor Werner Thrane/NRK
 Nedgangen ser ikke ut til å flate ut, ifølge forsker.

Den langsomme forvitningsprosessen vi ser nå, kommer til å fortsette, sier forsker Edgar Henriksen ved Nofima.

Han er sikker på at den norske fiskeindustrien nå nærmest ligger på sotteseng.

Slutten på en era

I over 50 år har man ment at stortilt produksjon av torskefilet skal sørge for vekst og velstand langs kysten, spesielt her i Nord-Norge.

Flere hundre milliarder skattekroner har blitt sprøytet inn i næringen, helt frem til for 10 år siden, da det ble forbudt. Men også andre land gjorde det samme, og markedet ble mettet på torsk.

Så lenge du kunne subsidiere denne industrien over Hovedavtalen, så gikk det for så vidt greit. Men også da hadde man problemer, sier Henriksen.

Taper terren

Lokale, regionale og nasjonale politikere har generasjon etter generasjon bygd opp forventninger om at velstand og lykke langs kysten skulle bygges på en stor og sterk filetindustri.

Den er etablert med så mye politisk prestisje at den har en slags samfunnskontrakt.

Det vi mener er viktig å ta opp til debatt, er hvor godt egnet filétindustrier er som et politisk virkemiddel. Vi er sterkt i tvil om den er det, sier Henriksen.

© NRK Troms og Finnmark

Se webartikkelen på <http://ret.nu/VvjaNjeC>



Kvaliteten på fisk synker

Finnmarken. Publisert på trykk 25.05.2012. Seksjon: General. Side: 6. Del: 2.

Statlig kontroll kan være nødvendig for å sikre at Norge produserer fisk av høy kvalitet. Dette ble luftet på årsmøtet i Norges Kystfiskarlag.

Forsker Edgar Henriksen fra Nofima sa på møtet at det gjennomsnittlige kvalitetsnivået på fanget fisk er på vei ned. Mens krokfanget fisk gir best kvalitet, og garn og snurrevad gir dårligere kvalitet, er det likevel garn og snurrevadfangstene som øker.

© Finnmarken

6 Fredag 25. mai 2012 FINNMARKEN NÆRSKINGSLIV

Tjente godt på mer vind
 Det er penger å tjene på vindkraft. Finnmark Rensværselskap, som samarbeider med Finnmark Kraft om utbygging av vindkraft i Finnmark, fikk et godt resultat i gårns årlige kvartalsrapport på 87 millioner kroner for mer enn dobbelt så høyt som året før. Mer vind, et utslagsløst utvalg på investeringer. Finnmark Rensværselskap har fire vindparker i Skotland og to i Sverige.

Nilsen velger bort Hasvik
 Rensværselskapet har kommet til å bli et godt sted å jobbe for Norge. Fiskeridirektøren, som etter 12 år i et styre som Trondheimsregionen, kan det bli en utstilling i borte seg fra Hasvik. Samtidig har og flere mange venner og kjente på Sunnamø, og Alcauld er en by som passer oss godt, sier Nilsen til Fiskeridirektøren.

Kvaliteten på fisk synker
 Statlig kontroll kan være nødvendig for å sikre at Norge produserer fisk av høy kvalitet. Dette ble luftet på årsmøtet i Norges Kystfiskarlag. Forsker Edgar Henriksen fra Nofima sa på møtet at det gjennomsnittlige kvalitetsnivået på fanget fisk er på vei ned. Mens krokfanget fisk gir best kvalitet, og garn og snurrevad gir dårligere kvalitet, er det likevel garn og snurrevadfangstene som øker.

NYBILSALGET 2011
Brukte 1,2 milliarder

Finmarkningene spenderer mer enn 1,2 milliarder kroner på bilkjøp og verkstedtjenester i 2010. Det viser Finnmarkens næringslivs gjennomgang av forhandlernes regnskapsstall. Vilger Madsen

De største bilkjøperne gikk til kjøp av ny bil. Folk bruker i Finnmark skillett på 124 nye personbiler og 20 nye varebiler i løpet av 2010. I fev var de enda mer spendende. Da ble det registrert 133 nye personbiler og 446 nye varebiler.

Men bilhandlert er ikke den mest lukrative bransjen man kan være på. Det samlede overskuddet for handlere og verksteder ble mer enn doblet fra prosent av omsetningen. Ni av 30 handlere avsluttet 2010 med underskudd for året.

Vokser i Alta
 Markedsandelen kan dessuten flytte seg fort. Alta Motorsenter som i 2010 var fremst blant handlere, har nå tatt seg opp til andreplass i 2011. Selskapets driftsinntekter vokste med hele 55 millioner kroner fra 2010 til 2011. De endte opp på 155 millioner kroner.

Alta Motorsenter gjorde Kia til det mest solgte bilmerket i Alta i 2011, men det var ikke hovedårsaken til den sterke omsetningen. Et nytt signert av Mercedes-Benz og Peugeot bidro mest.

Kia til sørflykt
 Vi har jobbet med Kia i 16 år og er godt fornøyd med salget også til langt i år. Med Peugeot og Mercedes-Benz i tillegg, har vi et bredt og godt utvalg, sier daglig leder Ole Steinar Østing i Alta Motorsenter. Selskapet har investert 20 millioner kroner i nytt verksted for å kunne yte service til den voksende kundekretsen.

Kia, som importører av Bertel O. Steen, ble nemlig å kjøpe i fra Finnmark i løpet av kort tid. Selskapet i Alta har fire importører til å selte en forhandler i sørflykt.

Fra minime til pluss
 Bertel O. Steen som også er importør av Peugeot og Mercedes-Benz, har all grunn til å være tilfreds med utviklingen i Finnmark.

Merkeforhandleren Star Antoon i Hammerfest vurderte resultat fra mai som et pluss i 2011.

Vi har hatt markeder med oss, sier daglig leder Frank Erikson. Erikson har jobbet med Star Antoon siden 2006 og har alltid både synkende salg og negativ regnskapstall. På fire år har de blitt mer enn dobbelt.

Foto: Vilger Madsen

Møter kystfiskerne

Lofotposten. Publisert på nett 18.04.2012 17:06.

Fiskeriminister Lisbeth Berg-Hansen vil være tilstede under landsmøtet til Norges Kystfiskerlag.

Lisbeth Berg-Hansen Foto: Knut Johansen
Mandag var fiskeriminister Lisbeth Berg-Hansen en av fire ministre som var i Svolve i forbindelse med konferansen `Framtid i Nord`. I mai kommer hun tilbake til Svolve. -Det er i forbindelse med landsmøtet til Norges Kystfiskerlag som holdes i Svolve 3. og 4. mai at fiskeriministeren kommer, skriver Norges Kystfiskerlag på sine hjemmesider.

På landsmøtet står blant annet reguleringer og flåtestruktur på programmet og fiskeriministeren skal ha en innledning om temaet. Forsker Edgar Henriksen fra Nofima skal også holde et innledningsforedrag over samme tema.

Advokat Knut Pedersen vil informere om erstatningsoppgjør for fiskere ved yrkesskade. Statsviter Bente Åsjord skal holde et foredrag om `Kampen om havarealene`.

© Lofotposten

Se webartikkelen på <http://ret.nu/o7oQvRcx>

The screenshot shows a news article on the Lofotposten website. At the top, there are several promotional banners: 'Friskhuset Svolve og Leknes trenger 15 personer til en uformell versjon av slankekrigen', 'SLANKE krigen', and 'Kjøp 117 for 100'. Below the banners is a navigation menu with categories like 'Frisshuset', 'Kystposten', 'Nyheter', 'Sport', 'Fiske', 'Sjått', 'Helse', 'Reiser', 'Eiendom', 'Eiendom', 'Eiendom', and 'Helse'. The main image is a portrait of Lisbeth Berg-Hansen, Minister of Fisheries, wearing glasses and a red scarf. Below the image is the headline 'Møter kystfiskerne' and a sub-headline 'Fiskeriminister Lisbeth Berg-Hansen vil være tilstede under landsmøtet til Norges Kystfiskerlag.' The article text is partially visible, starting with 'Mandag var Fiskeriminister Lisbeth Berg-Hansen en av fire ministre som var i Svolve i forbindelse med konferansen `Framtid i Nord`.' To the right of the article, there are several sidebar advertisements: 'Skal vi betale dine kredittkort og smålån?' with a 'Kan du spare 40774,-' offer, 'Slipper nå å betale' for a service, 'Bortviste løve' with a photo of a dog, and 'Mediahuset Novas' with social media links. At the bottom of the page, there is a large advertisement for 'Mageproblemer?' featuring the text 'Professorens forskning kan hjelpe deg' and a small photo of a person.

Baner vei for norske reker

Troms Folkeblad. Publisert på nett 08.04.2012 09:22.
Vidar Bjørkli.

Klikk for større bilde Disse rekene kan gi Midt-Troms to store rekeprodusenter innpass i flere viktige markeder. Årsaken er at rekene er fisket i Barentshavet.

Det norske rekefisket i dette havområdet er nå MSC-sertifisert, det vil si at fisket og bestanden er garantert å være bærekraftig.

For Stella Polaris i Kårvikhamn og Coldwater Prawns i Senjahopen, som er Norges største produsenter av kaldtvannsreker fra Barentshavet, innebærer dette at de kan utstyre produktene sine med et miljømerke og bruke MSC-sertifiseringen for det den er verdt i markedsføringa og salget.

Flere supermarkedkjeder, spesielt i Tyskland, krever at sjømaten de kjøper skal være godkjent av MSC.

Forsker Edgar Henriksen i Nofima har deltatt i gruppa som har arbeidet med å sertifisere rekefisket. Hans oppgave har vært å undersøke om det norske forvaltningsregimet av rekefisket tilfredsstillt kravene til Marine Stewardship Council (MSC).

- Konklusjonen er at rekebestanden i kalde farvann er i utmerket form, at utnyttelsesgraden er moderat til lav og at virkningene av dette fisket på andre arter og økosystemet i Barentshavet er begrenset, sier Henriksen, ifølge Nofimas egen nettside.

Det er Det norske Veritas som har foretatt sertifiseringen på vegne av Norges Sjømatråd.

Rekeproduksjon. Her fra Coldwater Prawns fabrikk i Senjahopen. Foto: Vidar Bjørkli

© Troms Folkeblad

Se webartikkelen på <http://ret.nu/c63MHZkA>

The screenshot shows the homepage of the Troms Folkeblad website. At the top, there is a navigation bar with the site's name and various menu items. Below this, there is a large banner for a travel agency with the headline 'Skal du ut og reise?'. The main article is titled 'Baner vei for norske reker' and features a large image of a worker in a factory setting handling a large quantity of pink shrimp. The article text discusses the MSC certification of Norwegian cold-water shrimp. To the right of the main article, there is a sidebar with several smaller news snippets, each with a small image and a headline. At the bottom of the page, there is a large advertisement for the Kia Sportage SUV, showing the car in a dark setting with the text 'NYE KIA SPORTAGE fra kun 259 600,-'. Below the advertisement, there are more news snippets, including one about a fishing boat and another about a local event.



Reker fra nord kan innta europa

VG R. Publisert på trykk 07.04.2012. Side: 8-9.
Del: VG.

Norske reker fra Barentshavet kan være i ferd med å innta europeiske matbord. Det kan bli sluttresultatet etter at det norske rekefisket i Barentshavet nå er blitt sertifisert som bærekraftige.

- Konklusjonen er at rekebestanden i kalde farvann er i utmerket form, at utnyttelsesgraden er moderat til lav og at virkningene av dette fisket på andre arter og økosystemet i Barentshavet er begrenset, sier forsker Edgar Henriksen i Nofima. Hans oppgave har vært å undersøke om det norske forvaltningsregimet av rekefisket tilfredsstiller kravene til Marine Stewardship Council (MSC). MSC har så langt etablert seg som det viktigste merket for fiskeindustrien. Flere supermarkedkjeder, spesielt i Tyskland, krever at sjømaten de kjøper skal være godkjent av MSC, skriver Forskning.no.

Bildetekst: Foto: TERJE BRINGEDAL

© VG



Norsk rekefiske er bærekraftig

Forskning.no. Publisert på nett 28.03.2012 05:12.

Det norske rekefisket i Barentshavet er nå sertifisert som bærekraftig. Sertifiseringen kan gi norske reker innpass i flere viktige markeder.

Wilhelm Andreas Solheim
Kommunikasjonsrådgiver

Onsdag 28. mars 2012 I samarbeid med Nofima

Sertifiseringen kan gi norske reker innpass i flere viktige markeder. (Foto: Frank Gregersen/Nofima)

Det er Det norske Veritas som har foretatt sertifiseringen på oppdrag av Norges sjømatråd.

Konklusjonen er at rekebestanden i kalde farvann er i utmerket form, at utnyttelsesgraden er moderat til lav og at virkningene av dette fisket på andre arter og økosystemet i Barentshavet er begrenset, sier forsker Edgar Henriksen i Nofima.

Han har deltatt i gruppen som har arbeidet med å sertifisere rekefisket.

Rekefisket fikk tre vilkår for sertifiseringen. Blant annet at fangstkontrollregelen blir bedre. Det vil si at myndighetene sørger for at det finnes klare prosedyrer på hvilke tiltak som må settes i verk om bestanden minker vesentlig, sier Henriksen.

Hans oppgave har vært å undersøke om det norske forvaltningsregimet av rekefisket tilfredsstillende til Marine Stewardship Council.

Bærekraft og miljø

Arktiske reker. (Foto: Frank Gregersen/Nofima)
Marine Stewardship Council (MSC) er et sertifiseringsorgan som har utviklet en miljøstandard for bærekraftige fiskerier.

Organisasjonen har laget et miljømerke som produsentene kan bruke på produktene sine når de er sertifisert.

Merkene garanterer for at sjømaten er produsert på en bærekraftig måte og at fisken kommer fra bærekraftige bestander.

Strengt supermarkedkjeder

The screenshot shows the 'forskning.no' website interface. At the top, there's a search bar and navigation links. The main content area features an article titled 'Norsk rekefiske er bærekraftig' with a sub-headline 'Det nordiske rekefisket i Barentshavet er nå sertifisert som bærekraftig'. The article text discusses the certification by MSC, the role of Veritas, and the impact on the market. There are several images of shrimp and a sidebar with related news items. The page also contains various advertisements and a search bar.

MSC har så langt etablert seg som det viktigste merket for fiskeindustrien. Årsaken er at merket har oppnådd sosial aksept og legitimitet blant mange industrielle kunder, og flere supermarkedkjeder krever at sjømaten de kjøper skal være godkjent av MSC. Spesielt er det slik i Tyskland.

Norske selskaper som selger sjømat til Europa må forholde seg til et hav av forskjellige miljømerker og krav. Et forskning-sprosjekt viser at det er store forskjeller mellom landene som

importerer norsk sjømat, når det gjelder bruk av miljømerker og hvilke kriterier som er viktigst.

Begrepet bærekraft står sentralt, men mange legger flere perspektiver i begrepet enn vi er vant med, sier forskningssjef Frode Nilssen i Nofima.

© Forskning.no

Se webartikkelen på <http://ret.nu/w7zpnrqr>

Rekefisket MSC-sertifisert

Kyst.no. Publisert på nett 23.03.2012 07:06.

Det norske rekefisket i Barentshavet er nå MSC-sertifisert som bærekraftig. Sertifiseringen kan gi norske reker innpass i flere viktige markeder.

Forsker Edgar Henriksen i Nofima har deltatt i gruppen som har arbeidet med å sertifisere rekefisket. Hans oppgave har vært å undersøke om det norske forvaltningsregimet av rekefisket tilfredsstiller kravene til Marine Stewardship Council.

- Konklusjonen er at rekebestanden i kalde farvann er i utmerket form, at utnyttelsesgraden er moderat til lav og at virkningene av dette fisket på andre arter og økosystemet i Barentshavet er begrenset. Rekefisket fikk tre vilkår for sertifiseringen. Blant annet at fangstkontrollregelen blir bedre. Det vil si at myndighetene sørger for at det finnes klare prosedyrer på hvilke tiltak som må settes i verk om bestanden minker vesentlig, sier Henriksen i en pressemelding fra Nofima.

Bærekraft og miljø Marine Stewardship Council (MSC) er et sertifiseringsorgan som har utviklet en miljøstandard for bærekraftige fiskerier. Organisasjonen har laget et miljømerke som produsentene kan bruke på produktene sine når de er sertifisert.

Merkene garanterer for at sjømaten er produsert på en bærekraftig måte og at fisken kommer fra bærekraftige bestander.

MSC har så langt etablert seg som det viktigste merket for fiskeindustrien. Årsaken er at merket har oppnådd sosial aksept og legitimitet blant mange industrielle kunder, og flere supermarkedkjeder krever at sjømaten de kjøper skal være godkjent av MSC. Spesielt i Tyskland. - Norske selskaper som selger sjømat til Europa, må forholde seg til et hav av forskjellige miljømerker og krav. Et forskning-sprosjekt viser at det er store forskjeller mellom landene som importerer norsk sjømat, når det gjelder bruk av miljømerker og hvilke kriterier som er viktigst. Begrepet bærekraft står sentralt, men mange



legger flere perspektiver i begrepet enn vi er vant med, sier forskningssjef Frode Nilssen i Nofima.

Nofima gjennomfører flere store forskningsprosjekter for å kartlegge betydningen av slike miljømerker, både når det gjelder profesjonelle innkjøpere i for eksempel

supermarkeder, og hvordan kundene i butikkene stiller seg til dem.

Det er Det norske Veritas som har foretatt sertifiseringen på oppdrag av Norges sjømatråd.

23.03.12 kl 07:00

© Kyst.no

Se webartikkelen på <http://ret.nu/jSStn8J>

For lite flink til å premiere fisk

Lofotposten. Publisert på trykk 07.03.2012.

Magnar Johansen. - magnar.johansen@lofotposten.no. Seksjon: Hav & havn.

Side: 6.

- Vi er for lite flink til å premiere god og straffe dårlig kvalitet, mener fiskekjøper Helge Haug.

Prioriteres kvantitet framfor kvalitet Er fiskekjøperne så redd for å miste leveranser at de ikke tør å straffe dårlig kvalitet med lavere pris?

En ny rapport fra forskningsinstituttet Nofima i Tromsø svarer langt på vei ja. Undersøkelsene har sett på sammenheng mellom redskapsvalg, fartøystørrelse, fangststørrelse og kvalitet. Funnene tyder på at kvaliteten blir dårligere:

Garn, snurrevad og not (for sei) er de redskapstypene som gir dårligst kvalitet, og har størst spredning i kvaliteten. Samtidig øker disse sine andeler av kystflåtens landinger.

Krokfanget fisk gir best kvalitet og minst variasjon i kvaliteten, men reduserer sine andeler av landinger i kystflåten.

Rapporten trekker fram muligheten fiskekjøperne har til å bruke prismekanismene til å fremme god kvalitet. En mulighet kjøperne i liten grad bruker.

- Også fiskere vi har snakket med er frustrert over at kvalitet knapt premieres. Og når fisk av ymse kvalitet «brytes» på land til samme pris, forsvinner motivasjonen til å levere kvalitet, sier forsker Edgar Henriksen ved Nofima.

- Vi er ikke flink i det hele tatt til å premiere god og straffe dårlig kvalitet. Det handler nok om at vi fiskekjøperne er redd for å miste båter, sier Helge Haug ved Nic. Haug AS på Ballstad.

Men han mener bildet bør nyanseres i forhold til leveranser.

- Min erfaring er at kvalitet ikke bare handler om størrelse på båtene. Vi har store båter som leverer mye fisk av god kvalitet, sier Haug.

Fiskekjøper John Berg ved L. Berg Sønner i Svolvær følger opp:

6 **Erfarings**

Hav & havn

SEND NINN TIPS OG BØRBRAG TIL: red@lofotposten.no TELEFON: 760 67 800

Råfisklaget møter fiskerne

Fire representanter fra Råfisklaget møter med fiskerne og det gjøres også i år. Fiskerne i vinter har representanter fra Norges Råfisklag møte med fiskerne i Vestre Slott, Rumborg og i Svolvær. Onsdag 13. februar er det fiskerne på Røst som...

For lite flink til å premiere fisk

- Vi er for lite flink til å premiere god og straffe dårlig kvalitet, mener fiskekjøper Helge Haug.

Magnar Johansen
magnar.johansen@lofotposten.no

landinger i kystflåten. Rapporten trekker fram muligheten fiskekjøperne har til å bruke prismekanismene til å fremme god kvalitet. En mulighet kjøperne i liten grad bruker.

— Også fiskere vi har snakket med er frustrert over at kvalitet knapt premieres. Og når fisk av ymse kvalitet «brytes» på land til samme pris, forsvinner motivasjonen til å levere kvalitet, sier forsker Edgar Henriksen ved Nofima.

— Vi er ikke flink i det hele tatt til å premiere god og straffe dårlig kvalitet. Det handler nok om at vi fiskekjøperne er redd for å miste båter, sier Helge Haug ved Nic. Haug AS på Ballstad.

Men han mener bildet bør nyanseres i forhold til leveranser.

— Min erfaring er at kvalitet ikke bare handler om størrelse på båtene. Vi har store båter som leverer mye fisk av god kvalitet, sier Haug.

Fiskekjøper John Berg ved L. Berg Sønner i Svolvær følger opp.

— Fiskekjøperne i Lofoten har verdensrekord i å bruke overpriset, usøst kvalitet. Når det gjelder kvalitet på fisk, handler det i stor grad om mentaliteten i styrehuset, ikke størrelsen på båten, mener Berg.

— Der spørsmål er om landingsrapporten. At det ikke foregår diskusjoner på et av generelt kvalitetsbevis og fiskeriet gir et vedtak gjennom hele verdikjeden.

De som kjøper tør, «alt og først fisk» har en verdier kvalitet. En den mindre bra opplyst vil være pris. Kvalitet betyr seg, sier Berg og Haug som er medlemmer i Fiskekjøperne Forening.

— Det vi ser er at kvalitet har betydning, men vi ser ikke hvor mye betydning den har for vedtak kjøperne. Det skal vi forske mer på. Det vi ser i markedet er at fisk og skilting fra Island opplyst høyere pris enn norsk, sier Edgar Henriksen.

- Har kjøperne og selgerne å være og lære av hverandre?

— Svaret må bli ja. Men det er selvsagt nyanser. Men større kystfiskebåter med kverner på tank, rids, mikser og sei, tar ofte tørket vorte på tank. Derfor det fort kvantitet og ikke kvalitet, mener fiskekjøperne som er fra Hønsingene.

I rapporten trekkes flere tilfelle fram som mulig for å fremme kvalitet. Blant annet begrensning på maskinvalg, og reguleringer som favoriserer line og jukse. Og begrensning fangststørrelse og fra tekniske hjelpemidler fangstene har til en kvalitetsmessig god håndtering av fangsten.

Først må slike grep kunne gjennomføres. Blant annet, og fangststørrelse blir for høy i forhold til gressene. Da må vi vite om kvalitet premieres i markedet. Vi håper rapporten stimulerer til debatt i meningen, sier Henriksen.

FAKTA

■ Nofima i Tromsø er Europas største institutt for arbeidsforskning innen fiskeri, akvakultur og mat.

■ Fiskekjøperne Forening mener rapporten behøver at studier og avvikelløst har fått til dårlig kvalitet på fisk.

■ Foreningene for fiskere og kjøperne i Lofoten og Vesterålen se kontaktopplisten i sammenheng med fiskekjøperne som leverer.

34,5 kilo stoppet vekt på 34 kilo som kjøper 1000 pund og 1000 pund som kjøper 1000 pund og 1000 pund som kjøper 1000 pund.

34,5 kilo stoppet vekt på 34 kilo som kjøper 1000 pund og 1000 pund som kjøper 1000 pund og 1000 pund som kjøper 1000 pund.

34,5 kilo stoppet vekt på 34 kilo som kjøper 1000 pund og 1000 pund som kjøper 1000 pund og 1000 pund som kjøper 1000 pund.

- Fiskekjøperne i Lofoten har verdensrekord i å betale overpris, uansett kvalitet. Når det gjelder kvalitet på fisk, handler det i stor grad om mentaliteten i styrehuset, ikke størrelsen på båten, mener Berg.

De er spørrende til en konklusjon i rapporten: At det ikke foreligger dokumentasjon på at en generell kvalitetsheving av råstoffet gir økt verdiskaping gjennom hele verdikjeden.

- De som kjøper tørr-, salt og fersk fisk hos oss vurderer kvaliteten. Er den mindre bra oppnår vi lavere pris. Kvalitet betaler seg, sier Berg og Haug som er medlemmer i Fiskekjøpernes Forening.

- Det vi vet er at kvalitet har betydning, men vi vet ikke hvor stor betydning den har for verdiskapningen. Det skal vi forske mer på. Det vi ser i markedet er at fersk fisk og saltfisk fra Island oppnår høyere pris enn norsk, sier Edgar Henriksen.

- Har kjøp og salg av kvoter og færre og større båter ført til dårligere kvalitet?

- Svaret må bli tja. Men det er selvsagt nyanser. Men større kystfiskebåter med kvoter på torsk, sild, makrell og sei, tar ofte torskekvoten på kort tid. Da blir det fort kvantum og ikke kvalitet, mener forskeren som er fra Henningsvær.

I rapporten trekkes flere tiltak fram som mulig for å fremme kvalitet. Blant annet begrensning på redskapsvalg, og reguleringen som favoriserer line og juksa. Og begrense fangststørrelse ut fra tekniske hjelpemidler fartøyene har til en

kvalitetsmessig god håndtering av fangsten.

- Først må slike grep konsekvensutredes. Blant annet om fangstkostnadene blir for høy i forhold til gevinsten. Da må vi vite om kvalitet premieres i markedet. Vi håper at rapporten stimulerer til debatt i næringen, sier Henriksen.

FAKTA

Nofima i Tromsø er Europas største institutt for anvendt forskning innen fiskeri, akvakultur og mat.

Fiskekjøpernes Forening mener rapporten bekrefter at struktureringen av fiskeflåten har ført til dårligere kvalitet på råstoffet.

Foreningen ber fiskeri- og kystminister Lisbeth Berg-Hansen se konklusjonene i sammenheng med fiskeripolitikken som føres.

34,5 kilo stoppet vekta på. Det var snurrevadbåten «Baasgrunn» fra Napp som fikk den utenfor Vesterålen.

Bildetekst: Juksafangst leveres ved Ramberg Fisk. En ny rapport viser til at fiskekjøperne er for lite flink til å premiere fisk av god kvalitet. |Sverre og Anna med kaffetorsken på 34 kilo som skipper Hallvard Bendiksen og resten av mannskapet på «Reinefangst» fikk ved Røst. |Kjell-Terje Einarsen med kaffetorsken på 32 kilo som han og resten av mannskapet på garnbåten «Ny-Trofast» fikk poå Yttersia. |William Nygård med kaffetorsken på 34 kilo som han og resten av mannskapet på «Jenegga» fikk utenfor Vesterålen.

© Lofotposten

Juksafiskerne best på kvalitet

Finnmarken. Publisert på trykk 24.02.2012. Seksjon: General. Side: 9.

Krokfanget fisk fra små fartøy både holder høyeste kvalitet og varierer minst i kvalitet, men likevel reduseres disse fangstene, skriver Nofima på sin hjemmeside.

Forsker Edgar Henriksen har sett nærmere på redskapsvalg, fartøystørrelse, fangststørrelse og kvalitet. Han har gjort funn som tyder på at kvaliteten på fisken har blitt dårligere og at det kan skyldes struktureringen av fiskeflåten.

© Finnmarken

Finmarken
Publisert 24. februar 2012 9

debat

Vilkommen med til møtet! Skriv kort, og maks 3000 tegn. Redaksjonen må ha fullt navn, adresse og telefonnummer, også hvis du skriver under signatur. Brevleg kan forkortet. Epost: debat@finnmarken.no

I forfatteren

Hva skal du gjøre i helga?

Sats på mudring og flytebrygger i Berlevåg fiskerihavn



Utlagging av havna i Berlevåg til å høyeste provint, og mudring av andre havn må komme først, skriver styret.

1. februar 2012 ble Berlevåg fiskerihavn på nytt presentert i anslutt til en planleggings- og opplysnings- og informasjonstiltak. Forrige gang Berlevåg var på programordenen var i 1993 men vi har dessverre ikke opplysnings- og informasjonstiltak på gang. Tiltaket i Berlevåg inneholder informasjon om planlegging og opplysnings- og informasjonstiltak for Berlevåg fiskerihavn. Tiltaket inneholder informasjon om planlegging og opplysnings- og informasjonstiltak for Berlevåg fiskerihavn. Tiltaket inneholder informasjon om planlegging og opplysnings- og informasjonstiltak for Berlevåg fiskerihavn.

I 1988 var det registrert over 3000 fartøyer i Finnmark. I 2008 var tallet under 1000, og det er en nedgang på 67 prosent siden 2000. Det var registrert 1252 berlevå- og delidafiskere i Finnmark i 2008. Det er en nedgang på 39 siden 2000. Hvor står vi Berlevåg i denne statistiske sammenheng? Fra 1994 til 2008 var det registrert på 54 fartøyer, og bare fra 2000 til 2008 var det 15 prosent færre registrerte fartøyer. Siden 2008 er det registrert 29 registreringer i Berlevåg og delidafiskere i Finnmark. Det er registrert 56 berlevå- og delidafiskere i 2008, det er 31 prosent færre enn i 2000 (Finnmarksstatistikk 2010).

Årsakene er komplekse. Men en viktig årsak er at fiskerihavnen er for liten til å ta imot alle de fiskerihavnen som er i berlevåg. Dette er en utfordring som må løses. Dette er en utfordring som må løses. Dette er en utfordring som må løses.

Paradoksvis er det Berlevåg fiskerihavn som er den største utfordringen. Dette er en utfordring som må løses. Dette er en utfordring som må løses. Dette er en utfordring som må løses.

Dette er viktigere enn noe annet at vi klarer å opprettholde aktiviteten og utvidelse av fiskerihavnen. Dette er viktigere enn noe annet at vi klarer å opprettholde aktiviteten og utvidelse av fiskerihavnen. Dette er viktigere enn noe annet at vi klarer å opprettholde aktiviteten og utvidelse av fiskerihavnen.

I forfatteren

Hva skal du gjøre i helga?

NETTE LOPREN (45)
Leder i Berlevåg fiskerihavn. Vårer
- Jeg skal være sammen med familien og kanskje en tur på fjellet. Jeg skal være sammen med familien og kanskje en tur på fjellet. Jeg skal være sammen med familien og kanskje en tur på fjellet.

LINDA GÅRVI (25)
Fiskerihavnen. Vårer
- Jeg skal være sammen med familien og kanskje en tur på fjellet. Jeg skal være sammen med familien og kanskje en tur på fjellet. Jeg skal være sammen med familien og kanskje en tur på fjellet.

AGGER SVANE DANIELLOFF (14)
Fiskerihavnen. Vårer
- Jeg skal være sammen med familien og kanskje en tur på fjellet. Jeg skal være sammen med familien og kanskje en tur på fjellet. Jeg skal være sammen med familien og kanskje en tur på fjellet.

Fagskolen i Kirkenes – utsatt eller skadeskutt?

1. februar ble det påbegynt et arbeid for å etablere Fagskolen i Kirkenes innen utgangen av 2012. Dette er en utfordring som må løses. Dette er en utfordring som må løses. Dette er en utfordring som må løses.

I januar 2011 utpekte fylkesrådet et styre som styrer arbeidet med oppstarten av fagskolen. Dette er en utfordring som må løses. Dette er en utfordring som må løses. Dette er en utfordring som må løses.

15. januar ble det påbegynt et arbeid for å etablere Fagskolen i Kirkenes innen utgangen av 2012. Dette er en utfordring som må løses. Dette er en utfordring som må løses. Dette er en utfordring som må løses.



Dårligere kvalitet på norsk fisk

NRK Nordland. Publisert på nett 05.02.2012 18:11.

MISTER SITT GODE RYKTE: I følge en fersk forskningsrapport fra Nofima går det nedover med kvaliteten for norsk fisk. Her fra det tradisjonsrike Lofotfisket utenfor Røst.

Foto: Berit Roald/Scanpix

En av Norges viktigste eksportartikler kan få et dårlig rykte. Tidspress og moderne fangstmetoder får skylda. Fakta - Lofotfisket

Foto: Børretzen, Sverre A. Foto: Sverre A. Børretzen / Aktuell / SCANPIX/SCANPIX

Lofotfisket er det viktigste sesongfisket etter torsk i Norge.

Lofotfisket starter normalt i slutten av januar og varer et stykke ut i april.

I denne perioden kommer torsk inn fra Barentshavet for å gyte.

De viktigste gytefeltene ligger på nordsiden av Vestfjorden, fra Lødingen til Røst.

Inntil 1940 var lofotfisket hovedinntektskilden for et flertall av fiskerne i Nord-Norge.

Fangstene varierer. Ved årtusenskiftet ble det tatt 30.000 tonn torsk. I 1947 var fangsten rekordhøy med 146.000 tonn.

Skrei er en torsk, men i motsetning til den stasjonære kysttorken, er skreien en vandr. Når den er gytemoden i november/desember, legger den i vei fra sine beiteområder i Barentshavet, mot Lofoten, hvor den gyter i løpet av februar - april. Yngelen driver tilbake til det arktiske havet hvor den vokser opp, og når skreien er 3 4 år gammel, drar den til Norskekysten, som foreldrene i sin tid gjorde.

Skrei kan bli opptil 20 år gammel, innpå 2 meter lang, og veie inntil 55 kilo.

Lofottorsk er i full gang og fiskerne legger ut på havet i håp om storfangst. Men tidspress og nye

The screenshot shows the NRK website interface. The main article is titled "Dårligere kvalitet på norsk fisk". Below the title is a large image of a fishing boat. The article text is partially visible, starting with "Lofotfisket er i full gang og fiskerne legger ut på havet i håp om storfangst. Men tidspress og nye fangstmetoder får skylda for at kvaliteten på den tradisjonsrike lofotfisket utenfor Røst, er dårligere enn tidligere." There are several sub-headers and smaller images throughout the page, including "Hvordan fangstmetoder gir dårligere", "Hvordan fangstmetoder gir dårligere", and "Hvordan fangstmetoder gir dårligere". The page also features a navigation menu at the top and a sidebar with additional news items.

fangsmetoder kan true kvaliteten til den nordatlantiske torsken.

Hos fiskebedriften Saga er det årets travlest tid. Da kommer det ofte inn fisk av ymse kvaliteten.

Hvert eneste år blir det en feber hvor det om å gjøre å fiske mest mulig på kortest mulig tid. Da blir kvaliteten dårligere, sier Erling Falck jr.daglig leder i fiskebedriften Saga.

Han konkurrerer om å selge saltfisken sin til en god pris på markedene i Europa, men de siste årene har islendingene fått en mye bedre pris for sine produktene.

De har innarbeidet et produkt der de leverer en jevn kvalitet hele året. Hos oss går det mer i rykk og napp, sier Falck.

Dårligere rykte for norsk fisk

Det kan få negative følger for ryktet til norsk fisk, mener forsker Edgar Henriksen ved Nofima.

Det kan få den betydningen at vi etterhvert svekker vårt renommé i markedet som kvalitetsleverandør av fisk. Det har også betydning for de ulike anvendelsene for fisken, sier Henriksen.

Mener tidspress ødelegger fisken

Han har sett på fangstene som er levert de siste årene og intervjuet 17 fiskeribedrifter fra Vest-Lofoten til Båtsfjord i nord.

Undersøkelsen viser at i dag blir en større del av fisken tatt med garn, not eller snurrevad, i stedet for med juksa eller line.

Det gir fisken en dårligere kvalitet, mener forskeren.

Da har fiskerne det veldig travelt. Det kan føre til at de pumper og sløyer dårlig. Kanskje pumper du på land igjen.

MENER KVALITETEN ER FOR DÅRLIG: Forsker Edgar Henriksen i Nofima, sier norsk fisk har fått dårligere kvalitet i løpet av de siste årene.

Foto: Nofima Konsekvensen av det blir at de store fangstene fra de store fiskebåtene, har dårligere kvalitet enn de mindre fangstene fra mindre fartøy, mener han.

Garn og snurrevad står i dag for de største fangstene, men forskeren mener mye tyder på at disse fører til dårligere fiskekvalitet, enn det som blir tatt opp på krok.

Vil lære av islendingene

Fiskekjøperen i Svolvær tror at ved å ta seg bedre tid til fisket, som på Island, ville kvaliteten blitt bedre. Der har de et jevnt sig av fisk, i stedet for et hopp i vintersesongen.

(Artikkelen fortsetter under bildet).

NYE FANGSTMETODER: Norsk fisk kan få et dårligere rykte ettersom det fiskes i store kvantum på kortest mulig tid.

Foto: Scanpix/Scanpix

Det er blitt mer og mer viktig med god kvalitet, spesielt når man skal selge store kvantum. Har man ikke kvalitet å tilby har man tapt når en kommer ut og skal konkurrere, sier Falck.

Han forteller at de raskt mister noen kroner i kilopris hvis fisken bærer preg av dårlig behandling.

Hvis fisken er rød og man kan se blodutredelser, så er det fort noen kroner ned i prisen pr kilo.

© NRK Nordland

Se webartikkelen på <http://ret.nu/NxJxgBLD>

Dårligere kvalitet

iTromsø. Publisert på nett 03.02.2012 06:53.

Vi formelig bader i fisk. For vi har stelt pent med ressursene i havet. Det er nok å ta av, om vi forvalter denne formuen med klokskap. Vi tar store fangster førsteklasses sjømat, men stiller ikke godt nok med råstoffet.

Produktene vi selger her hjemme, og på det internasjonale markedet, holder derfor ikke den høye og jevne kvaliteten vi har forutsetninger for å levere.

Her ligger sannsynligvis noe av forklaringen på at norsk fiskerinæring sliter med å tjene penger. Vi må få større verdier ut av hver eneste kilo fisk. Norge er en stormakt i fiskeriene, verdens nest største eksportør av sjømat. Laksen er vinneren. Torsk, sei og hyse sliter med for lave priser.

Størst mulig fangst i løpet av kortest mulig tid. Vi tenker i bulk og tonn, lite i kvalitet. Målestokken på suksess er det store sjøværet. Det ligger i ryggmargen. Vi har ikke helt grepet på kvalitet som styrende for fangst og bearbeidelse av produktene. Det bekreftes i en studie om fangstregulering og råstoffkvalitet i kystflåten. Den slår fast at fiskeindustrien i Nord-Norge får dårligere råvarer nettopp fordi fangsteffektivitet prioriteres foran kvalitet.

Si din mening nederst i saken!

Studien er gjennomført av forskerne Edgar Henriksen og Marianne Svorken ved Nofima, Europas største institutt for anvendt forskning innen fiskeri, akvakultur og mat, med hovedkontor i Tromsø. Forskerne ser at den omstridte omstrukturering i kystflåten, blant annet med større kvoter på færre båter, også har bidratt til at fangsteffektivitet prioriteres foran kvalitet.

Krokfanget fisk fra små fartøy gir best kvalitet og minst variasjon. Likevel reduseres leveransene fra dem. Til gjengjeld øker fangstene som er tatt med de redskapstypene som gir dårligst råstoffkvalitet. Det gjelder fisk tatt med garn, snurrevad og not. Fisk fra juksa og line, som gir

The image shows a screenshot of a news article on the website Tromsø.no. The article title is "Dårligere kvalitet" (Worse quality). The article text discusses the quality of fish products in Norway, mentioning that while Norway is a major fish export, the quality of raw materials is not always high due to prioritizing catch efficiency over quality. The article is dated 03.02.2012. Below the article is a comment section with a form for writing a comment. To the right of the article is a sidebar with various news snippets and advertisements, including one for "Varme hos Neumann" (Warmth at Neumann) and another for "Gikk løs på bil" (Got out of the car).

best kvalitet, blir det stadig mindre av. Forskerne finner sammenheng mellom redskapsvalg, fartøystørrelse, fangststørrelse, kvalitet på råstoff fra kystflåten - og at kvaliteten blir dårligere.

Forskerne peker på at dagens prissystem gir rom for fiskekjøperne både til å trekke i pris for dårlig kvalitet og til å betale mer enn minstepris for å premiere kvalitet. Men dette skjer bare i liten grad. Muligens er forklaringen på en passiv kvalitetsbevissthet at det ikke finnes

dokumentasjon på at en generell kvalitetsheving av råstoffet gir økt verdiskaping gjennom hele verdikjeden - og høyere pris på sluttproduktet.

Prosjektleder Edgar Henriksen ser reguleringsgrep som kan øke kvaliteten på ferskt råstoff. Men dem vil han vente med til det er dokumentert at økt kvalitet er lønnsomt. Vi tror ikke man skal vente for lenge. Det er mange eksempler på at dårlig kvalitet ikke er veien til en varig, økt verdiskapning.

Leder

© iTromsø

Se webartikkelen på <http://ret.nu/UVVJEOQK>



Dårligere kvalitet

iTromsø. Publisert på trykk 03.02.2012. Seksjon: Leder.

Vi formelig bader i fisk. For vi har stelt pent med ressursene i havet. Det er nok å ta av, om vi forvalter denne formuen med klokskap. Vi tar store fangster førsteklasse sjømat, men stiller ikke godt nok med råstoffet.

Produktene vi selger her hjemme, og på det internasjonale markedet, holder derfor ikke den høye og jevne kvaliteten vi har forutsetninger for å levere.

Her ligger sannsynligvis noe av forklaringen på at norsk fiskerinæring sliter med å tjene penger. Vi må få større verdier ut av hver eneste kilo fisk. Norge er en stormakt i fiskeriene, verdens nest største eksportør av sjømat. Laksen er vinneren. Torsk, sei og hyse sliter med for lave priser.

Størst mulig fangst i løpet av kortest mulig tid. Vi tenker i bulk og tonn, lite i kvalitet. Målestokken på suksess er det store sjøværet. Det ligger i ryggmargen. Vi har ikke helt grepet på kvalitet som styrende for fangst og bearbeidelse av produktene. Det bekreftes i en studie om fangstregulering og råstoffkvalitet i kystflåten. Den slår fast at fiskeindustrien i Nord-Norge får dårligere råvarer nettopp fordi fangsteffektivitet prioriteres foran kvalitet.

Studien er gjennomført av forskerne Edgard Henriksen og Marianne Svorken ved Nofima, Europas største institutt for anvendt forskning innen fiskeri, akvakultur og mat, med hovedkontor i Tromsø. Forskerne ser at den omstridte omstrukturering i kystflåten, blant annet med større kvoter på færre båter, også har bidratt til at fangsteffektivitet prioriteres foran kvalitet.

Krokfanget fisk fra små fartøy gir best kvalitet og minst variasjon. Likevel reduseres leveransene fra dem. Til gjengjeld øker fangstene som er tatt med de redskapstypene som gir dårligst råstoffkvalitet. Det gjelder fisk tatt med garn, snurrevad og not. Fisk fra juksa og line, som gir

38 Fredag 3. februar 2012
Tromsø

Cromsø
menner:

Dårligere kvalitet

Vi formelig bader i fisk. For vi har stelt pent med ressursene i havet. Det er nok å ta av, om vi forvalter denne formuen med klokskap. Vi tar store fangster førsteklasse sjømat, men stiller ikke godt nok med råstoffet. Produktene vi selger her hjemme, og på det internasjonale markedet, holder derfor ikke den høye og jevne kvaliteten vi har forutsetninger for å levere.

Her ligger sannsynligvis noe av forklaringen. Len på et norsk fiskerinæring sliter med å tjene penger. Vi må få større verdier ut av hver eneste kilo fisk. Norge er en stormakt i fiskeriene, verdens nest største eksportør av sjømat. Laksen er vinneren. Torsk, sei og hyse sliter med for lave priser.

Størst mulig fangst i løpet av kortest mulig tid. Vi tenker i bulk og tonn, lite i kvalitet. Målestokken på suksess er det store sjøværet. Det ligger i ryggmargen. Vi har ikke helt grepet på kvalitet som styrende for fangst og bearbeidelse av produktene. Det bekreftes i en studie om fangstregulering og råstoffkvalitet i kystflåten. Den slår fast at fiskeindustrien i Nord-Norge får dårligere råvarer nettopp fordi fangsteffektivitet prioriteres foran kvalitet.

Studien er gjennomført av forskerne Edgard Henriksen og Marianne Svorken ved Nofima, Europas største institutt for anvendt forskning innen fiskeri, akvakultur og mat, med hovedkontor i Tromsø. Forskerne ser at den omstridte omstrukturering i kystflåten, blant annet med større kvoter på færre båter, også har bidratt til at fangsteffektivitet prioriteres foran kvalitet.

Krokfanget fisk fra små fartøy gir best kvalitet og minst variasjon. Likevel reduseres leveransene fra dem. Til gjengjeld øker fangstene som er tatt med de redskapstypene som gir dårligst råstoffkvalitet. Det gjelder fisk tatt med garn, snurrevad og not. Fisk fra juksa og line, som gir best kvalitet, blir det stadig mindre av. Forskerne finner sammenheng mellom redskapstype, fangststørrelse, fangststørrelse, kvaliteten på råstoff fra kystflåten - og at kvaliteten blir dårligere.

Forskerne peker på at dagens prisnivå gir grunnen for fiskeindustrien både til å trekke i greip for dårlig kvalitet og til å betale mer enn minstepris for å premiere kvaliteten. Men dette skjer bare i liten grad. Muligheten er forklaringen på en passiv kvalitetsbevissthet at det ikke finnes dokumentasjon på at en generell kvalitetsbevissthet av råstoffet gir økt verdiskaping gjennom hele verdikjeden - og høyere pris på sluttproduktet.

Prospektleder Edgard Henriksen ser reguleringstypene som kan øke kvaliteten på fisket råstoff. Men dem vil han vente med til det er dokumentert at økt kvalitet er lønnsomt. Vi tror ikke man skal vente for lenge. Det er mange eksempler på at dårlig kvalitet ikke er veien til en trygg, økt verdiskaping.

Sjefredaktør og administrerende direktør:
Jens Christian Skjold

Nyhetsredaktør: Marja Kallsten

Redaktør: Jonny Hansen

KLAUDIUS odd.klaudiusen@tromsø.no

Fortsatt kaldt og solfylt...

DEBATT

Lær om oss kvener, ordfører!

Av Gunnar Mathias Ovesen

Foto av Lars Jørgensen

Her ligger sannsynligvis noe av forklaringen. Len på et norsk fiskerinæring sliter med å tjene penger. Vi må få større verdier ut av hver eneste kilo fisk. Norge er en stormakt i fiskeriene, verdens nest største eksportør av sjømat. Laksen er vinneren. Torsk, sei og hyse sliter med for lave priser.

Størst mulig fangst i løpet av kortest mulig tid. Vi tenker i bulk og tonn, lite i kvalitet. Målestokken på suksess er det store sjøværet. Det ligger i ryggmargen. Vi har ikke helt grepet på kvalitet som styrende for fangst og bearbeidelse av produktene. Det bekreftes i en studie om fangstregulering og råstoffkvalitet i kystflåten. Den slår fast at fiskeindustrien i Nord-Norge får dårligere råvarer nettopp fordi fangsteffektivitet prioriteres foran kvalitet.

Studien er gjennomført av forskerne Edgard Henriksen og Marianne Svorken ved Nofima, Europas største institutt for anvendt forskning innen fiskeri, akvakultur og mat, med hovedkontor i Tromsø. Forskerne ser at den omstridte omstrukturering i kystflåten, blant annet med større kvoter på færre båter, også har bidratt til at fangsteffektivitet prioriteres foran kvalitet.

Krokfanget fisk fra små fartøy gir best kvalitet og minst variasjon. Likevel reduseres leveransene fra dem. Til gjengjeld øker fangstene som er tatt med de redskapstypene som gir dårligst råstoffkvalitet. Det gjelder fisk tatt med garn, snurrevad og not. Fisk fra juksa og line, som gir best kvalitet, blir det stadig mindre av. Forskerne finner sammenheng mellom redskapstype, fangststørrelse, fangststørrelse, kvaliteten på råstoff fra kystflåten - og at kvaliteten blir dårligere.

Forskerne peker på at dagens prisnivå gir grunnen for fiskeindustrien både til å trekke i greip for dårlig kvalitet og til å betale mer enn minstepris for å premiere kvaliteten. Men dette skjer bare i liten grad. Muligheten er forklaringen på en passiv kvalitetsbevissthet at det ikke finnes dokumentasjon på at en generell kvalitetsbevissthet av råstoffet gir økt verdiskaping gjennom hele verdikjeden - og høyere pris på sluttproduktet.

Prospektleder Edgard Henriksen ser reguleringstypene som kan øke kvaliteten på fisket råstoff. Men dem vil han vente med til det er dokumentert at økt kvalitet er lønnsomt. Vi tror ikke man skal vente for lenge. Det er mange eksempler på at dårlig kvalitet ikke er veien til en trygg, økt verdiskaping.

best kvalitet, blir det stadig mindre av. Forskerne finner sammenheng mellom redskapsvalg, fartøystørrelse, fangststørrelse, kvalitet på råstoff fra kystflåten - og at kvaliteten blir dårligere.

Forskerne peker på at dagens prissystem gir rom for fiskekjøperne både til å trekke i pris for dårlig kvalitet og til å betale mer enn minstepris for å premiere kvalitet. Men dette skjer bare i liten grad. Muligens er forklaringen på en passiv

kvalitetsbevissthet at det ikke finnes dokumentasjon på at en generell kvalitetsheving av råstoffet gir økt verdiskaping gjennom hele verdikjeden - og høyere pris på sluttproduktet.

Prosjektleder Edgar Henriksen ser reguleringsgrep som kan øke kvaliteten på ferskt råstoff. Men dem vil han vente med til det er dokumentert at økt kvalitet er lønnsomt. Vi tror ikke man skal vente for lenge. Det er mange eksempler på at dårlig kvalitet ikke er veien til en

varig, økt verdiskapning.

© iTromsø

- Råstoffkvaliteten blir dårligere

Fish. Publisert på nett 02.02.2012 21:19.

Illustrasjonsbilde: Blankpakket torsk før ising. (Foto: Norges Råfisklag). Resultatene fra en ny undersøkelse indikerer at strukturering i kystflåten har ført til at fangsteffektivitet prioriteres foran kvalitet.

Nofima har sett nærmere på sammenhengen mellom redskapsvalg, fartøystørrelse, fangststørrelse og kvalitet på råstoff fra kystflåten og gjort funn som tyder på at kvaliteten blir dårligere, skriver Nofima i en pressemelding.

- Smått er godt

Krokfanget fisk fra små fartøy gir best kvalitet og minst variasjon, men likevel reduseres disse landingene i kystflåten. I fiskeindustrien er oppfatningen at råstoffkvaliteten fra store fangster fra store fartøy er dårligst.

Fangststørrelsene har økt for alle fartøygruppene, konstaterer Nofima.

23.01.2012

- Må ta grep

Dagens prissystem gir rom for fiskekjøperne både til å trekke i pris for dårlig kvalitet og til å betale mer enn minstepris for å premiere kvalitet. Dette skjer imidlertid i liten grad. I dag foreligger det ingen dokumentasjon på at en generell kvalitetsheving av råstoffet gir økt verdiskaping gjennom hele verdikjeden, opplyser Nofima. I undersøkelsen peker Nofima på at det kan gjøres reguleringsgrep som kan bidra til at kvaliteten på ferskt råstoff blir bedre.

- Dette bør imidlertid ikke gjøres før potensialet for økt verdiskaping som følge av økt kvalitet er dokumentert, mener prosjektlederen, forsker Edgar Henriksen.

Les også: 16.12.2010

Prosjektet er finansiert av Fiskeri- og havbruksnæringens forskningsfond (FHF) og er en del av programmet Markedsbasert høsting av fiskeressurser.



Nofima har laget et faktaark og rapport som går mer i dybden på dette forholdet. Se vedlagte faktaark og link til rapportene nedenfor.

© Fish

Se webartikkelen på <http://ret.nu/NwmzOWbf>

Les mer (pdf)

Se også rapport: (pdf)

redskapsvalg, fartøystørrelse, fangststørrelse, kvalitet på råstoff fra kystflåten - og at kvaliteten blir dårligere.

Forskerne peker på at dagens prissystem gir rom for fiskekjøperne både til å trekke i pris for dårlig kvalitet og til å betale mer enn minstepris for å

premiere kvalitet. Men dette skjer bare i liten grad. Muligens er forklaringen på en passiv kvalitetsbevissthet at det ikke finnes dokumentasjon på at en generell kvalitetsheving av råstoffet gir økt verdiskaping gjennom hele verdikjeden - og høyere pris på sluttproduktet. Prosjektleder Edgar Henriksen ser reguleringsgrep som

kan øke kvaliteten på ferskt råstoff. Men dem vil han vente med til det er dokumentert at økt kvalitet er lønnsomt.

Vi tror ikke man skal vente for lenge. Det er ikke mange eksempler på at dårlig kvalitet er veien til en varig, økt verdiskapning.

Dårlig
kvalitet
ingen vei
til suksess
i fiskeriene

© Harstad Tidende

Great catching efficiency gains over quality, Norwegian study finds

Fish Update. Publisert på nett 01.02.2012 13:04.

Published: 01 February, 2012 Nofima Mat, the Norwegian Institute of Food, Fisheries and Aquaculture Research, has looked at the correlation between the choice of gear, vessel size, catch size and the quality of raw materials from the coastal fleet and has reported findings that indicate the quality is deteriorating.

... The results of the study indicate that structuring in the coastal fleet has led to catch efficiency gaining greater priority than quality. Hook-caught fish from small vessels gives the best quality and least variation, but nonetheless reduces these landings in the coastal fleet. The perception in the fishing industry is that the raw material quality from large catches from large vessels is the worst. The catch size has increased for all vessel groups. The pricing system gives room for fish buyers to make a deduction for poor quality and to pay more than

the minimum price for premium quality but this only happens to a small degree. No documentation is currently available to show that a general raise in quality of the raw material provides increased added value. In the study, Nofima points out that the regulatory process could be used to help improve the quality of fresh raw materials. "However, this should not be done until the potential of increased added value as a result of increased quality may be documented," said the project manager, scientist Edgar Henriksen. 48698 24591 70153 14346

© Fish Update

Se webartikkelen på <http://ret.nu/QZntzjHK>

Kvaliteten blir dårligere

Kyst.no. Publisert på nett 01.02.2012 07:32.

Nofima har sett nærmere på sammenhengen mellom redskapsvalg, fartøystørrelse, fangststørrelse og kvalitet på råstoff fra kystflåten. Og funnene tyder på at kvaliteten blir dårligere og at det er liten sammenheng mellom pris og kvalitet.

Resultatene i undersøkelsen indikerer at strukturering i kystflåten har ført til at fangsteffektivitet prioriteres fremfor kvalitet, skriver Nofima i en pressemelding.

Krokfanget fisk fra små fartøy gir best kvalitet og minst variasjon, men likevel reduseres disse landingene i kystflåten. I fiskeindustrien er oppfatningen at råstoffkvaliteten fra store fangster fra store fartøy som bruker redskaper som garn, snurrevad eller not er dårligst. Fangststørrelsene har økt for alle fartøygruppene.

Liten sammenheng mellom pris og kvalitet Ifølge undersøkelsen er sammenhengen mellom råstoffkvalitet og råstoffpris svak, noe som gjør at pris i dag er et lite effektivt virkemiddel for å øke råvarekvaliteten. Dette skjer selv om d

agens prissystem gir rom for fiskekjøperne både til å trekke i pris for dårlig kvalitet og til å betale mer enn minstepris for å premiere kvalitet.

Mulig å gjøre reguleringsgrep Det foreligger ingen dokumentasjon på at en generell kvalitetsheving av råstoffet gir økt verdiskaping gjennom hele verdikjeden, men i undersøkelsen peker Nofima på at det kan gjøres reguleringsgrep som kan bidra til at kvaliteten på ferskt råstoff blir bedre. - Dette bør imidlertid ikke gjøres før potensialet for økt verdiskaping som følge av økt kvalitet er dokumentert, mener prosjektlederen forsker Edgar Henriksen.

Prosjektet er finansiert av Fiskeri- og havbruksnæringens forskningsfond (FHF) og er en del av programmet Markedsbasert høsting av fiskeressurser.

Les rapporten her



Andre rapporter: Fangstregulering og råstoffkvalitet i kystflåten. Ferskt råstoff til fiskeindustrien i Nord-Norge.

© Kyst.no

Se webartikkelen på <http://ret.nu/hQSFhPC8>

Markedsbasert høsting av fiskeressurser
Sluttrapport for 2010.

01.02.12 kl 06:51

Kvaliteten blir dårligere

Forskning.no. Publisert på nett 01.02.2012 05:34.

Fiskeindustrien i Nord-Norge får dårligere råvarer fordi fangsteffektivitet prioriteres foran kvalitet.

Irene Andreassen Informasjonskonsulent

Onsdag 01. februar 2012 | samarbeid med Nofima

Eksempel på dårlig og korrekt bløggjet råstoff. (Foto: Leif Akse)

En studie av sammenhengen mellom redskapsvalg, fartøystørrelse, fangststørrelse og kvalitet på råstoff fra kystflåten, tyder på at kvaliteten blir dårligere.

Forskere fra Nofima har undersøkt ferskt råstoff av torsk, hyse og sei som leveres til fiskeindustrien i Nord-Norge.

Resultatene indikerer at strukturering i kystflåten har ført til at fangsteffektivitet prioriteres foran kvalitet.

Krokfanget fisk fra små fartøy gir best kvalitet og minst variasjon, men likevel reduseres disse landingene i kystflåten.

Redskapstypene som gir dårligst råstoffkvalitet, som garn, snurrevad og not, øker sine andeler av kystflåtens landinger, mens jukset og line, som gir best kvalitet, reduserer sine andeler.

Fangstene blir også større og spesielt store fangster fra store fartøy ser ut til å medføre redusert råstoffkvalitet, konkluderer forskerne.

I fiskeindustrien er oppfatningen at råstoffkvaliteten fra store fangster fra store fartøy er dårligst. Fangststørrelsene har økt for alle fartøygruppene.

Må ta grep

Dagens prissystem gir rom for fiskekjøperne både til å trekke i pris for dårlig kvalitet og til å betale mer enn minstepris for å premiere kvalitet. Dette skjer imidlertid i liten grad.

I dag foreligger det ingen dokumentasjon på at en generell kvalitetsheving av råstoffet gir økt

The image is a screenshot of the Norwegian research portal forskning.no. The main article, 'Kvaliteten blir dårligere', is displayed in the center, featuring a photo of fish fillets. The article discusses the decline in raw material quality for the fish industry in Northern Norway due to a focus on catching efficiency over quality. The website layout includes a top navigation bar, a search bar, and several sidebar advertisements, including 'ScienceNordic' and 'BodyAnalyse'.

verdiskaping gjennom hele verdikjeden.

I undersøkelsen peker forskerne på at det kan gjøres reguleringsgrep som kan bidra til at kvaliteten på ferskt råstoff blir bedre.

Dette bør imidlertid ikke gjøres før potensialet for økt verdiskaping som følge av økt kvalitet er dokumentert, mener prosjektleder Edgar Henriksen.

Referanse:

Henriksen & Svorken: Fangstregulering og råstoffkvalitet i kystflåten. Ferskt råstoff til

fiskeindustrien i Nord-Norge, Nofima-rapport 25/2011.

Bakgrunn:

Prosjektet er finansiert av Fiskeri- og havbruksnæringens forskningsfond (FHF) og er en del av programmet Markedsbasert høsting av fiskeressurser.

© Forskning.no

Se webartikkelen på <http://ret.nu/wost3mYk>

Kvaliteten blir dårligere

Nofima. Publisert på nett 31.01.2012 07:59.

Nofima har sett nærmere på sammenhengen mellom redskapsvalg, fartøystørrelse, fangststørrelse og kvalitet på råstoff fra kystflåten og gjort funn som tyder på at kvaliteten blir dårligere.

Resultatene i undersøkelsen indikerer at strukturering i kystflåten har ført til at fangsteffektivitet prioriteres foran kvalitet.

Smått er godt

Krokfanget fisk fra små fartøy gir best kvalitet og minst variasjon, men likevel reduseres disse landingene i kystflåten. I fiskeindustrien er oppfatningen at råstoffkvaliteten fra store fangster fra store fartøy er dårligst. Fangststørrelsene har økt for alle fartøygruppene.

Må ta grep

Dagens prissystem gir rom for fiskekjøperne både til å trekke i pris for dårlig kvalitet og til å betale mer enn minstepris for å premiere kvalitet. Dette skjer imidlertid i liten grad. I dag foreligger det ingen dokumentasjon på at en generell kvalitetsheving av råstoffet gir økt verdiskaping gjennom hele verdikjeden. I undersøkelsen peker Nofima på at det kan gjøres reguleringsgrep som kan bidra til at kvaliteten på ferskt råstoff blir bedre.

- Dette bør imidlertid ikke gjøres før potensialet for økt verdiskaping som følge av økt kvalitet er dokumentert, mener prosjektlederen - forsker Edgar Henriksen.

Prosjektet er finansiert av Fiskeri- og havbruksnæringens forskningsfond (FHF) og er en del av programmet Markedsbasert høsting av fiskeressurser.

Nofima har laget et faktaark og rapport som går mer i dybden på dette forholdet. Se vedlagte faktaark og link til rapportene nedenfor.

© Nofima

Se webartikkelen på <http://ret.nu/NKraJ3L>

The screenshot shows a web page from Nofima with the following content:

- Header:** Nofima logo, navigation menu (Hjem, Mat, Mann, Ingrediens, Marked), and search bar.
- Article Title:** "Kvaliteten blir dårligere" (Quality is getting worse).
- Author:** Grete Hålog Andreassen, dated 31. januar 2012.
- Image:** A photograph of a piece of fish, likely salmon, with a red and white cross-section.
- Text:**
 - Nofima har sett nærmere på sammenhengen mellom redskapsvalg, fartøystørrelse, fangststørrelse og kvalitet på råstoff fra kystflåten og gjort funn som tyder på at kvaliteten blir dårligere.
 - Resultatene i undersøkelsen indikerer at strukturering i kystflåten har ført til at fangsteffektivitet prioriteres foran kvalitet.
 - Smått er godt**
 - Krokfanget fisk fra små fartøy gir best kvalitet og minst variasjon, men likevel reduseres disse landingene i kystflåten. I fiskeindustrien er oppfatningen at råstoffkvaliteten fra store fangster fra store fartøy er dårligst. Fangststørrelsene har økt for alle fartøygruppene.
 - Må ta grep**
 - Dagens prissystem gir rom for fiskekjøperne både til å trekke i pris for dårlig kvalitet og til å betale mer enn minstepris for å premiere kvalitet. Dette skjer imidlertid i liten grad. I dag foreligger det ingen dokumentasjon på at en generell kvalitetsheving av råstoffet gir økt verdiskaping gjennom hele verdikjeden. I undersøkelsen peker Nofima på at det kan gjøres reguleringsgrep som kan bidra til at kvaliteten på ferskt råstoff blir bedre.
 - Dette bør imidlertid ikke gjøres før potensialet for økt verdiskaping som følge av økt kvalitet er dokumentert, mener prosjektlederen - forsker Edgar Henriksen.
 - Prosjektet er finansiert av Fiskeri- og havbruksnæringens forskningsfond (FHF) og er en del av programmet "Markedsbasert høsting av fiskeressurser".
 - Nofima har laget et faktaark og rapport som går mer i dybden på dette forholdet. Se vedlagte faktaark og link til rapportene nedenfor.
- Footer:** Nofima | Postboks 6122, NO-4036 Tromsø | Tlf: 77 42 94 99 | Faks: 77 42 94 98 | E-post: markeds@nofima.no | Palforsk.no | Nofima@nofima.no | Nettredaksjon: Lukken, Møller og Røge | Høgskolen i Nord-Norge | Trondheim | Helse | Helse | Helse

Kystflåten prioriterer torsk

Fish. Publisert på nett 23.01.2012 17:10.

Det meste av kystflåtens torskekvote tas første halvår, noe som gir fiskerne en relativ god årslønn.

Da blir interessen for flåtens kvoter på andre arter som hyse og sei som regel liten, og store kvoter på disse artene blir årlig overført til havfiskeflåten, skriver Nofima i en pressemelding.

Kystflåtens fangstadferd

Et stort forskningsprogram ved Nofima, finansiert av Fiskeri- og havbruksnæringens forskningsfond (FHF), bærer tittelen Markedsbasert høsting av fiskeressurser.

I et av prosjektene i programmet har oppgaven vært å studere kystflåtens fangstadferd, og se på hvilken innflytelse dette har på de neste ledd i verdikjeden. Forskerne har konstatert at fiske etter torsk prioriteres høyt i kystflåten, mye på grunn av de gode prisene industrien betaler for torsken.

- Vi ser nå likevel at en del kystfartøy er i ferd med å gjøre hyse- og seifisket til en vesentlig del av sitt inntektsgrunnlag.

Det forteller forsker Edgar Henriksen, som har vært ansvarlig for undersøkelsen.

Kvoter overføres til havfiskeflåten

På tross av dette, er det fremdeles igjen store kvoter på hyse og sei, som overføres og tas av havfiskeflåten. Dette betyr blant annet at disse fangstene i liten grad kommer norsk industri til gode, da denne fangsten fryses rund og eksporteres, påpeker forskerne ved Nofima.

- Norsk fiskeindustri ser ut for å være mest interessert i fersk fisk av høy kvalitet, fortrinnsvis krokfanget, sier Henriksen.

Effektene på lengre sikt av økt ombordfrysing i havfiskeflåten, bør få oppmerksomhet i årene som kommer. Spesielt med sikte på å motvirke eventuelt uheldige effekter for fiskeindustriens



forsyningssituasjon dersom spesielt
hysebestanden, og dermed kvotene, reduseres
fra dagens nivå, fremholder Henriksen.

- En annen effekt er at havfiskeflåten vil kunne
miste deler av sitt inntektsgrunnlag, konkluderer
forskeren.

Nofima har skrevet et faktaark og en rapport som går
mer i dybden på dette forholdet.

[Les mer \(pdf\)](#) ([pdf](#))

([pdf](#))

© Fish

Se webartikkelen på <http://ret.nu/OxUtjLPg>

Kystflåten fokuserer på torsk, og overlater hyse og sei til

...havfiskeflåten.

Finnmark Dagblad. Publisert på trykk 23.01.2012. Seksjon: General. Side: 3.

Det meste av kystflåtens torskekvote tas første halvår, noe som gir fiskerne en relativ god årslønn.

Da blir interessen for flåtens kvoter på andre arter som hyse og sei som regel liten, og store kvoter på disse artene blir årlig overført til havfiskeflåten. Det kommer fram i et forskningsprosjekt, melder forskning.no

Forskerne fra Nofima har konstatert at fiske etter torsk prioriteres høyt i kystflåten, mye på grunn av de gode prisene industrien betaler for torsken.

- Vi ser nå likevel at en del kystfartøy er i ferd med å gjøre hyseog seifisket til en vesentlig del av sitt inntektsgrunnlag, forteller forsker

Edgar Henriksen, som har vært ansvarlig for denne undersøkelsen til forskning.no.

Henriksen mener at effektene på lengre sikt av økt ombordfrysing i havfiskeflåten, bør få oppmerksomhet i årene som kommer. Spesielt med sikte på å motvirke eventuelt uheldige effekter for fiskeindustriens forsynings situasjon dersom spesielt hysebestanden, og dermed kvotene, reduseres fra dagens nivå

© Finnmark Dagblad

FINNMARK DAGBLAD
NYHETER
Mandag 23. januar 2012 3

Kystflåten fokuserer på torsk, og overlater hyse og sei til havfiskeflåten

Det meste av kystflåtens torskekvote tas første halvår, noe som gir fiskerne en relativ god årslønn. Da blir interessen for flåtens kvoter på andre arter som hyse og sei som regel liten, og store kvoter på disse artene blir årlig overført til havfiskeflåten. Det kommer fram i et forskningsprosjekt, melder forskning.no

Forskerne fra Nofima har konstatert at fiske etter torsk prioriteres høyt i kystflåten, mye på grunn av de gode prisene industrien betaler for torsken.

- Vi ser nå likevel at en del kystfartøy er i ferd med å gjøre hyseog seifisket til en vesentlig del av sitt inntektsgrunnlag, forteller forsker

flåten er i ferd med å gjøre hyse og seifisket til en vesentlig del av sitt inntektsgrunnlag, forteller forsker Edgar Henriksen, som har vært ansvarlig for denne undersøkelsen til forskning.no.

Henriksen mener at effektene på lengre sikt av økt ombordfrysing i havfiskeflåten, bør få oppmerksomhet i årene som kommer. Spesielt med sikte på å motvirke eventuelt uheldige effekter for fiskeindustriens forsynings situasjon dersom spesielt hysebestanden, og dermed kvotene, reduseres fra dagens nivå







Lene Johansen videregående skole i Alta. Nofima har utført forsøket i samarbeid med Nofima og Sjømat Norge. Foto: Sverre Høyen/Alta.

Kouppukeskus Härkönen Korngesmi arrangerer ferietur til PORTOROZI, SLOVENIA
Direkte fly fra Ivalo, tirsdag 1.-8.mai 2012.

Portorož, er en liten og rolig ferieby, ved kysten av Adria-havet. Mange servergleder som du enkelt kan nå ved å benytte en leiebil. Avstandene i tilfelle Slovenia er korte.

Prisen for 2 personer i 7 dagers gruppe er inkl. fly til/bil fra Ivalo, Lufthavn, buss til flyplassen hotell, mat, transport, lokal, skidrettstilbehør, reisebuss.

Mer informasjon / påmelding: Rita Bruus | +358 40 212 1020 rita.bruus@kouppukeskus.fi | kouppukeskus.fi



Sikringsøyene rundt Melkøya

Rundt halv Melkøya er det en sikringsøyene og innforfor sønnen av det Melkøya i ferd med å bli. Dette inkluderer også Melkøyaområdet. For områdene på land ved Melkøya, Kvarokko og Sjua vil utvalgte sikringsøyene forbudt med å gjøre seg til og utvise det.

Informasjonen i denne annonsten er en generalisering av offentlig gitt informasjon om sikringsøyene for Hammerfest LNE, som er i kraft ved utgangen av september 2007.

Mer tilgjengelig og med lang åpningstid, har det første treningssenteret med nøkkeltort på åpnet i ALTA.

MAJTE LINDE

- Det er veldig mange som bor i umiddelbar nærhet med gangavstand til det nye treningssenteret. Derfor har vi tro på at dette er et konsept mange kommer til å like, sier daglig leder Lene Johansen i Sjømat Alta.

Lokalene ligger i hjertet på det nye kystbyen til HIL, på Brevern. Her har de flert på plass forskjellige treningsutrustninger, i tillegg til tredemølle og spinningssykler. Forsum er det anleggspåklærte på andres, og det er til kringlone i fiske viten inn. Man må bare

Ubemannet

- Store deler av fisker treningssenteret ubemannet. Det kommer ikke til å se noen ansatte for å hjelpe utstyret, sier Johansen.

Et lite og godt videoovervåking av lokalene.

- Vi har gangavstand fra fisker og morgentid til 23 på kvelden. Dette gjelder 365 dager året, sier han videre.

De åpningstidssenteret på Brevern er åpent søndag, og har allerede hatt en jevn strøm av kunder som vil ha et godt treningscenter. To-tre regner de med å ha plass til 400-500 treningsglade kunder.

Kan få veiledning

- Det er et senter som er åpnet for alle i alle aldre. De som er yngre, rigge kan komme innom mandag, tirsdag og onsdag da det er åpnet, sier Sjømat-lederen.

Dersom noen har lyst å begynne i trenen, men trenger veiledning for å komme i gang tilbyr de også på det nye senteret.

- De kan bokse det hos oss på seilrom, så kan vi komme til Brevern og gjøre veiledning der, sier han.

De som allerede er medlemmer kan betale 50 kroner ekstra for å få tilgang til det nye senteret.

Det har blitt annet Boffi-ansatt, sier Lene. Han trener på tredemølle da FIF var innom treningssenteret, og mener det er bra at Boffi-kommuni i Bassekopp.

- Det ser veldig bra ut, og så slipper man 700 kroner i måneden i parkering. Når jeg trener som vanlig, dager er jeg med å betale parkering på seilrom, men det slipper jeg betaler han.

Øke konkurransen

Sjømat har også innført økt konkurransen etter at Actis åpnet for et å se dit.

- Vi har sagt at vi ikke kan konkurrere på pris, men vi har kvaliteten. Vi har merket konkurransen, men tror også at det gir gode og gode tid. Det er et plass til alle, mener Johansen.

Kystflåten prioriterer torsk

Nofima. Publisert på nett 17.01.2012 14:28.

Det meste av kystflåtens torskekvote tas første halvår, noe som gir fiskerne en relativ god årslønn.

Da blir interessen for flåtens kvoter på andre arter som hyse og sei som regel liten, og store kvoter på disse artene blir årlig overført til havfiskeflåten.

Et stort forskningsprogram ved Nofima, finansiert av Fiskeri- og havbruksnæringens forskningsfond (FHF), bærer tittelen Markedsbasert høsting av fiskeressurser. I et av prosjektene i programmet har oppgaven vært å studere kystflåtens fangstadsferd, og se på hvilken innflytelse dette har på de neste ledd i verdikjeden. Forskerne har konstatert at fiske etter torsk prioriteres høyt i kystflåten, mye på grunn av de gode prisene industrien betaler for torsken.

- Vi ser nå likevel at en del kystfartøy er i ferd med å gjøre hyse- og seifisket til en vesentlig del av sitt inntektsgrunnlag, forteller forsker Edgar Henriksen, som har vært ansvarlig for denne undersøkelsen.

På tross av dette er det fremdeles igjen store kvoter på hyse og sei, som overføres og tas av havfiskeflåten. Dette betyr blant annet at disse fangstene i liten grad kommer norsk industri til gode, da denne fangsten fryses rund og eksporteres.

- Norsk fiskeindustri ser ut for å være mest interessert i fersk fisk av høy kvalitet, fortrinnsvis krokfanget, sier Henriksen.

Effektene på lengre sikt av økt ombordfrysing i havfiskeflåten, bør få oppmerksomhet i årene som kommer. Spesielt med sikte på å motvirke eventuelt uheldige effekter for fiskeindustriens forsyningssituasjon dersom spesielt hysebestanden, og dermed kvotene, reduseres fra dagens nivå.

- En annen effekt er at havfiskeflåten vil kunne miste deler av sitt inntektsgrunnlag, konkluderer forskeren.

The screenshot shows a news article on the Nofima website. The article title is "Kystflåten prioriterer torsk" (Coastal fleet prioritizes cod). The author is Edgard Henriksen, dated 17. januar 2012. The article text discusses the prioritization of cod in the coastal fleet, mentioning that most of the quota is taken in the first half of the year, leading to a relatively good annual income for fishermen. It also notes that interest in other species like haddock and saithe is low, and their quotas are often transferred to the offshore fleet. A research program at Nofima, funded by the FHF, is mentioned, focusing on market-based harvesting of fish resources. The article highlights that cod is highly prioritized in the coastal fleet due to high prices paid by the industry. It also notes that some coastal vessels are increasingly relying on haddock and saithe for income, which is then frozen and exported, not benefiting the local industry. The article concludes that the industry is most interested in fresh, high-quality fish, particularly from trawling, and that increased on-board freezing in the offshore fleet may have negative effects on the industry's supply situation in the coming years. Finally, it notes that the offshore fleet may lose parts of its income base.

Below the article, there is a sidebar with a photo of Edgard Henriksen and a list of related articles or categories. At the bottom of the page, there is contact information for Nofima AS, including address, phone, fax, email, and social media links.

Nofima har skrevet et faktaark og en rapport som går mer i dybden på dette forholdet. Se vedlagte faktaark og link til rapporten nedenfor.

© Nofima

Se webartikkelen på <http://ret.nu/UX4JaUOJ>